

OSREDNJA
KNJIŽNICA
CELJE
Šentjurske

NOVICE

649
Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
Celje
3000

šentjurski lokalni časopis

letnik VIII, št. 1

30. januar 2001

cena 250 SIT

poština plačana pri pošti Šentjur

Razvoz kurilnega olja

OMV ISTRABENZ

Bencinski servis Šentjur, Tel.: 03/574-38-01, 574-38-02

PRVA NEPREMIČNINSKA HIŠA V ŠENTJURJU

- ▶ NAKUP IN PRODAJA NEPREMIČNIN
- ▶ POSREDOVANJE PRI PROMETU Z NEPREMIČNINAMI
- ▶ OCENJEVANJE NEPREMIČNIN
- ▶ IZVEDENIŠKA MNENJA V GRADBENIŠTVU
- ▶ STROKOVNO TEHNIČNO SVETOVANJE IN NADZOR
- ▶ VPIS LASTNINSKE PRAVICE V ZK IN VPIS ETAŽNE LASTNINE

Ul. Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur, tel.: 03/ 74 71 042, GSM: 041/ 69 92 56

RENAULT

PRI NAKUPU VOZIL LETNIK 2000

IZKORISTITE DO
400.000 SIT
POPUSTA

+ imate možnost dobiti
50.000 SIT v eko bonu*!!

EKO BON = če prodate vozilo brez katalizatorja

Samo za Vas smo pripravili:

VOZILA NA ZALOGI UGODNE KREDITE DO 5 LET KREDIT NA
POLOŽNICE LEASING STARO ZA NOVO STARO ZA STARO
GOTOVINSKO ODKUP VOZIL KOMISIJSKA PRODAJA PREDPISI
IZREDNO UGODNI POGOJI

ŽGAJNER

Rogaška Slatina -
na obvoznici

tel.: 03 818 22 52, 041 218 413, 041 817 056

• prodaja vozil • servis • avtoelektrika • rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo • ročno pranje • montaža gum •

Celjski plini CELJE d.o.o.

Plinarniška ul. 1, 3000 Celje, Slovenija
Tel.: 03/ 42 53 770, fax: 03/ 42 53 777

CE PLIN

MOČ NARAVNE IN VARNE ENERGIJE

Nova tehnologija shranjevanja vina.

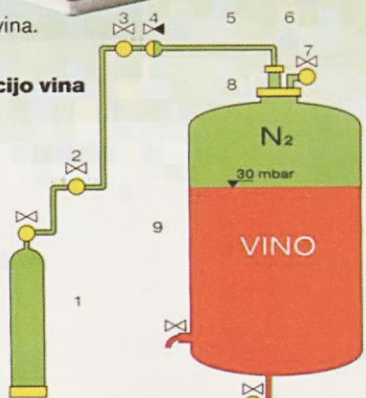
Že iz starih časov ima vino pomembno vlogo v življenju človeštva. Kultura pitja vina pri nas je vse višja, zato zahtevajo uporabniki vin visoko kakovost, čemur se morajo prilagoditi tudi proizvajalci in kletarji ter pridelati, oz. hraniti vina visoke kakovosti. Eden od sodobnejših in novejših postopkov je uporaba internih plinov za pridelavo in hrambo vina.

Shema opreme za inertizacijo vina

Priključitev enega soda

1. jeklenka z dušikom
2. regulator tlaka
3. dozator plina
4. nepovratni ventil
5. PVC cev za dovod plina
6. hitromontažna spojka
7. varnostni ventil (nadtlak-podtlak)
8. priklonni čep
9. sod za vino

Tel.: 03/425-37-70

<http://www.celjskiplini.si>
e-mail: celjski_plini@celjskiplini.si

ACI AVTO

DAEWOO MOTOR

ŠE vedno na zalogi
LANOS I
po izredno ugodni ceni
Za samo
1.390.000 SIT*

Cena v SIT je informativna.
V DEM znaša 12.990 in se obračuna
po terminskem prodajnem tečaju
NLB na dan nakupa.

DIAMANTNA PONUDBA

Prvih 500 kupcev
DAEWOO vozil v letu 2001
prejme POSEBNO DARILLO

POPUSTI do 380.000 SIT za l. 2000

DIAMANTNO FINANCIRANJE NA BALON

Preverjeno najugodnejše!

FINANČNA REŠITEV ZA VSAKO GAR

ACI AVTO d.o.o.,

CELJE Mariborska cesta 202,
tel.: 03/ 42 55 010 in 03/ 42 55 011

ŠEMPETER (pri SIP-u), tel.: 03/ 70 01 300

VELENJE Saleška 19/a, 03/ 89 74 413

ROG. SLATINA Tržišče 9, 3250
tel.: 03/ 81 92 093

e-mail: acia.komer@siol.net

Smo res strpni?

Franc Kovač

Strpnost je ena od človekovih lastnosti, ki si jo lastimo kar vsi po vrsti. Zlasti je modna sedaj v demokraciji. Praviloma se ponášamo z dobrim prenašanjem "razštelanih" družinskih članov, malo čudnih sosedov, morda nekoliko manj strankarskih navdušencev iz drugih strank, tudi mamilašev (po možnosti tistih v komuni v Logatcu). Zagotovo pa smo strpni do hindujcev v daljni Indiji ali črncev v ne veliko bližji Afriki. Da, seveda lahko je biti strpen na daleč. Dobro se spominjam šestdesetih let, ko so bili v študentski Ljubljani v modi črnici. Dokler jih je bila le peščica, so se vsi pulili za njihovo prijateljstvo, ko pa so se "razmnožili" in jih je bilo že mogoče srečati takorekoč na vsakem koraku, smo kaj zlahka ugotovili, da imajo vsaj nesimpatičen vonj, če že nismo naravnost čutili, da so nemogoči. Do prave pravcate rasne diskriminacije, ki se nam je malo prej zdela absurdna, je manjkalo le še prav malo.

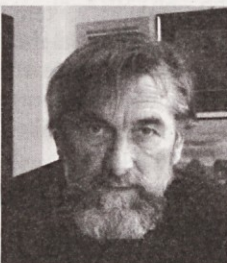
Nimam namena govoriti o svoji nestrpnosti do naših občinskih veljakov, ki se mi tudi očita. Menda, da jih preveč sekiram in v nič dajem. Morda res. Bolj me zanima prava poplava nestrpnostnih meglic, ki se v različnih pojavnih oblikah pojavljajo okrog znamenite komune na Planinci.

Prvi, ki so bili na strpnostnem testu, so bili kajpada neposredni sosed, prebivalci Kalobja. Ne vem, koliko jih je test opravilo, kaže pa, da je večina na izpitu le padla. Kar niti ni nič čudnega. V enem od bolj izoliranih šentjurskih življenjskih okolij so se naselili ljudje takorekoč z drugega planeta: živijo v komuni, so rastlinojedi, ker ne marajo ubijati, vsak drugi dan se celo postijo, na potrošniške svetinje se požvižgajo, ko se normalni ljudje potijo na njivi, oni meditirajo in muzicirajo v hladni senci, za nameček pa še verujejo v nekega živega boga iz daljne Indije. No, roko na srce, ko sem sam prebiral njihove "svete spise", mi tudi ni bilo vseeno. Zlasti še zato, ker sem bil pod vtisom "informacij" o njihovi zavrženosti, izkoriščanju zasvojenih ubožcev, nevarnosti, ki preti naši mladini in podobnih bliskov, ki so parali modro nebo nad Kalobjem. Ampak sem se kljub

temu zlahka šel strpnost, seveda tisto od daleč. Ko sem se nekajkrat srečal z njimi tako rekoč na štiri oči, se ni nič spremenilo. Ti "čudni" ljudje so mi v svoji idejni nenavadnosti in gorečnosti postali celo simpatični. Resda čudni, toda sploh ne ogrožajoči mojo integriteto. Nasprotno pa je napetost s sosedi s Kalobja eskalirala v pravo vojno. In se, kot vse kaže, prenesla tudi na Občino. "Ne, ne bodo to našo lepo deželico omadeževali s svojo čudnostjo, da ne rečem kar s templjem, posvečenem svojemu bogu Sai Sathia Babi!" se je menda zaklel skupaj s Kalobjani sam župan Malovrh. Pa je tako na Planici zrasla velika črna gradnja, skupen dom za pet družin. Ki kajpada ni v skladu z našo enodružinskim hišicam prilagojeno zakonodajo. Odločbe, inšpekcije... rušenju se menda ne bo mogoče izogniti. Jasno, gre za nelegalno črno gradnjo. Če bo prišlo do rušenja, bo le to povsem legalno. Toda kdo si upa trditi, da res zaradi reda in ne zaradi nestrpnosti, ki se je nenadzorovano razrasla po občinskih foteljih?

Dogajanje, ki mu še bomo priče, bo zanimivo. Test strpnosti bodo delali tudi občinski svetniki. In to zelo težkega. Hkrati bodo namreč morali izbirati med zakonitostjo in človečnostjo. Lahko je namreč reči, tvoja hiša je nezakonita, mnogo težje pa mu jo je nad glavo porušiti. Pa četudi gre za sekto, za privrženca Sai Babe. Zlasti še zato, ker doslej nismo porušili še niti ene. Tudi asfaltne baze v Planinski vasi ne.

Torej, na odgovor v naslovu postavljenega vprašanja bo še treba malo počakati.

Franc Kovač

IZ VSEBINE

Še o občinskem proračunu 4

Šentjurske novice -
prvo leto s konkurenco 6

Zakaj ne gradimo stanovanj? 7

Anketa:
Silvestrovanje na prostem 8

Hruševac je napadel
bombnik B-52 18

Brskamo, kam v trgovino? 21

Vojko Hernauss:
slikar ali popotnik 23

S popotovanja po deželi vojne 24

Velikan iz sobe 111 32

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice, d.o.o.,
Šentjur, Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:
Franc Kovač

Lektoriranje:
Eva Kovač

Postavitev in oblikovanje:
Jure Godler

Tisk:
Grafika Gracer, Celje

8% DDV je vračunan v ceno.

Naslova uredništva:
Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:
03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:
sentjurske.novice@siol.net

Žiro račun:
Šentjurske novice
50770-601-24123.

naslednja številka:

Torek
27.februar 2001

Z zadnje seje OS v letu 2000

O denarju v gostilni

Kdo si upa ugibati, zakaj sta se župan in občinska uprava odločila ponuditi svetnikom rebalans proračuna in proračun za naslednje leto kar v gostilni in več ali manj kot predjed na prednovoletni žurki? Svetniki SLS + SKD ter njihovi tihi privrženci bi zagotovo trdili, da zato, ker so pač občinske finančne karte odprte in kristalno čiste in je vanje moč pogledati kjer koli, tudi v gostilni, tisti manj zaupljivi pa smo se pridušali, da ravno iz nasprotnega razloga. In ko smo potem sredi razprave slišali nerganje Janeza Škoberneta, ki po navadi seže v žerjavico po kostanj v imenu občinskih oblastnikov, v stilu "ura je že toliko in toliko, juha se bo shladila...", je bilo pomislekov le še več in ne manj.

V proračunu 2000 je zmanjkalo 40 milijonov

Pravzaprav jih ni zmanjkalo, ker so manjkajoči milijoni pritekli iz naslova pomoči po suši in za sanacijo elementarnih nesreč. In so seveda bili tudi porabljeni za te namene, kar je pomenilo, da jih je zmanjkalo na drugem koncu, pri investicijah. Primanjkljaj pa je nastal na postavkah za komunalne takse in pri prispevkih za vodovode. Zato so na odhodkovni strani ostale nerealizirane naslednje večje načrtovane investicije: priprava projektov za čisto napravo Šentjur, pločniki v Vrbo in Novo vas, most v Unišah in cestni odsek Bohor - Klavnica, garderobe v športnem parku, nadvoz čez železnico in Knjižnica, pomoč družini na domu. B. Zupanc (LDS) je ugotavljal, da so propadli vsi projekti, kjer bi se morala občinska uprava malo bolj angažirati.

Ob tem pa so se postavljale tudi neprijetne ugotovitve. Korže (SDS) je ugotovil, da se na nadvozu ni prav nič delalo, a vendar postavka na odhodkovni strani zanj zanaša realiziranih 6 milijonov; župan pa naj bi izpraznil le tiste proračunske postavke, ki se delijo porabnikom. Podobno je trdil tudi Artnak (LDS) za 4 milijone, ki naj bi bili porabljeni v športnem parku, pa menda niso bili. Kar precej razprav se je vrtelo okrog nerealiziranih prispevkov za izgradnjo vodovodov, ker se interesi ne priključujejo na primarni vod in seveda tudi ne plačajo predpisane prispevka. Artnak je vztrajal, da je v Slivnici kriva tudi KS, ki denarja iz samoprispevka, ki je bil izglasovan ravno za ta namen, porablja za druge zadeve, nekateri drugi pa so se nagibali k mnenju, da gre za špekulacije (v Dramljah), kako se izogniti plačilu skoraj tristo tisočakov. Vsekakor pa je bilo očitno,

da zadeve z vodovodi v načelu niso dosledno niti dogovorjene niti izvršene.

Kaj se je naredilo v letu 2000

Če odštejemo zneske, ki so že tradicionalno v določenih odstotkih porazdeljeni po običajnih postavkah, na primer za javno upravo, komunalo (transferi za KS), gasilce, šole, kulturo, kmetijstvo, socialo - v bistvu gre za prenos občinskih sredstev za delovanje teh dejavnosti, ki "požrejo" skupaj okrog 1200 milijonov SIT - je bilo lansko leto vloženo: v vodovode (Dramlje, Hrastje, Slivnica) okrog 95 milijonov SIT, 15 milijonov SIT je šlo za cesti Šentvid - Podlog in Okrog - Srževica, za stanovanski sklad 15 milijonov SIT, 12 milijonov za obnove v Zdravstvenem domu, 6 milijonov SIT za orgle, 40 milijonov za šolo na Prevorju in dobre 4 milijone za komunalno ureditev Doma upokojencev. Skupaj torej okrog 15% občinskega proračuna.

Je to veliko, dovolj, ali premalo, so naše občinske finance naravnane razvojno ali bolj porabniško, bi bilo resno vprašanje za resnega ekonomista, tudi za občinskega (na občinski upravi sta menda zaposleni kar dve tovrstni strokovnjakinji, od katerih pa zaman pričakujemo tovrstnih analiz), ali še bolje, iz vrst opozicije - ki pa takšnih in podobnih potreb tudi ne kaže. Torej nam ostaja le ugibanje.

Koliko denarja je šlo za LPC in "Šentjurčana"?

Tega vprašanja na seji ni sicer nihče postavil, "nehigiensko" pa bi bilo, da bi se vanj zapičil sam. Nekaj malega, pa resnično malega in neobvezujočega, se da izračunati le iz poročila, ki ga je pripravil v.d. direktor LPC J. Pintar za proračun 2001. Čeprav poročilo obsega kar 9 strani, ni moglo skriti, da je bil prav "Šentjurčan" daleč največji in najuspešnejši projekt našega Lokalnega podjetniškega centra. Zanj so porabili okrog 80% (ocena) svojih sredstev, to je skoraj 10 milijonov SIT. Od tega je prišlo neposredno iz občinskega proračuna okrog 7 milijonov SIT (za delovanje LPC 4,5 milijona, za prispevke za dve zaposleni na osnovi javnih del 1 milijon, iz postavke informiranje 1,7 milijona). K temu bi verjetno lahko prišteli še tako imenovana posredna "plačila" (trženje Ipavčeve hiše, druge "naklonjenosti" občinske uprave...). Kar spodbuden vložek politike za discipliniranje Šentjurskih novic.

Kako z občinskim denarjem v letu 2001

Kljub temu, da je bil predlog proračuna formalno in nominalno vzgledno pripravljen, se je ob njem nabralo veliko pomislekov. Ker se finančno ministrstvo še ni odločilo, v kakšni meri bo sofinanciralo

občinsko porabo (naša občina dobi iz Ljubljane v obliki finančne izravnave skoraj polovico vseh proračunskih sredstev), so občinski finančniki kar "od oka" določili porast proračunskih prihodkov z indeksom 104 za vse večje postavke, in še to ne na številke iz rebalansa proračuna, temveč na plan 2000. Tako fiktivno določeno vsotico, ki naj bi v letu 2001 znesla 1,5 milijarde tolarjev, so potem razdelili več ali manj ravno tako po kriteriju indeksa 104. Z argumentacijo, da se mudi in da sicer spet ne bodo uspeli do konca leta "pokuriti" vsega denarja, se je pričela bitka za takojšnji sprejem ("Še preden se bo ohladila Škobernetova juha"), ki se je tako kot doslej še ob vsakem proračunu končala s sprejemom županovega predloga, seveda s polno podporo svetnikov SLS + SKD ter tudi znane dvojice "špilferderberjev" Erjavca (ZLSD) in Oseta (SDS).

In za kaj se bo porabil razpoložljivi del občinskega proračuna v letu 2001?

Vzdrževanje gozdnih cest - 6 milijonov, informacijski center 3 milijone, lani izostali pločniki ter most v Unišah (okrog 35 milijonov), za cesto Bohor - Klavnica (18 milijonov), Turistični informacijski center in informiranje v turizmu (3,5 milijona), spet garderobe v športnem parku in mini telovadnica v OŠ F.M. (14 milijonov), občinske prireditve in drugi projekti (8 milijonov), Knjižnica (12 milijonov), Ipavčeva hiša (4,5 milijona), LPC + informiranje (5,5 milijona SIT), ponkovške orgle (1,5 milijona SIT)...

Ko se razjezijo gospod župan

Približno na tej točki sem hudo razjezil gospoda župana, ker sem izrazil ponižno željo, še celo zahtevo ne, da naj predlagatelj proračuna vsaj bistvene postavke obrazloži pisno in malo bolj informativno, da bomo svetniki sploh vedeli, za kaj gre. Med drugim me je tudi zanimalo, kdo in kako se je odločil, da v Šentjurju v tem desetletju očitno ne bomo gradili kulturnega doma. Mora že biti hudo alergičen name, saj je namesto odgovora na zastavljena vprašanja podrobno obrazložil svoj pogled na mojo psihopatologijo. Še sreča, da me je vzela v bran Anita Kolečeva, ki je povedala, da jo v bistvu zanimajo približno iste zadeve, kajti sicer bi moral pri priči pomisliti na samomor.

Mercator da, toda najprej denar na roko

V povezavi s predlogom za spremembo zazidalnega načrta, na osnovi katerega naj bi na parceli med Alposom in Akvonijem pričela že spomladi kliti Mercatorjeva blagovnica, se je razvila zanimiva debata. Predlagatelj zazidalnega načrta je bil Alpos, Artnak pa je v njegovem imenu še vedno vztrajal, da bodo tamkaj sami gradili

svojo maloprodajo, vsi drugi pa so vedeli, da je Alpos le spreten posrednik in Mercatorjev trojanski konj. Čeprav se je še vedno pojavljala tudi dilema, ali ščuko v podobi Mercatorja sploh spustiti v domač trgovski

se Alpos in Mercator ustrezno ne omeščata.

Se občinska oblast boji Diacija?

Ker se je "neodvisni" Oto Pugartnik, ki je prejšnji mesec

je poskušala s proceduralnimi zapleti zadržati čim dalj časa daleč od občinskih svetniških klopi. Tokrat jim je to vsekakor uspelo. Ker pa je bil proračun tudi brez Diacijevaga glasu gladko sprejet, je bil njihov

Na čelu mize je sameval župan – taka je pač usoda voditelja karavane – dokler se ga nista usmilila predsednik LDS Artnak in njegova podanica Anita Koleša, ki sta ga, kot sta dejala, kot strateškega

krapovski ribnik, je bilo vendarle poglavitno vprašanje, kako iz Mercatorjevih žepov potegniti za občinske in komunalne potrebe tiste denarce, ki jih namerava menda pokasirati Alpos.

Sprejet je bil salomonski sklep, da se sprejemanje sprememb zazidalnega načrta umakne z dnevnega reda, dokler

odjadral na Kitajsko, odpovedal karieri šentjurskega občinskega svetnika, bi moral priti na njegovo mesto novopečeni poslanec SMS Marko Diaci. Kajpada bi se vse lahko naredilo že do te seje, toda vladajoči ekipi to očitno ni najbolj ustrezalo, verjetno ravno zaradi ekspresnega sprejemanja občinskega proračuna, zato ga

strah očitno neutemeljen.

Vendarle smo jedli toplo juho

Bojazen Janeza Škoberneta, da se bo juha ohladila, se hvalabogu ni uresničila. Pravočasno smo sprejeli vse, kar so nam občinarji predlagali, za kar smo bili tudi nagrajeni z zares odlično večerjo v zelo prijetnem okolju Erjavčeve gostilne. Prave žurke pa ni bilo.

koalicijskega partnerja vzela v sredo in ga za(je)bavala. Ampak še preden je bila vsa večerja na mizi, nas je župan zapustil, kar je bil znak za vse podanike, da je prišel čas tužnega slovesa. In smo se poklapano razkropili vsak na svoj konec nam tako ljubljene občine.

Franc Kovač

Z novinarske konference Banke Celje

Spročilo s kosila pri gospodu Kaču: ob sobotah nič več v banko

Neposvečenim naj bo pojasnjeno, da je g. Kač predsednik uprave Banke Celje, torej vsekakor velik gospod, ki pa me na kosilo ni povabil iz prijateljskih vzgibov, temveč kot urednika ŠN ob priložnosti že tradicionalne ponovoletne novinarske konference. Nedvomno se vodilni v Banki Celje zavedajo pomena medijev in zato z nami gojijo kajpada prijazne odnose. Da, vsekakor, kosilo je bilo odlično, pa sicer splošno vzdusje tudi. Hvala za polepšan dan.

Najprej nekaj poslovnih podatkov. Banka Celje je svojo bilančno vsoto lani povečala za 30 milijard SIT (na 185 milijard), za 18% je povečala obseg poslovanja (ob upoštevanju inflacije okrog 10%), ustvarila je 2,6 milijard bruto dobička, kar pomeni tudi 18-odstoten porast, in ohranila 6 odstotni tržni delež v slovenskem prostoru. 654 zaposlenih zagotavlja uspešnost Banke pri prenosu plačilnega prometa iz APP (do konca leta naj bi prevzela okrog 700 pravih oseb), sodelovanje pri pokojninski reformi, pri realizaciji nacionalne stanovanjske sheme, širjenju informacijske tehnologije, povezovanju z Ljubljansko banko... Skratka dobri so, kar jim je menda priznala tudi mednarodna institucija FITCH pri ocenjevanju njihove bonitete.

Na pripombo Šoparja iz TV, da celjski bančniki ne slovijo ravno po tem, da bi se pravočasno in prijazno odzivali na potrebe regijskega gospodarstva, mu je g. Kač pojasnil, da Banka ni socialna institucija, pri dobrih poslih pa je gotovo zraven.

Med vrsticami pa se je vendarle dalo razbrati, da celjskim bančnikom ne cvetijo samo rožice. Malo se tresejo pred grozečo liberalizacijo, zlasti pred odprtimi evropskimi mejami. Pričakujejo turbulence, kot je v prispodobi povedal g. Kač. Tudi napoved, da bo Banka Celje s 1. februarjem prešla na nov delovni čas za stranke, na zaprte sobote in največ 6 ur dnevno odprte šalterje, kaže na potrebo po racionalizaciji. Čeprav so poslovne številke navdušujoče (14 odstotna donosnost kapitala, 18 odstotna rast dobička...), pa primerjava z večjimi slovenskimi bankami, ki se ponašajo s fantastičnim 37 odstotnim porastom dobička, kaže, ne le da so banke prava zlata jama, temveč tudi na slabosti naše banke, ki bo slej ko prej morala ugrizniti še v kakšno bolj kislo poslovno jabolko. Kislo le za bančnike, za porabnike njihovih storitev pa verjetno ne.

F.K.

Z novoletnega srečanja sodelavcev ŠN

Konkurenca nam še ne streže po življenju

Bili smo polnoštevilni in veliko smo si imeli povedati na tradicionalnem ponovoletnem kosilu, ki se je zgodilo v nedeljo, 7. januarja, v hotelu Žonta. Urednik Franc Kovač je bil sicer nekoliko pesimističen, vsi drugi pa smo menili, da je še vse na svojem mestu: kvaliteta časopisa raste, ŠN so vedno bolj pestre, število sodelavcev se veča, in kar je najpomembnejše, "Šentjurčan" ne predstavlja resne konkurence, saj tematsko zadovoljuje povsem drugačne bralce. Prav primerjava z njim je pokazala, v katero smer naj gre razvoj ŠN. To je brez dvoma smer, ki bo ustrezala intelektualno zahtevnejšim bralcem, in tistim, ki ljubijo ostrejši ton oziroma se ne bojijo kritike.

Urednik Franc Kovač:

V preteklem letu je izšlo 12 števil ŠN na skupno 448 straneh in z okrog 2,3 milijona znakov, kar pomeni, da se je obseg povečal za okrog 20%. Še vedno je največ mojih tekstov, drugi pa ste ustvarili: Luka 220 000 znakov, Bogdan 140 000, Matej 110 000, Maša 70 000, Saša 55 000, Nina 40 000... Naklada je padla za približno 20%, zanimivo pa je, da smo ves ta primankljaj pridelali že do pričetka izhajanja "Šentjurčana". Vidnejši padec naklade po aprilu se nam je zgodil meseca novembra, kar pa bi lahko pripisali učinkovanju konkurenčnega "Šentjurčana". Po okvirni oceni bodo Šentjurske novice tudi v letu 2000 poslovale z izgubo okrog 400 000 SIT.

Samo Gazvoda: ŠN so drugačne, dobre in "Šentjurčan" jim ni alternativa.

Barbara Gazvoda: Najbolj so mi všeč A. polonijina razmišljanja. ŠN so že skoraj literarno močna revija. Kritičnost, ki se vleče skozi ves časopis ni produktivna.

Draga Kovač: Potrebno se bo bolj približati ljudem, pisati po njihovi meri. Načelni ljudje so za ŠN.

Vinko Jagodič: Premalo sem vključen v javno življenje, da bi lahko meritorno ocenjeval. Pripravljen sem pisati o naši preteklosti, saj nimamo samo Slomška, pa Kocena...

Luka Hvalc: Vesel sem, da so ŠN odprte za vse ideje in vse ljudi. Kritičnost do amaterskih prireditev je potrebno bolj dozirati. Več narediti za reklamo in promocijo, pa bo tudi naklada narasla.

Maša Kladnik: ŠN so poglobljen časopis.

Ludvik Žafran: Konkurence "Šentjurčana" se nam ni treba bati, ker smo drugačni. Več narediti za pestrejše oblikovanje in za promocijo.

Nina Marot in Tjaša Bosio: Opisi dogodkov, ki jih je že obdelal "Šentjurčan", niso zanimivi. Preveč je reklam.

Eva Kovač: Kvaliteta pisanja se je občutno dvignila. Sem za razvoj v revijo.

Saša Teržan: ŠN ne bi zamenjala za "Šentjurčana". Opisi dogajanja na Občinskem svetu, tako pravijo, so zelo pristranski, zato naj bi jih pisal nekdo drug.

Grega Kovač: ŠN so zahteven časopis, bolj za ljudi, ki želijo biti informirani z aktualnostmi.

Kritika, zlasti amaterskih prireditev, naj bo blaga in bolj v smeri pohvale. Upam, da bomo krizo pri oblikovanju po odhodu Samota kmalu preboleli. Več pozornosti je potrebno nameniti pozicioniranju časopisa na prodajnih policah.

Jure Godler: ŠN so preveč nastrojene proti Občini in občinskim ljudem in prireditvam. Sem proti banaliziranju vsebine (čestitke in podobno).

Polonca Mastnak: ŠN so kreativen časopis z dobro strukturo člankov. Razvoj v smeri revije je verjetno vprašljiv.

Bogdan Rahten: Šentjur je letos predmet

prave medijske atake. ŠN imajo svoj krog bralcev, kritičnost pa je njihova karakteristika in odlika. Nismo vetrocvetke, temveč smo alternativa. Lahko bi bili bolj prijazni do bralcev, več prostora bi morali dati za pro in kontra. Poročilo s sej Občinskega sveta je zelo brana rubrika, bilo pa bi morda dobro, da bi jo občasno pisali vodje svetniških skupin.

Matej Frece: V Šentjurju ni prostora za dva časopisa. Bilo bi mi žal, če ŠN ne bi več bilo. Sem za revijo.

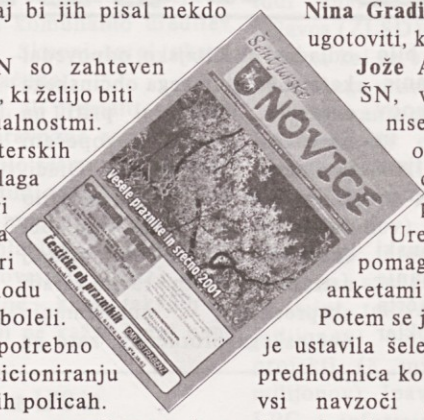
Nina Gradič: Z anketo bi bilo treba ugotoviti, kaj bralci želijo.

Jože Artnak: Imam zaupanje v ŠN, v njihovo vsebino. Lani nisem veliko pisal. Tudi zaradi odnosa ŠN do firme, v kateri delam. V Šentjurju ni prostora za dva časopisa.

Urednik si bo verjetno moral pomagati tudi z različnimi anketami pri iskanju pravih rešitev.

Potem se je razvila še polemika, ki jo je ustavila šele odlična gobova juha kot predhodnica kosila. Splošen vtis je bil, da vsi navzoči živo čutijo pripadnost časopisu, če sem prav slišal, pa je urednik uspel dogovoriti tudi nekaj novih tem, ki bodo v kratkem še bolj popestrile ŠN. Kljub začetnemu urednikovu pesimizmu je bil zaključek srečanja izrazito pozitivno naravnani in ni nobene bojazni, da bi ŠN opešale.

Franc Pešec

ŠN (spet) o sebi - malo bolj podrobno

Na rednem letnem srečanju ŠN smo med sodelavci našega mesečnika izvedli interno anketo, s katero smo poskušali dobiti nekaj povratnih informacij. Seveda podatki zaradi premajhnega vzorca in vpletenosti v delo medija ne morejo biti pravi pokazatelj, vendar mnenja, ki ga imamo o sebi, nikakor ne gre zapostavljati. Izpolnjenih je bilo 18 anket, pri čemer se je urednik odpovedal njenemu izpolnjevanju.

No, pa pogledjmo, kaj menimo o sebi. Razveseljuje dobro poznavanje vsebine časopisa (samoocena 8,2). Med prednostmi ŠN zasledimo pojme kot so: kritičnost, poglobljenost, drugačnost. Slabosti so ponavljanje iste kritike skozi več člankov, mešanje poročanja in komentiranja, oblikovni primanjkljaji (npr. premalo slik)...

Zanimivi so bili seveda rezultati branosti posameznih rubrik. Osemnajsterica si v povprečju najraje ogleda karikature, ki ji sledi anketa, nato rubrika Lahko bi bilo res, četrto mesto pa si delita uvodnik in razmišljanje.

Zanimalo nas je tudi o čem pišemo preveč oz. premalo. Tako naj bi preveč pozornosti namenjali politiki, premalo pa je

zanimivosti, pozitivnosti in pokrivanja krajev izven občinskega središča. Kljub vsemu je 72% anketirancev izjavilo, da so ŠN glede na časopis pred letom dni boljše.

O samopodobi ŠN smo nekaj informacij pridobili z umestitvijo danega pridevnika na lestvico od 1 (sploh ne) do 10 (izrazito). Kot kaže je adut ŠN njihova drugačnost (8,25), visoko so cenjene tudi angažiranost (7,63) in brezkompromisnost (7,47).

Omeniti velja, da so nekateri anketiranci priporočali izvedbo podobne ankete med bralci ŠN ali pa med naključno izbranimi telefonskimi naročniki.

br

Stanovanjski sklad občine Šentjur gradi poslovno – upravne prostore

Ali v Šentjurju res ne potrebujemo stanovanj?

V središču Šentjurja na Mestnem trgu Stanovanjski sklad občine Šentjur dograjuje oziroma nadgrajuje nekdanjo občinsko "Rdečo hišo". Kako in kaj se dogaja, smo poskušali zvedeti pri Marjani Mastnak, strokovni vodji Stanovanjskega sklada občine Šentjur. Gospa Mastnakova, ki je pred časom dala kar obširno informacijo dopisniku konkurenčnega "Šentjurčana", je Šentjurskim novicam namenila košarico. Da ni pristojna, je dejala. Za ŠN je pristojna višja inštanca, direktorica občinske uprave gospa Škoberne.

Prav, pa gremo naprej po predpisih, ki očitno veljajo samo za nekatere, v našem primeru za ŠN.

Gospa direktorica Škobernetova, lahko pri vas dobim konkretne podatke o gradnji, ki se izvaja na sosednji stavbi? Na primer: kaj se gradi, kdo je investitor, predračunska vrednost, kakšni so deleži etažnih lastnikov...?

"Seveda lahko, saj ne gre za nobene skrivnosti. Gre za izdelavo strehe in poslovno - upravnih prostorov v bodočem podstrešju na stavbi na Mestnem trgu 5 - 9. Investitor je Stanovanjski sklad občine Šentjur, predračun za prvo fazo je 40 milijonov, dokončne številke o vrednosti investicije še nimam, bo pa verjetno približno enkrat višja. Samo izgradnja strehe, pri kateri participirajo v razmerju svojih lastniških površin tudi vsi etažni lastniki, bo stala 18 milijonov SIT."

Prebral sem, da je etažni lastnik tudi Združena lista kot edina politična stranka v Šentjurju, ki je očitno podedovala prostore po Zvezi komunistov. Ali nista zakon in tudi Občina Šentjur drugače uredila lastništva prejšnjih DPO? Kakšni so deleži etažnih lastnikov v investiciji?

"Ne, ZLSD ima urejeno lastništvo nad svojimi prostori, ki jih sedaj daje v najem KS. Glede deležev etažnih lastnikov pa ne bom nič rekla. Recimo, da gre za poslovno skrivnost."

Stanovanjski denar za upravno zgradbo?

Poskušal sem si razjasniti, kako je prišlo do odločitve, da bo Stanovanjski sklad (SS) občine Šentjur gradil poslovno - upravni objekt. Je odločitev v skladu z veljavnimi akti Stanovanjskega sklada, s sprejetim načrtom dela in finančnim načrtom SS za obdobje 1999/2000, z občinskim stanovanjskim programom, z občinskim proračunom in ne nazadnje tudi z resničnimi šentjurskimi potrebami?

Ad 1: V odloku o ustanovitvi in v statutu Stanovanjskega sklada lepo in razločno piše, čemu je namenjen sklad. V 7. členu prvega in 4. členu drugega dokumenta so v prvih sedmih alinejah našete vse naloge, ki jih lahko damo pod skupni imenovalec "skrb za izgradnjo neprofitnih stanovanj". Šele proti koncu teh členov stoji, da Sklad skrbi tudi za **obnovo** poslovnih prostorov. Torej obnovo obstoječih, ki jih ima v lasti, ne pa izgradnjo novih.

Ad 2: V občinskem stanovanjskem programu, sprejetem lani spomladi, je

zapisano, kaj so prioritete Sklada. Gremo po vrsti:

1. Zagotoviti sredstva za varovana stanovanja

2. Pripraviti urbanistične dokumente za izgradnjo več stanovanjskih objektov

3. V naslednjem letu predvideti izgradnjo večstanovanjskega objekta ter pridobiti kreditna sredstva za nakup neprofitnih stanovanj.

V nadaljevanju je opisano, da gre za 10 do 15 neprofitnih stanovanj v coni C4R (v nadaljevanju ulice Valentina Orožna), za brezplačna komunalno urejena zemljišča za gradnjo neprofitnih in združenih stanovanj, za ponudbo za izgradnjo profitnih stanovanj, za obnovo Ipavčeve 19a, pod točko 6 pa je tudi kritina na objektu Mestni trg 5 - 9 (v znesku 1,7 milijona SIT). Torej spet nobene besede o upravno - poslovnih prostorih.

Naslednje leto je UO Sklada sprejel nov finančni načrt, ki ga po mojem vedenju Občinski svet ni nikoli obravnaval in še manj sprejel, s katerim je namenil 38 milijonov SIT za poslovno - upravno zgradbo na Mestnem trgu. Kar je predstavljalo več kot pol vseh sredstev, s katerimi je Sklad letos razpolagal. Za stanovanjsko gradnjo je namenil le 10

Ad 4: Če sem prav prebral poročilo strokovne vodje Sklada Marjane Mastnak, v občini manjka predvsem neprofitnih stanovanj. Številčnih podatkov o tem pomankanju pa nisem zasledil.

Zaključek

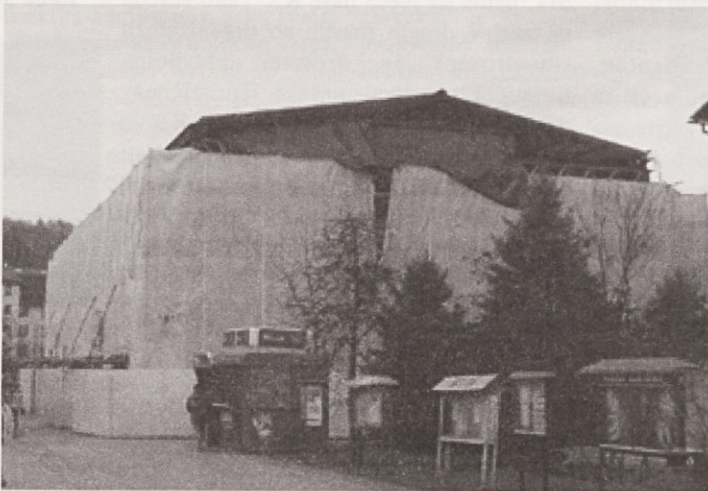
Čudne stvari se dogajajo s šentjurskim stanovanjskim denarjem. V ŠN smo že v začetku leta ugotavljali, da je izhlapel praktično ves denar od skoraj 200 prodanih stanovanj in desetletnih najemnin. Pretočil naj bi se v ceste, šole, podvoz..., v času Ladislava Grdine in Štajerske banke pa celo v to bančno ustanovo. Potem je bil lani ustanovljen Stanovanjski sklad, ki naj bi z bistveno večjim posluhom in s pomočjo skrbel za stanovanjske fičnike, zdaj pa se je pokazalo, da tudi ta dela s stanovanjskim denarjem kot svinja z mehom. Načrte še naredi, potem pa se vse sfiži. Ali ne ve, kaj je njegova naloga, ali pa nemočno prikimava županu Malovrhu, ki premetava občinske denarje, kakor mu je volja? Kaj pravzaprav počne predsednik UO Sklada Janez Škoberne? Je totalno nesposoben, ali pa "kšeftata" skupaj z županom? Ne spuščam se v oceno, ali delata gospodarno ali morda le za svojo politično oziroma podjetniško dušo, kajti relevantnih informacij o občinskih finančah ne dobijo

niti člani Nadzornega odbora, kaj šele občinski svetniki ali pa "pisuni" za Šentjurske novice.

Ne vem, morda res ne potrebujemo stanovanj oziroma potrebujemo bolj nove upravne prostore, ali pa obnovljene "muzejske" hiše v Zg. trgu? Toda zakaj se tako na Občinskem svetu kot na Skladu govori eno, naredi pa se nekaj tretjega? Gre za premišljene poteze ali za trenutne navdihe? Skratka, gospodje v Stanovanjskem skladu in na Občini se delajo Francoze oziroma brijejo norca iz načel demokratičnega odločanja. Kar je za moje pojme prava katastrofa. Ali nimamo pravega

sistema odločanja, ali pa tega sistema ne spoštujemo? In na ta "nesistem" pristajamo vsi po vrsti, na čelu z opozicijskimi občinskimi svetniki iz LDS, ZLSD in delno SDS, ki so prvi poklicani, da gledajo oblasti pod prste.

F.K.

Poslovno upravna zgradba namesto stanovanj

milijonov in to za nadaljevanje popravila Ipavčeve 19a v Zgornjem trgu, vse drugo je šlo v vzdrževanje stanovanj.

Ad 3: V proračunu občine Šentjur za leto 2000 je bilo za **stanovanjsko izgradnjo** rezerviranih 15 milijonov SIT. In niti tolarja za upravno - poslovne prostore na Mestnem trgu!!

Anketa

Šentjur je spet ostal brez silvestrovanja na prostem

Silvestrovanja na prostem so hit zadnjih let in ga ima že vsak malo večji kraj. Ampak med njimi ni Šentjura. Leto 2000 smo sicer lahko pričakali v Trznici, ob prehodu na 2001 pa je bila Trznica spet zaklenjena. Tamkajšnje gostince novoletno rajanje občanov ni zanimalo. Vodstva KS in Občine pa tudi očitno ne dovolj. Šentjurčane smo vprašali, ali menijo, da Šentjur potrebuje javno silvestrovanje, ali bi osebno prišli, kaj pričakujejo od takšnega silvestrovanja in še zlasti, kdo naj ga organizira?

Jože Gajšek iz Dol:

Bil sem že na silvestrovanju na prostem v Vojniku in v Celju in moram reči, da ga v Šentjuru pogrešam. Če silvestrovanja že ni mogoče organizirati na prostem oziroma v

Trznici, kjer je prostor idealen, potem bi bilo prav, da je podobna prireditev po dostopnih cenah organizirana za javnost kje drugje. Organizator bi vsekakor moralo biti Turistično društvo, osnovni financer bi pa vsekakor moral biti občinski proračun. Iz proračuna se plačuje marsikaj in res ne vidim razloga, da se ne bi tudi to. Sicer pa sploh ne gre za veliko vsoto.

Pavle Kukovič iz Šentjura:

Silvestrovanja na prostem so vedno bolj zanimiva in zelo priporočljivo bi bilo, da bi ga imeli tudi v Šentjuru. Da, vsekakor, jaz bi prišel, in še mnogi drugi tudi. Letos sem

šel kakšno uro pred polnočjo skozi Šentjur, moram reči, da je bil obupno prazen in zapuščen. Prvi, ki bi morali biti zainteresirani za silvestrovanje na prostem, so gostinci, morda tudi mladina, gasilci..., financirali pa bi ga gotovo lahko tudi KS in Občina. Tudi obiskovalci bi verjetno radi kaj prispevali. Pa saj ne gre za ne vam kakšne stroške. Šank s toplimi napitki menda ne bi bil preveč, sicer pa ljudje, tako sem videl drugje, radi s seboj prinesejo pijačo in jedajo ter z "častenjem" znancev in sosedov uspešno spodbujajo prepotrebno družabnost. Če res ni mogoče biti v Trznici, je tudi na Mestnem trgu dovolj primerno.

Anita Koleča iz Šentjura:

Kot občanka se vsekakor zavzemam za silvestrovanje na prostem in bi se ga z družino gotovo udeležila. Tudi letos smo silvestrovali na prostem, sicer v Dubrovniku, a smo torej le iskali to novoletno vzdušje na prostem. Vem, v

vendarle mislim, da imamo dovolj domačih ljudi, ki bi se jih dalo angažirati. Morda tudi Sklad za kulturne dejavnosti, končno gre tudi za kulturo. V občinskem proračunu je potrebno narediti ustrezno postavko, pa bo šlo. Le preveč ne smemo komplicirati in se iti visoko kulturo.

Gorazd Bebar, tajnik KS Šentjur - mesto:

Leta 1999 je bila organizator naša KS, z Občino in gostinci v Trznici smo se dogovorili za delitev stroškov, potem pa sta vso breme in ves strošek, šlo pa je za 400 000

SIT, padla na pleča naše KS. Tako seveda ne gre. V drugih mestih so organizatorji silvestrovanj na prostem praviloma turistična društva, našega Turističnega društva pa enostavno ni nikjer. KS je pripravljena sodelovati, tudi sofinancirati silvestrovanje na prostem, nikakor pa ne bomo več glavni organizator. Pa ne več v Trznici, kjer se gostinci na takšne pobude ne odzivajo, temveč morda na Mestnem trgu, pred Občino. Silvestrovanje na prostem bi se moralo vsaj polovično financirati iz občinskega proračuna.

Branko Fendre s Ponikve:

Sem za to. Že pred leti sem hodil v Celje, bil sem tudi na tistem silvestrovanju v Trznici pred letom ali dvema in tudi letos bi prišel, če bi kaj bilo. Lepo se je takole ob novem

letu neobvezno srečati z znanci. Zakaj letos

ni bilo ničesar, res ne vem. Ni dvoma, nekaj denarja bi morala primakniti Občina, nekaj bi se pa dalo tudi zaslužiti s pijačo. Kdo naj organizira? Verjetno gostinci, morda pa tudi mladina, študenti, ki so menda v Šentjuru bolj aktivni, ali pa KS.

Cvetka Jager iz Šentjura:

Sigurno se strinjam, da bi Šentjur moral imeti silvestrovanje na prostem, sama bi z družino zagotovo prišla. Gre za zelo simpatičen način družabnosti, kakršne zaprta

silvestrovanja v gostinskih lokalih ne nudijo in ti omogočijo sproščena srečanja z vrsto znancev in tudi sosedov, ki jih sicer celo leto ne vidiš. Pa tudi nekaj bi lahko naredili za novoletni sejem. Šentjur je res tako zaspan, da bi bilo treba nekaj ukreniti. Če ne gre v Trznici, pa naj bo prireditev pred Občino. Morda bi bilo celo še bolje. Denar? Občina financira vse mogoče in bi lahko tudi v tej smeri nekaj naredila za svoje občane.

Irena Bohorč iz Šentjura:

Že nekaj let nisem silvestrovala v Šentjuru, saj sem najbolj veselo noč v letu pričakala v Pragi, Dunaju in Parizu. Tokrat sem bila v Bohinju, kjer sem praznovala bolj umirjeno.

Pravzaprav nimam občutka, koliko so Šentjurčani zainteresirani za praznovanje na prostem, brez dvoma pa jim je treba vsaj ponuditi priložnost, še posebej, ker je menda lani vse skupaj dobro izpadlo. Če bi bila doma, bi nedvomno prišla vsaj za kratek čas pogledat. Vzdušje bi moralo biti sproščeno, spontano in veselo, visoka kultura pa je bolj primerna za božično obdobje. Silvestrovanje bi morala organizirati Občina v sodelovanju s krajevno skupnostjo.

F. K., L. H.

Obeta se nam nova ravnateljica Knjižnice

Tatjana bo zamenjala Tatjano

Kot vse kaže, bo prišlo v vodstvu Knjižnice do spremembe. Na razpis se je namreč poleg dosedanje ravnateljice Tatjane Cmokove prijavila tudi Tatjana Oset s Kmetijske šole, ki po neuradnih informacijah izpolnjuje vse razpisane pogoje, medtem ko Cmokova menda nima zadostne formalne izobrazbe za dela, ki jih je dolga leta uspešno opravljala. Odločitev občinske kadrovske komisije je že padla in Osetova je uspešno premagala prvo oviro do ravnateljskega stolčka.

Ravnateljica Tatjana Cmok

Zamenjava v vodstvu sleherne javne institucije, zlasti še, če prihaja do nje po desetletju ali več trajajoči nespremenljivosti, kajpada pomeni prihod novih idej in nove energije v njeno delovanje, zato tudi zamenjava v Knjižnici, čeprav je nihče ni pričakoval, ne more biti vzrok za čudenje, ali celo za oporekanje njene potrebnosti. Pa vendar se v šentjurski javnosti pojavlja kar nekaj vznemirljivih komentarjev te odločitve. V prvi vrsti naj bi pri zamenjavi Cmokove šlo za

politično odločitev, pravzaprav za čistko. Znano je, da je Cmokova v preteklosti simpatizirala in tudi kandidirala za Združeno listo, med tem ko je Osetova nasprotno izrazit in dokaj militanten pristaš županove nekdanje koalicije SKD in SLS, zdaj enotne stranke, ki jo je v prejšnjem mandatu tudi postavila za predsednico Občinskega sveta. Ob vsem tem pa je Osetova še predsednica Kadrovske komisije, ki je odločala o primernosti obeh kandidat.

Župan oziroma podžupan Čokl, ki menda vodi občinsko kadrovsko politiko, se je očitno odločil, da je tudi za stranko koristneje odločno osvojiti pozicijo v Knjižnici, kot držati obrobno vlogo na Kmetijski šoli.

Ampak zanimivosti še vedno ni konec. Čeprav SLS + SKD v kadrovski komisiji nima številčne premoči, je bila odločitev za Tatjano Oset kar hitro sprejeta, zanjo pa je menda glasovala tudi predstavnica LDS Anita Koleča. Seveda se je le ta lahko odločila po svoji vesti, ali na osnovi strokovnih kriterijev, toda v primeru, ko naj bi šlo za politično odločitev, je bilo vendarle pričakovati, da bo skupaj z ZL in SDS (ki se je pri tej odločitvi vzdržala) podprla opozicijsko stališče. Ali gre za korektno odločitev ali pa za daljnosežnejšo trgovino, bo pokazala bližnja prihodnost.

Bodoča ravnateljica Tatjana Oset

F.K.

O delu KS Dramlje

Matej Laubič: nimamo pristojnosti, pa tudi problemov ne

Predsednika sveta KS Dramlje je kar težko dobiti; povsod je in nikjer ga ni. Po tridnevnem zasledovanju je končno on našel mene, v pisarni Šentjurskih novic. Iz njega sem kar s težavo izlekel nekaj podatkov o dramljskih problemih.

G.Laubič, kako sto končali lansko leto, kaj ste naredili, kakšne so vaše težave?

“V Dramljah je tako, da imamo veliko javnih poti in krajevnih cest, skupaj okrog 60 km, zato se največ še vedno dela na cestah. Praktično ves denar, lani smo imeli okrog 8 milijonov, gre v ceste. Največ investirajo porabniki sami, KS pa primakne določen delež, ki je odvisen predvsem od kategorije ceste. Asfaltirali smo naslednje odseke: 150 m proti Bobnarju, 650 m ceste od Marija Dobje proti Jarmovcu (tu smo skupaj z Občino prispevali 50%, to je okrog 3 milijone), 550 m proti Kopinšku (prispevek KS je znašal 1,5 milijon SIT), za odsek proti Rožancu (200m) smo prispevali 1 milijon SIT, nekaj malega je šlo za odcep v Svetelki proti Kolarju, iz sredstev KS in Občine smo preplastili cesto mimo igrišča, drugo pa je šlo za krpanja in garmoziranje. Nekaj malega smo dali še pevcem, rdečemu križu za novo leto, pa vrtcu, šoli, cerkvi... in smo izpraznili blagajno. Pa ne le izpraznili, okrog 4 milijone tolarjev nam je ostalo še dolga, tako, da ne bo preveč skrbi, kam z denarjem letos.”

Kaj pa vodovodi, kanalizacija? Slišal sem, da se ljudje ne marajo priključevati na vodovod?

“Kanalizacija in vodovod gresta vse preko Občine. Nekaj malega sodelujemo, v organizacijskem smislu, toda KS tu nima niti pristojnosti niti denarja. S priključki na vodovod je seveda problem, ker mnogi špekulirajo, da bo tudi pri vodovodu tako, kot

Uradne ure v KS Dramlje: ob ponedeljkih in sredah od 15,30 – 19,30 ure in ob petkih od 8 – 12 ure.

je bilo pri telefoniji, da se bodo izmaknili plačilu prispevka. Pogodbe še podpišejo, ko pa je treba plačati, je hudo. Mislim, da je takšnih morda kar blizu 200.”

Torej le en problem. Gotovo bi našli še katerega, če bi hoteli?

“Že, že, toda KS je zato tu, da probleme odpravlja in ne da jih išče ali ustvarja. V glavnem v Dramljah problemov nimamo. Lahko bi katero bolj žalostno rekel o pokopališču. Lani smo sicer zasadili živo mejo, asfaltirali okolici vežice, toda zadeva z odkupom tiste podrtije sredi pokopališča nam je spet zadnji hip padla v vodo. Pa napišite še to, da od bivšega člana pokopališkega odbora g. Ulbinga nikakor ne uspemo dobiti knjige o katastru grobov. Tudi o tistem sporu o javnem dobru v Marija Dobju, bi se dalo kaj reči, pa bom raje tiho.”

Imam vtis, da Vas delo predsednika sveta KS preveč ne osrečuje?

“Ja, bi rekel, da gre res za nehvaležno delo. Ogromno časa mi vzame, tako jaz kot tudi vsi drugi pa delamo brez slehernega plačila. Pa vedno je kaj narobe, vsem nikoli ni mogoče ustreči. Ne, predsednik sveta pa res ne bom več.”

Kdo pa bo?

“Tega pa res ne vem. Vem le, da se bodo vsi branili z vsemi štirimi.”

predsednik sveta KS

F.K.

Okrogla miza

Šentjur v Evropo brez politikov

V sklopu enotedenskih prednovoletnih prireditev Študentskega kluba mladih Šentjur je na samo deseto obletnico prazničnega dneva samostojnosti potekala javna tribuna z naslovom: *Slovenija, 10 let potem. Kam?* Prireditelj, ki jo je vodil študent novinarstva Primož Cirman, je z dvema desetnijama udeležencev potekala v pomožnih prostorih šentjurskega kulturnega doma, ti. Prostoru.

Med institucionalnimi govorniki smo lahko videli samo predsednika šentjurskega odbora ZLSD, Cveta Florjana Erjavca in predstavnika SMS, Frederika Šarlaha. Pogovora se je udeležil tudi predsednik Gibanja 23. december, Borut Korun, ki si prizadeva opozarjati na veliko vrednost zgodovinske odločitve za Slovenijo. On in Gibanje so postali znani, ko so leta 1997 nekajkrat neuspešno poskusili vložiti pobudo za sklic referendumu o pridružitvenem sporazumu z EU oz. ti. španskem kompromisu, ki bo od sredine leta 2001 za državljane EU sprostil nepremičninski trg v Sloveniji. Opaznejši govorniki so bili še Zvone Leskovšek, Franc Kovač in Jure Raztočnik.

Več kot dveurna debata se je začela z načelnim vprašanjem ali se vključiti ali ne v EU, ki je poleg neopredeljenih oblikovalo dva tabora. Razpravljavci so svoja stališča kakšne dobro in slabobiti prinaša Evropa največkrat pojasnjevali s čustvi in s pragmatičnim ekonomizmom. Nekaj več poznavanja tematike so udeleženci pokazali na področju kmetijstva, pri katerem so bili v končnem pogledu dokaj enotni (degradacija kmetijskih zemljišč, neučinkovit nadzor nad njimi in pomanjkanje državne strategije) in vojaštva. Zanimivo je bilo slišati, da je sodelovanje z Natom še preden smo postali člani te organizacije zelo donosno za Slovenijo.

Organizatorji so zaradi slabe udeležbe izrazili razočaranje nad odnosom lokalnih odborov političnih strank do takšne izmenjave mnenj in implicirali na splošno nepripravljenost in nepoznavanje tematike, o kateri je drugače vsak dan veliko slišati.

Na koncu velja poudariti, da je bil to, sicer slabo oglaševan, edini javni dogodek, ki je zaznamoval prvo okroglo obletnico odločitve za Slovenijo kot samostojno in neodvisno državo.

br

Abonma 2001

Še drugič: razprodano!

Prireditveni abonma Šentjur je po uspešnem uvajanju v letu 2000 začel že z drugo sezono, za katero kaže, da bo ta oblika kulturnega življenja v Šentjurju dobila stalno domovinsko pravico. O podrobnostih, ki spremljajo ta približno 3 milijone SIT vredni projekt, smo se pogovarjali z vodjo Območne izpostave Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, ga. Anito Kolečo.

Zaradi narave dela sklada se le-ta od lanskega septembra predstavlja z novim nazivom, ki naj bi bil bolj univerzalen, vendar je že v teku tega leta pričakovati novo preimenovanje in sicer v stilu Agencije za ...

...z rebalansom v občinsko malho vrnjen cel milijon, kar je kot pravi Koleča: "... posledica neaktivnosti pristojnih služb".

Zanimanje za sedeže v dvorani šentjurskega kulturnega doma je letos preseglo njegovo kapaciteto, tako da so namestili 10 dodatnih sedežev, ob polnem obisku pa naj bi se v dvorani zbralo 253 obiskovalcev. Struktura abonmentov - velika večina je obnovila lanski paket - je podobna lanski. V publiko, ki je pretežno iz domače občine, je letos nekaj več zanimanja iz okoliških krajev. Podobno kot lani pa bodo za vsako predstavo še vedno v prodaji stojišča. Ga. Koleča poziva

obiskovalce, da prihajajo na predstave pravočasno, kot je to drugod sicer že ustaljena navada. Zelo dobro so se ponovno odzvali sponzorji, ki so tako omogočili, da si s sorazmerno ugodno ceno paketa prireditev njihov ogled lahko privoščijo širok krog interesentov.

Kar se tiče udobja obiskovalcev, bodo ti verjetno na istem kot lani, saj je izvedba investicije v nagnjen podij in

Največja rak rana abonmaja je prav dvorana, saj neustrezne dimenzije in pomanjkanje opreme "odganjajo" prenekatero možnost gostovanj.

novo garnituro sedežev vprašljiva. Nekoliko na boljšem so le igralci, saj je občina opremila garderobo. Čeprav je bilo v lanskem proračunu za investicije v objekt predvidenih 3,5 mio tolarjev, je bil z rebalansom v občinsko malho vrnjen cel milijon, kar je kot pravi Koleča: "... posledica neaktivnosti pristojnih služb". Največja rak rana abonmaja je prav dvorana, saj neustrezne dimenzije in pomanjkanje opreme "odganjajo" prenekatero možnost gostovanj.

Žanrska struktura abonmaja je ostala zelo podobna lanski, torej 6+1, kar je bila tudi želja mnogih abonmentov, ki bodo imeli popust tudi pri nekaterih drugih kulturnih prireditvah.

br

Drugače o poklicih v občini Šentjur

Učenci osmih in sedmih razredov so na pragu pomembne odločitve: Kaj bom, ko bom velik? Ob tem se srečujejo z vprašanji, kot so, na katero srednjo šolo se naj vpišem, kakšen uspeh moram imeti, kje je zame primerna šola, kakšne naloge bom opravljal v svojem poklicu itd., le redki pa se ob tem tudi vprašajo, ali bom s tem poklicem zaposlitev tudi dobil v domačem okolju ali se mi obeta nezaposlenost.

V družbi za razvoj človeškega kapitala, RACIO Celje, se teh vprašanj prav dobro zavedamo, saj nam dolgoletne izkušnje na področju zaposlovanja in izobraževanja dajejo odgovore na marsikatero od zastavljenih vprašanj. In zaradi tega smo se tudi odzvali na javni razpis "Spoznavanje poklicev", ki ga je v letošnjem letu objavil Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje in bili izbrani za partnerja v projektu na področju celjske regije.

V občini Šentjur, smo za OŠ Dramlje, OŠ Dobje, OŠ Franja Malgaja, OŠ Hruševac, OŠ Blaža Kocena, OŠ Slivnica pri Celju začeli s

predstavitvami v mesecu novembru, zaključile pa se bodo konec meseca decembra.

Učenci so v Šentjurju lahko izbirali med predstavitvami poklicev: kuhar, natak, gostinski tehnik, pek, slaščičar, mesar, voznik tovornjaka in avtomehanik ter avtoklepar, računalniški tehnik, ekonomski in upravni poklici, poklici kovinarske stroke, elektro poklici, kmetijski in gospodinjski poklici.

Seveda pa so se lahko osmošolci iz teh šol udeležili predstavitev, ki so potekale v drugih območjih in občinah celjske regije.

Ob tem naj se v imenu družbe RACIO zahvalim vsem podjetjem in še posebej posameznikom, ki so nam pomagali in bili pripravljeni sodelovati pri teh predstavah:

-Občini Šentjur in Brigiti Škoberne, Ireni Erjavc ter Smilji Vončina

-Alposu in Borisu Maroltu, Vinkotu Črepinšku,

-Žonta transportu ter Kozjak Silvi in Branetu Gučeku,

-Hotelu Žonta in Zoranu Podkoritniku ter osebju hotela,

-Srednji kmetijski in gospodinjski šoli Šentjur in mag. Branku Šketu ter Nataliji Terček Kovše,

-Avtu Škorjanec in Alojzu Škorjancu,

-Elektro Selič in Antonu Seliču,

-Resevni Šentjur in Zori Gaber in Kolar Izidoru,

-PC Servisu in Bogdanu Gobcu,

-Tolo Šentjur in Konradu Pušniku

-Mesarstvo Šentjur, Dorici Jevšvar

Prepričani smo, da smo s projektom vsi veliko pridobili, ne samo otroci in starši temveč tudi delodajalci, saj lahko na tak način tudi spoznavajo svoje bodoče sodelavce, pripravnike in morebiti zaposlene.

Vsem osmošolcem želimo, da bodo poklic, ki si ga bodo izbrali, opravljali dobro in z veseljem.

Aleš Selič, Racio

Kdaj v Šentjurju višja kmetijska šola?

Že kar nekaj let si vodstvo Srednje kmetijske in gospodinske šole prizadeva, da bi v Šentjurju ustanovili višjo strokovno šolo za kmetijstvo. Pri ravnatelju, mag. Branku Šketu smo se pozanimali, kdaj je realno pričakovati, da bi naša občina dobila neke vrste fakulteto.

Prvi razgovori na to temo so potekali že leta 1993, dve leti kasneje, ko je še šentjurska šola spadala pod celjsko, pa sta bili imenovani dve skupini, ki sta pripravili višješolski program, ki je bil posredovan Ministrstvu za šolstvo in šport. Leta 1997 so pripravili elaborat o razvoju šole, ki je vseboval tudi višješolski program. Vse skupaj je padlo na plodna tla šele predlanskega novembra, ko se je strokovni svet ministrstva odločil, da bo razpisal tudi višješolski program na področju kmetijstva.

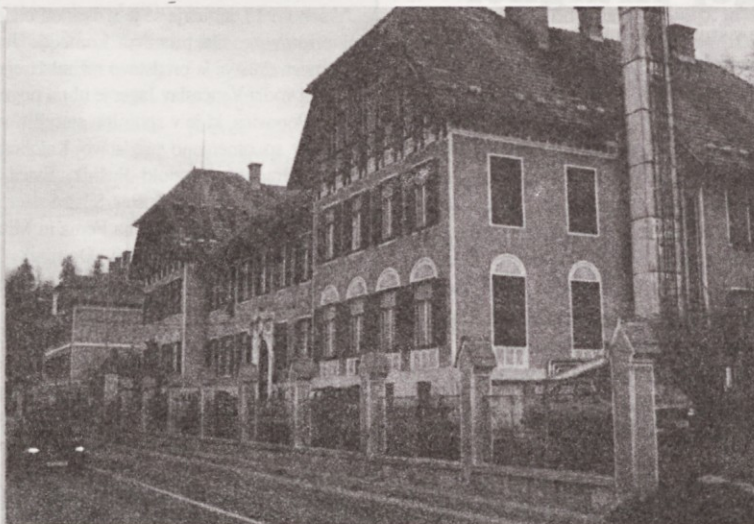
ravnatelj mag. Branko Šket

Šentjurska šola se je takoj odzvala in poslala pobudo za razpis programa v Šentjurju. V začetku lanskega leta so pripravili elaborat o ustanovitvi, ki so mu zagotovili podporo: 35 občin, Gospodarska in Obrtna zbornica, številna podjetja in druge skupnosti in posamezniki. Mnenje na kmetijskem ministrstvu je bilo pozitivno, Ministrstvo za šolstvo pa je šentjurski elaborat ocenilo kot enega od dveh najprimernejših. Po številnih razgovorih in ocenah finančnih zmožnostih je bila 22. avgusta 2000 prižgana zelena luč za začetek ustanavljanja Višje strokovne šole v Šentjurju.

V zadnjih mesecih je ministrstvo pripravilo akt o ustanovitvi, ki je pripravljen na sprejem na vladi. Celotna zadeva je torej že zelo daleč, kar pa nikakor ne pomeni, da je "bitka" dobljena. *"Venakem izhodiščnem položaju*

V študijskem letu 2000/2001 je bilo v vseh višjih strokovnih programih v Sloveniji razpisanih 2350 študijskih mest, prijavljenih pa je bilo 3953 študentov. Vse to kaže na bistveno večji interes za študij na višjih strokovnih šolah, kot to omogoča razpis. Še posebej pa pri tem izstopa celjska regija, saj je bilo za 350 razpisanih mest za redni študij prijavljenih kar 697 kandidatov. Za študij ob delu pa se je na 365 razpisanih mest prijavilo 538 kandidatov. Številke so torej v prid šentjurski kmetijski šoli...

smo tri šole. Težko je verjeti, da bomo vsi dobili višjo šolo. Z naše strani smo naredili praktično vse, pri čemer gre velika zahvala mojim sodelavcem, ki so pripravili sijajen elaborat. Zdaj je vse na strani države, ki se bo odločila, kakor se bo. Imamo tudi dva poslanca, ki bosta tudi morala odigrati svojo vlogo, pri čemer moram povedati, da nam je Marko Diaci pred kratkim že zelo pomagal", je povedal ravnatelj Šket. In kdaj realno bi lahko Šentjur postal študentsko mesto? "Menim, da so možnosti že v naslednjem šolskem letu, vsekakor pa je po mojem mnenju šolsko leto 2002/2003 zadnja možnost. Kasneje bo višje šolstvo mnogo težje pripeljati v Šentjur, za našo šolo in za samo občino pa bo ta odločitev izredno pomembna in bo vplivala na dolgoročni razvoj našega okolja. Seveda upam na najboljše", je zaključil Šket.

35 LET UČITELJICA NA KMETIJSKI ŠOLI

(3. nadaljevanje)

Izguba posestva

Zaposlene ne šolskem posestvu je prevzel v celoti Kmetijski kombinat za svoje uslužbenke. Sklenjena je bila pogodba med KŠ in KK, ki je omogočala neomejeno uporabo posestva za praktični pouk učencev.

Dokler so posestvo upravljali in oskrbovali bivši zaposleni na KŠ, nismo imeli posebnih težav. Obratovodja obrata ob KŠ je postal Knez Franc, ki je bil na KŠ živinorejski delovodja in učitelj praktičnega pouka. Tudi ostali so obdržali svoja delovna mesta. Dogovori med KŠ in KK so lepo tekli.

Ob nastanku KK ni imel dovolj strokovnjakov, tako je bilo določeno, da v prehodnem obdobju direktor KŠ opravlja delo finančnega direktorja na KK, mene pa so zadolžili za živinorejskega tehnologa na vseh obratih KK od Planine, Loke pri Žusmu, Slivnice, Ponikve, Blagovne do Šentjurja.

Leta so tekla, prihajali so novi ljudje in vezi med kadri na KŠ in Kmetijskim Kombinatom so se vse bolj rahljale. Sicer se nismo prepirali, pač pa so težave rasle.

Nastopilo je obdobje, ko so brez obvestila Kmetijski šoli spreminjali lastniške in uporabne pravice v zemljiški knjigi v korist Kmetijskega kombinata. Počasi so se začele stvari pravno formalizirati. Tako so leta 1986 zahtevali na sodišču pismeni pristanek KŠ za izbris zemeljsko-knjižne pravice v korist KK za posest, na kateri je še ostala KŠ vpisana kot lastnik ali imetnik pravice uporabe. Takrat sem bila že ravnateljica. Začela sem zbirati potrebno dokumentacijo od kupoprodajne pogodbe za osnovno posestvo KŠ iz leta 1907. Povezala sem se z upravno-strokovnimi organi na področju občine, republike, šolstva in kmetijstva. Zbrano dokumentacijo sem posredovala vsem odgovornim v občini in republiki.

Leta 1986 je bila težnja KK, da KŠ dokončno izbrišejo iz zemljiško-knjižne pravice, toda ob podpori in mnenju Republiškega komiteja za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Skupščine republike Slovenije, Skupščine občine Šentjur in Gospodarske zbornice, na osnovi zbrane dokumentacije in dokaznih materialov je Temeljno sodišče v Celju, enota Šentjur pri Celju, dne 3.6.1986 s sklepom potrdilo, da je KŠ ohranila zemljiško-knjižno pravico. KK Šentjur se je pritožil, toda Višje sodišče v Celju je dne 27.12.1986 slep potrdilo. Tudi Vrhovno sodišče Republike Slovenije je zavrnilo zahtevo KK Šentjur za revizijo postopka s sklepom 9.4.1997.

Žal mi je, da nisem uspela končati boja za vrnitev šolskega posestva, ki sem ga začela leta 1986. Spoznala sem, da vsaka stvar zahteva svoj čas. Upam, da se bodo dejanja uresničila v čim bližnji prihodnosti. Vedno sem bila in sem še vedno optimistka. Stvari se premikajo, o tem več v naslednjem nadaljevanju.

L. H.

mag. Nevenka Cmok, univ.dipl.ing.

Kdo zapostavlja slivniške šolarje?

Tik pred koncem leta je ravnatelj OŠ Slivnica Mestinšek presenetil šentjursko javnost s svojim javnim pismom, v katerem je obrazložil, kako so upravljalci slivniške dvorane tik pred zdajci vrgli iz dvorane mesec in pol prej napovedano prednovoletno šolsko prireditev in sklenili kupčijo z Alposom. Tako so v petek, 22. decembra, v slivniškem kulturnem domu rajali alpoški sindikalisti, šolarji pa so se morali prisilno stiskati v svoji telovadnici. Na nekoliko sarkastičen način je pozval pristojne, naj se prenehajo poigravati z lastništvom KD, zlasti ne na račun domače šole.

G. Mestinšek, kako se je končala vaša zgodba?

Rudi Mestinšek

"Moram reči, da ožono. Naši šolarji so pač imeli malo bolj obtožene komolce, ker v telovadnici res ni dovolj prostora za takšne prireditve. Doslej nam ni nihče nič odgovoril, pojasnil, kaj šele, da bi se opravičil. Očitno je, da je vsem, ki razpolagajo s slivniško dvorano, vse ravno do Ljubljane. Zdaj se bojim, da se nam lahko enako zgodi, ko bomo imeli pevsko revijo. Ker je še bolj hladno, zunaj ne bomo mogli biti. Morda pa bomo dobili dvorano kje v Oplotnici. Res ne vemo, kdo razpolaga z dvorano. Pravijo, da KS plačuje stroške, gasilci pa kasirajo najemnino. Ampak to je čisto neuradno."

Kaj pa tistih 400 000 pričakovanih tolarjev?

"Ha, ha... čakamo jih še, kaj pa!"

Dušan Polenšek, predsednik sveta KS:

"Mi v KS smo vedeli za šolsko prireditev in v urnik dvorane nismo posegali, torej tudi nismo oddali dvorane Alposu. Ne vem,

Dušan Polenšek

ali je šlo za odločitev Gasilskega društva ali pa morda celo za samovoljo posameznikov v njem, ki jim določen red v Slivnici ni po volji. KS plačuje vse stroške, s kulturnim domom pa očitno razpolagajo drugi. Z županom je bilo dogovorjeno, da bo do 12. januarja sklical tu pri nas sestanek, da se razjasni lastništvo, toda do sedaj se ni zgodilo nič. Tako res ne vem, čigav je kulturni dom in kaj lahko še storimo."

Janko Cerkvenik, Gasilsko društvo Slivnica:

Zadevo smo javnosti že pisno pojasnili. Gre pa za zoprno zadevo, za razdelitev prostorov gasilskega doma, pri čemer pa KS noče sodelovati. Že pred enim letom smo jim napisali, da smo jim pripravljeni prepustiti dvorano z ustrežno površino funkcionalnega zemljišča, nam pa naj bi ostali kuhinja in stanovanje, kar je tudi v skladu z vloženimi sredstvi, pa se z nami sploh ne pogovarjajo. Kot mi je znano, je na to temo bil celo sestanek z županom, na katerega pa gasilcev sploh niso povabili. Dejstvo pa je, da je dom pisan na gasilce in je zemljišče zanj dal naš pokojni član Potrata.

Janko Cerkvenik

F.K.

Odgovor PGD Slivnica g. Mestinšku

1. OŠ Slivnica je termin prireditve rezervirala pri KS, o čemer smo obvestili predstavnika Alposa, ki se je kasneje pogovarjal z ravnateljem Mestinškom.

2. Če je g. Mestinšek odstopil svoj termin Alposu, je to problem OŠ in ne gasilcev.

Kako se obnašajo učenci v kulturnem domu, si lahko ogledate na lani prenovljenih sanitarijah, ki so nas stale 980 000 SIT.

3. Če bi se g. ravnatelj pogosteje udeleževal prireditev v kraju, bi zlahka ugotovil, kam namenjamo gasilci sredstva od najemnin.

Predsednik PGD: Janko Cerkvenik

Odgovoru je priložena tudi dokumentacija o lastništvu kulturno - gasilskega doma.

Častni občan občine Šentjur pri Celju

Umrli je Sergej Kraigher

Kraigher v spremstvu ravnatelja Kovačiča in Jagodiča na Ponikvi leta 1974

Že v študentskih letih ga je potegnilo v boj za delavsko in socialno pravičnost. V takšni vlogi ga srečamo na Kozjanskem v prvih dneh snovanja OF in partizanskih enot. Leta 1942 je deloval v strogi ilegali v okolici Šentjurja, daljši čas pa se je zadrževal na območju Planine in Šentvida. Od tu je odgovorno povezoval politično delo znotraj okrožij Kozjega, Rogaške Slatine, Celja in drugih. Sodeloval je tudi s prvoborcema Slavkom Šlandrom in Milošem Zidanškom.

V javnem življenju je veljal za zelo redoljubnega, varčnega, včasih celo za nerazumno asketskega. Rad je prihajal v občino Šentjur, zlasti na Planino, v Lesično in v okolico. Na tamkajšnje prebivalce je bil v dobrem in slabem navezan še iz vojnih časov. Morda so od njega pričakovali več poveljnih koristi, kot jim jo je on lahko vsled svojega prepričanja in funkcije lahko nudil. Živel je v prepričanju, da s svojim vzorom in delom omogoča socialno pravičnost. Na koncu življenja mu spoznana realnost ni bila milostna.

V. Jagodič

JARA MEŠČANKA PRIŠLA NA KALOBJE

V soboto 13. januarja se je v dvorani osnovne šole Kalobje po več kot letu dni priprav zgodila premiera komedije Jara Meščanka. V izvedbi članov kulturnega društva je predstavo režiral Gregor Kalan.

Idejni vodja Venčeslav Jager je ubral pogumno potezo in izbral delo Jovana Sterije Popovića, ki je v spominu starejših vaščanov še vedno zelo živa. Leta 1968 -69 so omenjeno predstavo Kalobčani že igrali. Takrat so nastopali Fanika Gračner, Leopold Pušnik, Evica takrat še Trupej danes Firant, Leopold Mlaker, Franci Šuster, Silva Šuster, danes Vengust in Erika Arzenšek ter Ivan Ocvirk kot nepozabna Fema in Mitar.

Mladi igralci Petra Vrečko, Dominik Gračner, Tadeja Plahuta, Mirica Šafran, Anja Vrečko, Mateja in Urška Novak ter Gregor Kalan pa so po več kot tridesetih letih predstavo ponovno oživili in ji vlili novega duha. Na Kalobju so poleg premiere z velikim uspehom izvedli še dve ponovitvi.

Takole iz druge roke je bilo videti, da je predstava zbudila občudovanje, hvalo in nemalo nostalgije. Veliko truda se je pač obrestovalo.

Iz druge roke pa zato, ker je na večer premiere grozila resna nevarnost, da se pet pred dvanajsto skozi vrata vsuje horda povabljenih gostov, ki so jih čakale rezervacije. In tako je zmanjkalo vstopnic. Celó za Šentjurske novice. Prav mi je. Zakaj pa mislim, da so mobilni šetvilke na vabilih samo za okras. No, potem ko so mi dali še jasno vedeti, da sem na hodniku v napoto, sem se z veseljem odpravila v manj mondeno vzdušje košarkarske tekme. Na vas pa je, da mi verjamete na besedo ali pa obiščete eno od mnogih gostovanj, ki jih igralci načrtujejo. Predstava je namreč res čudnoovita.

Saša

Zgodilo se je še lani

Predbožični in prednovoletni čas je bil tudi letos poln prijaznih dogajanj, ki jih ne velja povsem prezreti, pa čeprav je nas in njih že krepko povozil čas. Torej le nekaj opazk o dogodkih, ki so se dopisnikom ŠN vtisnili v spomin.

Prireditve za starejše občane v KD Šentjur

V skoraj polni dvorani je bilo več otrok in mlajših kot starejših obiskovalcev, kar je jasen namig organizatorjem, da je kulturna prireditev izrazito namenjena starejšim občanom, ni tisto pravo. Mar je res potrebno starejše občane obravnavati drugače, jih tudi za praznike nekako držati v njihovem getu? Nikakor ne, mislim, da se počutijo bistveno bolj sproščene in srečne v družbi mlajših generacij, od najmlajše naprej. Če pa gre za pogostitev, tokrat se je zgodila v avli v obliki lepih obloženih kruhkov, bi bilo neprimerno lepše, da bi najstarejšo generacijo, recimo tiste nad 80 let, ali nekaj podobnega, počastil s sprejemom župan, ki bi jih povabil v spodoben gostinski lokal, če že ne tudi v reprezentančno Ipavčevo hišo. O programu brez preveč besed. Bil je dovolj pester, večji in boljši del so izvedli naši domači ustvarjalci citrarka Irena Zdolšek, ŽPZ Dramlje, prvič pa se je pokazala tudi šentjurska folklorna skupina. Lahko bi kakšno kritično rekel tudi o "uporabi" otrok, a bo bolje, da sem tiho. Veseli planšarji? Če se je tako predstavila njihova pevka, naša sokrajanka Pešakova, potem naj jim bo.

Zapojmo v decembru

Promocijski koncert Mladinskega pevskega zbora OŠ F. Malgaja je bil verjetno eden izmed najprijetnejših predbožičnih dogodkov. Mladi pevci so v kulturnem domu s svojim 40 minutnim nastopom navdušili polno dvorano. Svojestven živahnejši pristop, pestra instrumentalna spremljava, kvalitetna izvedba so odlike 60-članskega zbora, ki ga očitno zelo uspešno vodi glasbeni pedagog Mitja Mastnak. Lahko pričakujemo, da se bo iz sodelovanja mladih pevcev in njihovega pevovodje Mastnaka morda kmalu rodila neka druga, bolj razpoznavna in bolj ustvarjalna šentjurska pevska kultura.

Božično - novoletni koncert godbe na pihala

Menda bo spet hudo, ker ne bom pisal navdušujoče. Že tradicionalni prednovoletni koncert, letos se je zgodil že devetič, me pač ni prevzel in to moram napisati.

Najprej, govorni del, od pozdravnega županovega govora do Vrablovega povezovanja in zaključne govorance Ludvika Mastnaka je bil več ali manj improviziran in absolutno premalo

prazničen. Morda bi lahko celo rekel, da je bil rahlo zatežen. Prav nič ne bi prireditvi škodilo, če bi jo vsaj z besedico ali dekoracijo posvetili tudi državnemu prazniku - dnevu samostojnosti. Ob začetku koncerta je bilo v dvorani natančno 76

obiskovalcev, torej skoraj toliko kot izvajalcev koncerta (skupaj z MPZ iz Jakoba okrog 60 pevcev in glasbenikov). Pozor, g. Čokl in somišljeniki, kvalitete glasbenega nastopa ne ocenjujem, le svoje vtise posredujem javnosti: izbrani repertoar pihalnega orkestra se mi je zdel pretežak za predpraznične (zabavne?) namene in morda tudi prezahteven za izvajalce. Ali zato orkester ni učinkoval dovolj lahkotno, optimistično...? Ne vem. Prav gotovo so ga podobno doživljali tudi poslušalci, saj so bili aplavzi prej vljudnostni kot spontano navdušujoči. Celotni pevci iz Jakoba s svojim standardnim programom so bolj navdušili.

Božično - novoletni koncert v športni dvorani Hruševce

Zgodil se je v soboto, 23.12. Prireditelji so lahko bili razočarani nad obiskom; ta je od lanske takšne prireditve presenetljivo upadel. Morda zaradi Simone Weiss, ki je v istem času prepevala v Celju, morda pa tudi zato, ker zadeva lani ni preveč navdušila. Vinko Šimek je povezoval program in se v svojem stilu šalil iz raznih znanih javnih oseb; politikov, estradnikov ipd. Adi Smolar si je precej časa vzel, da je "opravičil" svoj videz, kar preveč pozornosti je usmerjal na to temo, tudi v besedilu pesmi. Ko je že tudi slepim postalo jasno, da je na odru "en prevelik nos, pa čupa in vreča kosti", je za konec še malo zmoraliziral o tem, kako (tudi) denar ni

pomemben - "... glavno, da je glava cela, glavno, da srce še dela". Naslednji je bil Werner. V bistvu nimam besed. Strašno očiten play back in zagotovo najbolj umeten nasmeh, kar smo jih videli. Sprehajal se je med občinstvom, kar je bilo dovolj, da je bil odziv nekako pozitiven. Kar se mi je zdelo neverjetno. Nuša Derenda je glasovno zmagala. Malce nas je "namravljincila", ne samo z glasom, tudi z besedili. Res simpatična in energična punca. Humoristična skupina Alkotest ni bila prav bučno sprejeta, lahko bi se reklo, da se ljudem ni prav dosti dalo razmišljati, posebej ne o nekih včasih popularnih "vojnih" zadevah, nemški vojaki pač niso več aktualni. Kingston so bili ta večer nad vsemi ostalimi. Nekaj za mlade, nekaj, kar se vrti, na kar se ponavadi žura. Zagotovljen odziv, ta pravi ritem, da človek ne zaspi sredi telovadnice, kjer kot kip pri miru drema šentjursko občinstvo. To, da smo "obiskovalci po dolžnosti" najglasneje peli in ploskali, že nekaj pove. Tu se je zame zabava končala, tako, da tale negativna informacija ni preveč verodostojna. Morda se je kasneje le zgodil mega žur...

Koncert ob živih jasicah v Šentvidu - božični dogodek št. 1

Na božični večer je dvorana kulturnega doma v Šentvidu pokala po vseh šivih, pa še kljub temu je kar veliko obiskovalcev ostalo zunaj pred vrati. Odlična scena (Rado Pančur, Janko Gračner, Andrej Kolman...), lepi kostimi (Irena Žibret, Darinka Kolman...), standardna režija (Berta Škoberne), dobro petje (Matej Romih in šentviški pevci), glasbena spremljava (Mateja Rajh), predvsem pa velika zagnanost vseh skupaj so se iztekli v prikupni in uspešni božični prireditvi, kakršne v naši občini ne zmorejo prav nikjer drugje. Tudi na Ponikvi ne. Res škoda, da je Šentvid tako daleč na obrobju in da so svoj koncert zasnovali tako, da ga je praktično nemogoče prenesti drugam, recimo v župno cerkev sv. Jurija v Šentjur. Osebo bi si želel morda kakšno ljudsko božično pesem več, in pa bolj prezračeno dvorano. Na balkonu, kjer sem si še uspel izboriti stojišče, sem se prepotil kot v savni.

Kje smo pričakali novo leto?

Največ Šentjurčanov je zdaj tudi uraden prelom tisočletij doživelo kar lepo doma. Pričakovati je bilo, da se bo ponovilo lansko solidno uspelo silvestrovanje na Tržnici. Napoved zanj je bilo pred meseci moč prebrati tudi v Delovi turistični prilogi Trip, vendar iz vsega skupaj na koncu ni bilo nič. Po besedah Cveta Erjavca, predsednika krajevne skupnosti, organizatorja lanskega

dogodka, so želeli silvestrovanje prirediti tudi letos. Lastnikom lokalov na Tržnici so predlagali podoben koncept kot lani, za sodelovanje pa sta bila pripravljena le dva. Na koncu so odstopili od projekta, imajo pa letos znova namen poskusiti, najbrž na kakšnem drugem prizorišču.

Tudi sicer za tokratno "množično" silvestrovanje, če sklepamo po zasedenosti gostišč, na Šentjurskem ni bilo pretiranega zanimanja. V gostišču Bohorč so morali po nekajletnem

uspešnem silvestrovanju druženje na najbolj noro noč v letu celo odpovedati, saj se menda ni prijavilo več kot 20 ljudi. Nič bolje se ni godilo St. Jurij's s pubu, ki s svojo "all inclusive" varianto za deset tisočakov seveda ni uspel nabrati dovolj interesentov. Tudi v hotelu Žonta je bila polna le ena dvorana.

Od gostiln je silvestrovanje pripravil tudi Montparis s Planine, kjer se je ob zvokih citer Karlija Gradišnika zabavalo okrog 50 gostov, med njimi tudi nekaj Italijanov. Sicer pa se je kakšnih sto Planinčanov, opremljenih z baklami, podalo na pohod h kapelicam na Sv. Križu. Opolnoči je Planino razsvetlil tudi ognjemet.

Drugače pa je bilo najbolj množično in veselo spet v kulturnem domu v Gorici pri Slivnici. Igrali so domačini Unikat, ob polnoči pa je pred mikrofonom stopil župnik Šramel in s svojim pevskim znanjem vnovič navdušil Slivničane. Sicer pa so silvestrovalci hrano in pijačo prinesli od doma, za rezervacijo pa so morali odšteti tisočaka. Prireditve, ki jo je organiziralo slivniško turistično društvo, je vodila Slavica Gobec, kot gostja večera pa je nastopila talentirana pevka Maja Slatinšek.

Na novega leta dan so imeli največjo gnečo v Žonti, kjer se je v obeh dvorinah zabavalo preko 300 gostov. Polno je bilo tudi Pri Olgi v Dobju, s solidnim obiskom novoletnih plesov pa se lahko pohvalita tudi gostišči Urbanček iz Trnovca in Erjavec s Kalobja. Novoletni ples je organiziral tudi Klub B-52 iz Hruševca, kjer je gostoval Vlado Kalember, vendar, če je soditi po številu avtomobilov na parkirišču okrog enajste ure zvečer, pretirane gneče najbrž ni bilo.

Prednovoletna proslava v OŠ Hruševca

Veseli December, sedaj že preteklega tisočletja, je bil ponovno zaznamovan z najrazličnejšimi prazniki, značilnimi zanj. Le ti so se zvrstili kot po tekočem traku; pa zaključne zabave in še nešteto izgovorov za pisane prireditve, ki so bolj ali manj uspešno izzvenele. Tista, ki so jo pripravili učenci OŠ Hruševca, je bila prav prijetna. Praznična, logična, a s prav posebnim pečatom. Bila je tako pravična. Pristna. Topla. Učenci so pod vodstvom svojih mentorov poskušali narediti nekaj drugačnega. In so. Končno so mladi pobegnili stran od najmodernejše tehnologije in so se vsaj za trenutek vrnili nazaj v preteklost in svoj program naredili s pridihom ljudskega izročila. Temu primerno so okrasili tudi ambient in se preizkusili celo v peki prazničnega peciva, ki je bil na pokušino vsem obiskovalcem.

V večnamenskem prostoru se je zbralo pestro število ponosnih staršev, babic, dedkov, prijateljev, znancev in učiteljev, ki jim je bila predstava namenjena.

Sproščen nastop mladih, življenja in igrivosti polnih šolarjev, je bil resnično privlačen za oči in ušesa. Spomnili so se mnogih starih, že skoraj pozabljenih običajev, prepevali ljudske pesmi, plesali..., skratka obujali folkloro in neposredno trkali na zavest mnogih, kako (pre)redko slišimo kaj podobnega.

Sodelovalo je veliko učencev in mentorjev in da se ne bi komu zgodila krivica, gre pohvala vsem, kajti uspelo jim je ustvariti prijetno domače vzdušje in izvesti izraze zadovoljstva vseh prisotnih.

L.H., F.K., M.K.

Življenjski jubilej Nežike Žličar

V času pred drugo svetovno vojno uveljavljena društva kmečkih fantov in deklet so povzročila, da je zapustila svojo rojstno domačijo Jesenekovih iz Dramelj. Izmenjava ženinirov in nevest med občinama in farama

Dramlji in ponikvo je bila udomačena, priložnosti za spoznavanje pa so bile na društvenih prireditvah, žegnanjih in pri večjih kmečkih opravilih. Domači fantje so takrat bolj cenili domača dekleta zato ni manjkalo folklorne v obliki pretepov, kajti "vaški petelini so pozorno varovali svoja dvorišča".

Brhko Nežiko je pričel vztrajno snubiti sin veleposestnika, župana in gostilničarja Žličarja s Ponikve. Čeprav so ga Drameljčani potrebovali za izdelovanje raznih secenskih rekvizitov in reklam, kar je bila njegova preokupacija, je bil tudi on večkrat ogrožen od drameljski fantov. V

društvu fantov in deklet je veljal za uglednega in sposobnega sadjarja in so večkrat potrebovali njegove nasvete. Nežika je bila od rane mladosti vključena v kulturno dejavnost svojega kraja, kot igralka, pevka, recitatorka, pisala je za različne javne nastope. Ta njuna sorodna ljubiteljska dejavnost ju je združila.

Na Žličarjevo domačijo se je Nežika priženila leta 1943. Kot mlado dekle se je tu sosočila z vsemi gopsodinjiskimi obremenitvami, skrbjo za možovo družino, delom v hlevu, na polju, z najetimi ali stalnimi delavci. Kmalu se je rodil prvi sin Slavči, sedaj gradbeni inženir in nadzornik objektov na avtocestah. Drugi sin Franci se je usmeril v vinogradništvo. Čeprav se alkoholnih pijač niti ne pritakne. Mož Slavko je bil med vojno on po vojni aktiven pri gasilcih, elektrifikaciji, zadruzi, na občini Ponikva in kasneje v Šentjurju. Nežika je kljub svojim gospodinjiskim obremenitvam in podpiranju treh oglov pri hiši nadaljevala z nastpanjem na odrih, pri raznih pevskih skupinah in obiskovala tudi gledališke predstave. Naraščajnikom je postala zvesta in sposobna svetovalka za njihove nastope. V Prosvetnem društvu Oton Župančič je bila zlasti na dramskem področju nenadomestljiva. Njena izjemna priljubljenost je združevala ljudi vseh slojev širšega ponkovškega območja. Povsod se je znala uveljaviti s svojo sproščeno prešernostjo.

Nesreča ji je žal preprečila prijetnejše srečanje s svojim jubilejem. Želimo ji hitrega okrevanja in še mnogo lepih let.

V. Jagodič

Koncertna scena

Velenjčani razbili Pop rock caffe

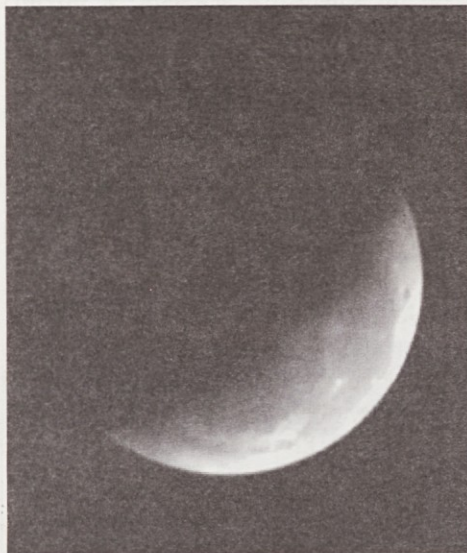
Na lokaciji znani kot lovsko posebnost v sestavi je električna kočja je še ne dolgo odprti lokal iz naslova v soboto 20. januarja v šentjursko družabno kroniko prispeval dogodek, ki je v šentjurskih horizontih sam po sebi omembe vreden. Koncert pop rock ska skupine senZa iz Velenja se je sicer pričel šele okrog polnoči, vendar to še zdaleč ni oviralo publike, ki se je kasneje nabrala v zadovoljivem številu, da se ne bi predvsem s plesom odzivala na ritme velenjske šesterice, katere

posebnost v sestavi je električna violina, ki je v rock kontekstu prava bela vrana. Skupina, ki je že bila predvoznik Big foot mami, Pandi, Flirtu, Tabuju... se je poleg nekaj standardnih rock himn poskusila v izvajanju del Skunk Anansie in Cranberries, med avtorskimi skladbami pa sta ostali v spominu Tišina in Strupena. Na nadspletnem naslovu <http://go.to/senza> lahko omenjena štikla tudi "sname".

br

LUNA SE IGRA SKRIVALNICE

Skoraj ni mladega človeka, ki ga ne bi zanimalo vesolje. Daljni planeti, zvezde, razsežne galaksije, možnost potovanja v neznani svet so teme, ki burijo domišljijo številnih ljudi. Narava okoli nas nam je na dosegu roke. Kamnine si lahko ogledamo, rastlinstvo in živalstvo lahko podrobno proučujemo, vesolje pa je odmaknjeno in nedosegljivo, marsikomu tudi nerazumljivo. Zaradi povečanega zanimanja za astronomijo so v Sloveniji nastala že mnoga astronomska društva, ki združujejo ljubitelje astronomije. Tudi na osnovni šoli Ponikva se je zbralo dovolj mladih radovednežev, da smo lahko pričeli v mesecu novembru z delom astronomskega krožka. Možnost pogledati skozi teleskope, izvedeti kaj več o vesolju, ter sodelovati pri širjenju raziskovalne dejavnosti nas povezuje na rednih vsakotedenskih srečanjih.

Začeli smo z osnovami v astronomiji, nadaljujemo pa z raziskovanjem Lune. Pri našem delu nam zelo razumevajoče stoji ob strani ravnatelj šole, tako da imamo res dobre pogoje za delo krožka. Srečanja imamo zvečer in s tem ob jasnih nočeh možnost opazovanja zvezdnega neba. Poleg predavanj o vesolju radi zavijemo v računalniško učilnico, kjer s pomočjo astronomskih programov raziskujemo nebo in nebesne pojave. Postavili smo svojo oglasno desko, kjer obveščamo ostale na šoli o naših aktivnostih.

S prvo resno predstavo nam je postregla Luna devetega januarja. Na ta dan je bil napovedan popolni Lunin mrk. Sonce, Luna in Zemlja se vrtijo v zapletenem plesu po vesolju. Včasih se vsi trije postavijo v ravno črto. Takrat se začne zabavna igra skrivalnic, ob kateri doživimo mrk. Za popolni Lunin mrk je znano torej, da mora biti Zemlja med Soncem in Luno, kar pomeni, da tedaj vidimo polno Luno oziroma ščip. Zaradi naklona Luninega

tira okoli Zemlje glede na ravnino kroženja našega planeta okoli Sonca se Lunini mrki ne zgodijo ob vsakem ščipu. Naslednja popolna Lunina mrka bosta iz naših krajev vidna šele maja in novembra leta 2003, ki pa za opazovanje ne bosta tako primerna kot je bil letošnji.

Za opazovanje Luninega mrka pa mora biti izpolnjen še en zelo pomemben pogoj. To je jasno nebo brez motečih oblakov. Tega smo se zelo zavedali astronomi. Ves dan smo gledali v nebo in upali, da se ne bodo od kje priplazili oblaki. Prošnja nam je bila uslišana. Na šolskem dvorišču se nas je kar nekaj zbralo. Pridružilo se nam je tudi veliko starejših radovednežev. Postavili smo teleskop in z nestrpnostjo čakali na predstavo. Nebo brez oblakov nam je poleg polne nič hudega sluteče Lune postreglo tudi s svojimi planeti. Pred teleskopom so se vile vrste. Vsi so hoteli videti Venero in opazovati, v kateri fazi je. Jupiter s svojimi progami in Saturn z obročkom sta izvalila iz ust spontane vzdih. Večina izmed opazovalcev je prvič pogledala luno in njene kraterje skozi teleskop. Ob 19.42 uri se je začela predstava. Luna se je dotaknila Zemljine sence. Člani krožka so vsakih pet minut risali senco na šablone lune, ki so si jih predčasno pripravili. Izgledalo je kot da nekdo kos za kosom grize Luno. Luna je vse bolj tonila v Zemljino senco, na našo veliko razočaranje pa so se začeli kopičiti oblaki, ki so nam popolnoma zastrli nebo. Najbolj vztrajni smo lovili okna v oblakih, skozi katera so se nam za kratek čas prikazovale zvezde in Luna. Za naš trud smo bili poplačani, saj se je nebo kasneje popolnoma zjasnilo. Prikazal se nam je gotovo eden izmed najlepših nebesnih pojavov. Vsa luna je bila ob popolnem

mrku rdeče obarvana. Pogled na rdečo luno in črno nebo posejano z milijoni sijajočih zvezd je bil res veličasten. Sončevi žarki se pri prehodu skozi ozračje lomijo in sipajo, v senco pa zaide predvsem rdeča svetloba. Zaradi tega Luna ob popolnem mrku ne postane nevidna, temveč le temnejša in rdeča. Opazovalni večer smo zaključili s prvimi poskusi fotografiranja lune.

Kljub rdečim nosovom in premrzlim nogam smo odšli domov s toplim občutkom v srcu. Naslednji dan smo bili spočiti in naspani kot tisti, ki so ves večer ždeli pred televizorjem. Zaradi doživetega pa je bil naš dan sigurno lepši od njihovega.

**ZA ASTRONOMSKI KROŽEK ROMAN OCVRK -
MARIBORSKA 32 c - CELJE - tel. 041 867 757**

POSLANEC VABI

Poslanec Marko Diaci obvešča vse občane Šentjurja in Dobja, da jim je na voljo vsak ponedeljek med 8.00 in 10.00 uro v svojo poslansko pisarno na Mestnem trgu 2 (bivša stara občina). V tem času je dosegljiv je tudi na telefonski 041 645 510.

Poslanec Marko Diaci (SMS)

KRVODAJALSKA AKCIJA

Krajevna organizacija RK Gorica pri Slivnici vabi na krvodajalsko akcijo, ki bo potekala v Kulturnem domu Gorica pri Slivnici v torek, 6. februarja 2001 od 7.00 do 12.00 ure.

PD Dramlje vabi na tradicionalni pohod Dramlje - Straža - Špitalič - Uršula. Štart v soboto, 10. februarja, od 7.30 do 8.30 ure pred OŠ Dramlje.

Kaj imam pred vrati?

Vem, da "živi" že nekaj časa, toda zadnje čase mi vse bolj bode v oči, vsak dan znova, ko odhajam od hiše ali se vračam v zavetje doma. Govorim namreč o tisti grdi, razpokani rani, ki se bohota iz asfalta in spodžira škarpo.

V že tako (pre)ozki cesti v naši ulici (Vrunčeva), je sedaj v napoto še ta ogabna reč, ki iz dneva v dan raste in celo "producira" potomce, saj se tik pred dovozom do naše garaže "rojeva" že druga! Ne bo treba prav dosti časa, ko sploh ne bomo mogli več z avtom v garažo, ker bomo nasedli na tej grbini, ki se širi, viša, debeli...

Pa smo ukrepali in se obrnili na g. Bebra in Krajevne skupnosti. Gospod si je vzel čas in prišel na podroben ogled in zdelo se je, da ga je stvar pritegnila. Ravno zato smo slepo verjeli njegovim obljubam, da bodo nekaj ukrenili glede te ponesrečene zadeve. Pa smo čakali...čakali...in čakamo...! Ne vem več na koga in na kaj! Očitno stvari niso pomembne, če se ne dogajajo direktno v samem strogem "down townu", od katerega je naša ulica ločena celi dve minuti. Toda ker je dobro skrita širši javnosti, pač tam doli nikogar ne zanima. Samo, da je dovolj finančnih sredstev za vse ostale (ne)pomembne projekte, ki se (ne) dogajajo v našem Šentjurju.

Oh, sem mislila, da živim v mestecu, pa sem vsakič, ko se pripeljem v ulico, bolj skeptična, ker me pretrese, kot da bi se vozila po vaški, makadamski poti, nekje bogu za hrbtom. Pa to še ne bi bil tak problem, toda zima že trka na vrata in "domači" že razmišljajo, da bi tisto "grdavšo" lastnoročno, s pomočjo krampov pokončali, ker drugače bo naš avto parkiran lepo sredi ceste, ko ga ne bomo mogli več spraviti v garažo, potem pa se bodo lahko začeli pritoževati še drugi, ko ne bodo mogli mimo.

"Ja, Šentjur, ti srečna draga vas domača...!"

MK

BRSKAMO

Kam v trgovino?

Vzhodno od Celja, v Šentjurju, je po novoletnem prazničnem divjanju opaziti manj prerivanja med policami v trgovinah. Kje je ceneje, kje je dražje, je vprašanje, ki poleg mehiških soap nadaljevalk najbolj parajo živce našim gospodinjam. Da vam prihranimo čas, bomo namesto vas izbrskali cene nekaterih živil v šentjurskih "marketih".

Cenovne dvoboje med trgovci je začititi predvsem z akcijskimi prodajami, o katerih nas dokaj redno, z reklamnimi letaki obveščata trgovini Kea in Jager, drugi pa le občasno. Pretirane gužve ni bilo v nobeni od obiskanih trgovin, le ob sobotah si nekateri trgovci privoščijo zafrkavati kupce z vrstami pred blagajnami.

Cenovno brskanje smo začeli v pred leti prenovljeni franšizni trgovini Tuš-a, Kei iz Lokarju: lokacija na robu mesta, dovolj parkirnih prostorov (razen sobot), bogata ponudba in odkar je pod okriljem TUŠ-a, tudi reklamno najprodornejši. V centru smo cene

HarDi (v bivši stavbi Lipe), vendar ga v anketo nismo potegnili, ker je pri njih "grande italiano producto", ki jih ni možno primerjati. Vendar pa so cenovno zelo ugodni.

V tej gneči pa se nam v bližnji prihodnosti lahko zgodi najboljši sosed Mercator. Po kuloarjih govorijo, da gre za kukavičje jajce največjega lokalnega podjetja, ki se naj bi izvalilo že letos. Zato smo pridali še cene Mercatorjevega marketa v Šmarju, ki naj bi primerjalno bil v rangi bodočega šentjurskega.

KAJ SMO PRIMERJALI: riž Zlato polje-1kg (rumena embalaža), kava barcaffé 100g (Droga), vino Jeruzalem 1liter, solata endivja, vegeta 250g Podravka, olje Zvezda-rastlinsko 1 liter (steklenica), krema Nivea 75ml- modra, majoneza Hellmanns (Kolinska)165g, vložki Always ultra plus (10 kom.)

	Resevna	Jager	Vihar	Kea	Lipa	Mercator Šmarje
kava	159,00	149,00	139,90	139,90	148,00	161,10
vegeta	382,00	369,00	349,00	329,00	348,00	376,50
vino	379,00	399,00	349,90	349,00	359,00	404,60
solata	275,00	299,00	249,00	270,00	290,00	269,00
riž	418,00	399,00	349,00	389,00	413,00	348,60
olje	199,00	199,00	184,90	189,00	215,00	199,00
krema	300,00	249,00	279,00	285,00	265,00	272,70
majoneza	348,00	349,00	289,90	299,00	311,00	296,50
vložki	370,00	259,00	299,90	310,00	345,00	269,00
SEŠTEVEK	2830,00	2671,00	2490,50	2559,90	2546,00	2597,00

tehtali v Resevni (trgovine imajo še v: Dramljah, Ponikvi in Planini) ki je pred dobrim letom dočakala potrebni lepotni lifting: dobro založeni oddelki sadja in zelenjave, čistil ter bogata ponudba časopisja in revij. Prav tako ni težko poiskati market Lipa. Tudi tukaj je opaziti, da so ga prenovili. Solidna izbira blaga in nič več. Na drugem koncu mesta imamo priseljenca iz Rogaške, trgovino Jager. Pred leti je s svojim prihodom dvignila precej prahu med konkurenti. Ponudba je malce manj pregledna kot drugje. Nazadnje smo zavili še v Novo vas k Viharju, kjer se ustavljajo kupci z južnega dela občine in kjer vam trgovci "fasungo" že iz navade znosijo v avto. Da postaja v Šentjurju zelo veselo, je poskrbel pravkar odprti market

Seštevek kaže, da smo najcenejši nakup opravili v trgovini Vihar - Selič Leon, za 339,50 SIT dražje pa smo iste izdelke kupili v trgovini Resevna.

Prebrskali smo samo večje markete v Šentjurju, ki vas skušajo zvabiti med police z akcijskimi cenami, in to jim v večji meri tudi uspeva. Manjše trgovine pa se zanašajo bolj na svoje stalne stranke iz bližnje okolice. Če se dolgočasite, si na usta prilepite nasmeh, živce spravite v hladilnik in se premaknite v trgovino, kjer lahko sami opravite raziskavo. Ne pozabite s sabo vzeti Šentjurskih novic.

L. Žafran

PREVOZI - TRGOVINA

Peter Jeršič s.p., Ul. Leona Dobrotinška, 3230 Šentjur (nasproti klavnice)

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

foto: Langus

NUDIMO VAM

- PVC cevi
- betonske zidake
- vse vrste opek
- Schiedel dimnike
- cement, apno, mivko
- različne vrste betonskih plošč in tlakovcev - Podlesnik in Stavbar
- nosilce in polnila
- barve Jupol, Belton in Beltop
- demit fasade, stiropor,
- kombi plošče
- izolacije Novoterm in Tervol
- opeko Bramac
- opeko modul

MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM

DELOVNI ČAS od ponedeljka do petka 7.00 - 18.00, ob sobotah 7.00 - 13.00
TELEFON 03/749-18-77 FAKS 03/749-18-78 MOBILTEL 050/624-091

ŠMARJE PRI JELŠAH

internet: <http://www.radio-stajerski-val.si>
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si

Podsreda
87,6 MHz

Studio

Tel.: 03 817 10 30
03 817 10 40

Boč
93,7 MHz

Centrala

Tel.: 03 817 10 11
03 817 10 37

Štajerski val - nova pota in prijatelj več

INGA

Korez Mateja s.p.

Ulica Dušana Kvedra 6b
3230 Šentjur, tel.: (03) 749 24 06
(03) 749 24 07

- ♦ ODKUP IN PRODAJA DELNIC
- ♦ posredovanje pri oglaševanju
- ♦ priprava seminarskih, diplomskih nalog in pogodb
- ♦ druga tajniška opravila
- ♦ nepremičnine
- ♦ fotokopirnica
- ♦ ženitna posredovalnica

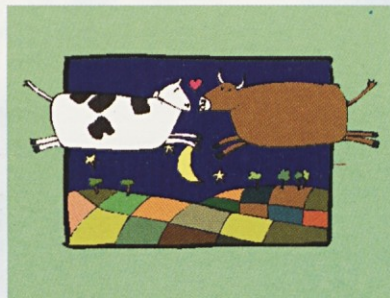
delovni čas
pon-pet 7-12, 13-17
sob 8-12

**V FEBRUARJU - mesecu
prebujanja pomladi**

na vedno prijazne
in ugodne
nakupe

**trgovini
užmah**

Trgovina za mešanim blagom -
Užmah Stanislav s.p.,
Planina 47, 3225 Planina
e-pošta: tobis.uzmah@siol.net

na Planini

Planina 47

tel.: (03) 579 11 42

v Šentvidu

Šentvid 9

tel.: (03) 579 11 13

v Dramljah

Svetelka

tel.: (03) 579 84 40

Društvo za razvedrilo in šport razburkalo domače

Hruševcevec je "napadel" bombnik B-52

Proti koncu decembra je po petih mesecih znova začel obratovati razpiti lokal v Hruševcu. Potem ko se je najemnica zaradi skrajšanja delovnega časa s strani občine odločila zapreti Zapato, je lokal prevzelo Društvo za razvedrilo in rekreacijo Club B-52, katero je v dobrem mesecu dni uspelo pridobiti kar 700 članov. Sosedje so ogorčeni in zaradi po njihovo preglasne glasbe in hrupa avtomobilov, zahtevajo zaprtje. Novi najemniki so se z njimi pripravljali pogovarjati, vendar zaenkrat še niso prišli skupaj. Sicer pa klub deluje popolnoma legalno po zelo luknjastem zakonu o društvih, ki omogoča gostinsko dejavnost za člane v delovnem času, ki ga lahko svobodno določi društvo samo. Gre za zlorabo zakona ali pa Šentjur res tako slabo skrbi za mlade? Hruševčani so odločeni, da B-52 ne bodo trpeli v svoji soseski!

Nazadnje je v Hruševcu vrelo pred dobrim letom dni, ko so krajanji nepreklicno zahtevali zaprtje, oziroma skrajšanje delovnega časa Zapate. Zadeva se je vlekla še nekaj časa, dokler ni občina Šentjur skrajšala delovni čas sicer nočnega kluba do 22. ure zvečer. Najemniki Zapate so bili tako lanskega maja prisiljeni lokal zapreti. Vse skupaj se je kar nekoliko pozabilo, čeprav je bilo slišati občasne govorice, da se "nekaj" pripravlja, čemur pa ni nihče kaj prida verjel. Do lanskega 16. decembra, ko se je na šentjurski upravni enoti registriralo Društvo za razvedrilo in rekreacijo Club B-52, ki je za svoje prostore vzelo v najem zgradbo na Žagarjevi ulici.

Sosedje že prvo noč kličejo policijo in okupirajo Občino

Nekaj dni pred prazniki je bilo po radiu slišati reklamo, ki je vabila v Hruševce vse, ki so željni razvedrila in rekreacije. Takšnih je bilo očitno veliko, če je verjeti, da je večina od zdaj že 700 članov resnično iz Šentjurskega. Kakorkoli že, jezni sosede so že prvo noč klicali policijo, podobno pa se je ponovilo še nekajkrat. Po novem letu se je kakšnih 15 sosedov podalo na Občino, kjer so se menda najprej verbalno "znesli" nad podžupanom Janezom Čoklom, vzhduše pa se je vsaj nekoliko pomirilo ob prihodu župana Jurija Malovrha, ki je jeznim krajanom Hruševca lahko le povedal, da občina pri vsem skupaj nima nobene moči, saj velja za nove podnajemnike zakon o društvih, ki je v pristojnosti države. Načelnica upravne enote Andreja Stopar je dejala, da je društvo izpolnjevalo vse pogoje, zato so ga tudi registrirali, problem pa je kompleksnejši, ker gre za veliko ohlapnost zakona na državni ravni. Prisoten je bil tudi komandir šentjurske policijske postaje Ludvik Petrič, ki je povedal, da njegovi fantje ob prijavi gredo pogledat situacijo in naredijo zapisnik, za kakšne druge ukrepe pa nikakor nimajo pristojnosti. Jezni sosede občinske zgradbe tako niso zapustili nič kaj dobre volje in so napovedali, da se bodo še naprej brezkompromisno borili za svojo ustavno pravico življenja v miru.

Šentjurski bombnik - nobena posebnost

Pojav, da so klubi, ki delujejo v okviru raznih

društev, po vsebini gostinski lokali, je znan že nekaj časa, vendar je podjetniška žilica šele v zadnjem času začela izkoriščati to pravno praznino. Za primer, v bližnjem Celju obratuje že blizu 10 takšnih "hibridov". Celjski mestni svetniki so tako pred dnevi že podali pobudo, da naj država spremeni zakon.

Društvena zakonodaja dopušča opravljanje gostinske dejavnosti, predpisuje pa tudi, da se

mora ves dobiček preliti v interesno dejavnost društva. Prostori, kjer društvo opravlja gostinsko dejavnost, ne potrebujejo ne pridobitve uporabnega dovoljenja, ne spremembe namembnosti, ne odpiralnega časa in ne plačevanja davkov, kakršne morajo na primer "pravi" gostinci.

Pa gostinci niso ogroženi le od društev, saj podobno problematiko srečujejo pri turističnih kmetijah, ki so vse večkrat vaške gostilne in pri trgovcih, ki mnogokrat postavljajo zunanje šanke, zanje pa ne veljajo tako stroga merila.

Simoničeva obtožuje lokalno skupnost zarote

10. januarja je bila Clubu B-52, oziroma nekdanji Zapati, sklicana tiskovna konferenca. Zbranim novinarjem sta svoje poglede na hruševsko problematiko razložila nekdanja najemnica Zapate Eva Simonič in pravni zastopnik Cluba B-52 Mladen Teodorovič. Da bi lahko slišali še drugo plat medalje, so bili na tiskovno konferenco poleg novinarjev pisno povabljeni še predstavniki občine, upravne enote, policije in sosedov, vendar se ni nihče od omenjenih odzval.

Eva Simonič, nekdanja najemnica lokala Zapata je menila, da je ves pomp, ki se dviga okrog lokacije v Hruševcu, morda delo nekaj sosedov. "Nekateri lokalni mediji so poročali, da je Zapato zaprla inšpekcija, kar nikakor ne drži. Lokal smo zaprli sami, saj nam je Občina, na katero se je lani z upravne enote prenesla pristojnost izdajanja dovoljenj za delovne čase, dovolila obratovati le do 22. ure." O domnevnih kršitvah javnega reda in miru nekdanja najemnica meni, da so neutemeljene. Redno so opravljali meritve hrupa, tudi v okolici stanovanjskih hiš, odstopanj od

dovoljene meje pa naj ne bi bilo. "Od februarja do maja lani smo prejeli vsaj 26 odločb sodnika za prekrške. Vendar se te ne nanašajo na kršitve javnega reda in miru, temveč na prekoračitve delovnega časa. To pa je popoln nesmisel, saj je novi odlok stopil v veljavo šele julija lani. Očitno gre za zaroto lokalne skupnosti proti nam," je potarnala Simoničeva in dodala, da se jih obravnava drugače, ker pač niso

Šentjurčani. Za primer je navedla neimenovani lokal v centru Šentjurja, ki ima odobren delovni čas do polnoči, registriran pa je kot dnevni bar. Zaradi vsega skupaj so se Simoničevi odločili poiskati pravico na sodišču, od Občine Šentjur pa zahtevajo 30 milijonov tolarjev.

Teodorovič se je pripravljen pogovarjati s sosedi

Mladen Teodorovič ni želel komentirati težav nekdanje Zapate, dejal pa je, da se krajanji Hruševca zaenkrat še sploh niso obrnili na Club B-52, čeprav so se z njimi pripravljali pogovarjati. Sicer pa je B-52 člen verige

klubov, ki so razvejani po Sloveniji. Sedež te verige je na Primorskem, predsednik društva pa je Dalibor Mjerimačka. "Društvo za rekreacijo in razvedrilo v Šentjurju ima v načrtu zelo pester program. Predvsem se bomo usmerjali k športnim aktivnostim, kot so organiziranje ogledov formule 1, spremljanje slovenskih reprezentančnih tekem nogometa, košarke in rokomet. Razmišljajo tudi o ustanovitvi malonogometnega, atletskega, tekaškega in kluba borilnih veščin, vse skupaj pod imenom B-52", je pripovedoval Teodorovič. Na dan praznika občine Šentjur, 24. septembra, napovedujejo tudi maratonski (42km) in polmaratonski (21km) tek po okolici Šentjurja. Radi bi se povezali z mladimi ter športnimi društvi v našem mestu. Parkirnih prostorov okrog kluba je za 150 avtomobilov. Za varnost v lokalu in izven njega pa bodo po besedah Teodoroviča še izdatno poskrbeli s povečanjem števila redarjev. Teodorovič je tudi zanikal govorice, da je Club B-52 le krinka za nemoteno poslovanje Zapate. Problem s sosedi pa je tudi v preozki dovozni poti in neuvidevnosti članov, ki svoje jeklene konjičke parkirajo tudi pred hišami domačinov. V vodstvu spornega kluba so prepričani, da 627 članov v dveh tednih delovanja demantira izjave župana, da je klub v Šentjurju nezaželen. Še več, tako dober odziv je dokaz, da za mladež v naši občini ni dovolj dobro poskrbljeno, v kar priča tudi porast droge v našem mestu.

Glasba se ne zdi prehrupna

Kako je s celotno situacijo, sta se prepričali tudi ekipi ŠN. V Hruševce smo se podali prejšnjo soboto nekaj pred polnočjo, ko bi moralo biti vzhduše na vrhuncu. Parkirali smo v

"dolini" in se peš sprehodili proti klubu.

ZAČASNA ČLANSKA IZKAZNICA št.

1. Klub B-52 deluje v okviru pravilnika in zahtuje navede, ki s pristojno izjavo potrjuje članstvo.
2. Vstop v prostor kluba B-52 je omogočen le članom s veljavno člansko izkaznico.
3. Članska izkaznica ni prenosljiva.
4. Svojo člansko izkaznico mora na zahtevno oddati vnočnemu nadzorniku, predložitelj gostu članom s obliki izkaznice ZAČASNA ČLANSKA IZKAZNICA.
5. V primeru neveljavne članske izkaznice, ki jo gost predloži, se ne sme vpustiti v prostor kluba B-52.
6. Članska izkaznica je veljavna tudi pri vstopu v prostor kluba B-52.
7. Članska izkaznica je veljavna tudi pri vstopu v prostor kluba B-52.
8. Članska izkaznica je veljavna tudi pri vstopu v prostor kluba B-52.
9. Članska izkaznica je veljavna tudi pri vstopu v prostor kluba B-52.
10. Članska izkaznica je veljavna tudi pri vstopu v prostor kluba B-52.

Članska izkaznica s hrbtne strani

Odmevi glasbe so se resda slišali že na kakšnih 200 metrov oddaljenem parkirišču, vendar bi težko rekli, da gre za neko strašno razbijanje. Slišijo se predvsem basi, samo glasbo pa je moč prepoznati nekaj metrov pred vhodom. Seveda je nekomu, ki ne stanuje v tem okolju, težko oceniti, kaj je moteče in kaj ne. Še posebej ponoči, ko je slišati praktično vsak šum. Je pa najbrž verjeti merjenjem, da je jakost na dovoljenem nivoju, vprašanje pa je, če to omogoča mirno življenje in predvsem spanje v neposredni bližini.

Do članstva brez podpisa

Želeli smo vstopiti pri glavnem vhodu. Vidno označeni redar nas je, potem ko smo mu dejali, da bi se radi včlanili, prijazno napotil proti stranskemu vhodu v nekdanje restavracijske prostore. Tam nas je pozdravil g. Teodorovič in nam na hitro razložil pravila in program društva. Še posebej nas je povabil na koncerte, ki jih imajo namen organizirati v bližnji prihodnosti, med drugim bodo 17. februarja gostovali popularni Mambo Kings. "Za te dogodke bo potrebno članom nekaj malega doplačati, da lahko Društvo pokrije stroške," je dejal naš sogovornik in nas pospremil do mize, kjer nas je prijazna gospa včlanila. Zanimivo, predložiti nam ni bilo potrebno nobenega osebnega dokumenta, svoje članstvo pa tudi nismo nikjer potrdili s podpisom. To je menda po zakonodaji popolnoma pravilen postopek, saj društva pri včlanitvi nimajo pravice preveriti identitete svojih članov. Lahko pa vas legitimirajo ob vhodu v lokal, kjer vam lahko ob zlorabi tudi prekličijo članstvo. Ko smo plačali 500 SIT, smo prejeli začasno(?) člansko izkaznico, kjer so zapisana klubska pravila. Kot novo pečeni člani smo bili povabljeni k šanku, kjer nas je čakal okusen "ognjeni" aperitiv.

Malo ljudi

Podali smo se v sam klub, kjer je na izgled zaenkrat še vse tako kot je bilo v Zapati, čeprav novi podnajemnik že v kratkem napoveduje kar nekaj sprememb. Huh, bili smo kar šokirani, ko smo ugotovili, da smo na balkonu poleg seksi napravljene natakarike takorekoč edini gostje. Zato smo se podali v pritličje, kjer sta bili zasedeni dve mizi, nekaj moških predstavnikov pa je bilo "prilepljenih" tudi na šank, za katerim je poplesavala še ena simpatična in poletno opravljena gospodična. Naročili smo pivo in to avstrijsko Goesser, ki je v B-52 očitno ekskluzivni dobavitelj hmeljevega zvarka. Za pivo smo plačali zelo znosnih 250 SIT, računa pa seveda nismo

dobili. Medtem se je na plesišču zbralo kakšnih 10 ljudi, ki so poplesavali na pretežno "južno" glasbo (Novi Fosili, Drugarice...) in na slovensko "šanco". Vendarle je v klub začelo prihajati tudi nekaj več gostov, še vedno pa jih več kot 40, 50 nikakor ni bilo moč naštet. Ko smo odhajali, je pribrazilo še nekaj avtomobilov, toda druga ekipa ŠN je bila ob pol dveh zjutraj še bolj razočarana, saj več kot 10 gostov v B-52 ni bilo.

L. H., J.G., br

MNENJA O B-52

Jurij Malovrh, župan: "Celotna problematika ni v pristojnosti občine, saj gre za veliko luknjo v zakonu o društvih, ki ga bo morala država spremeniti. Mislim, da se bo to kaj kmalu zgodilo, saj o podobni problematiki poročajo tudi z drugih koncev Slovenije. Država pa pri tem izgublja denar, ki bi ga lahko pobrala z davki. Očitki nekdanjih najemnikov Zapate niso upravičeni. Delovni čas smo jim skrajšali, ker niso imeli dovolj velikega soglasja sosedov. Glede večkrat omenjane tožbe moram reči, da na občino še nismo dobili nič uradnega".

Cveto Erjavec, predsednik KS-mesto: "V zdajšnji situaciji je tudi KS popolnoma nemogoče n opazovalec, saj gre za stvar države in njenih zakonov. Mestni svet KS se je res dogovoril, da dovoli nekdanji Zapati obratovanje do dveh zjutraj, toda le pod pogojem, če ne obstajajo kakšni zadržki, ki nam niso znani. Teh pa je bilo kar nekaj, predvsem pritožbe pri sodniku za prekrške".

Andreja Stopar, načelnica upravne enote: "Pravno-formalno je društvo izpolnjevalo vse pogoje, zato smo ga tudi registrirali. Po zakonodaji ima svojim članom vso pravico točiti pijačo. Prijave o kršenju javnega reda in miru ne morejo vplivati na njihovo registracijo. Po prejšnji zakonodaji bi jih lahko zaradi tega izbrisali iz registra, po novi pa je to mogoče le, če društvo stori kaznivno dejanje. Če bi bilo recimo ugotovljeno, da točijo pijačo nečlanom ali da ne izdajajo računov, bi to že lahko bil posredni povod za izbris iz registra. Nekaj takšnega se je že zgodilo v Šoštanju. Sicer pa sem o tej problematiki poslala

vprašanje tudi ministrstvu, v odgovoru pa niso povedali nič novega. Na lokaciji v Hruševcu bi zagotovo bila primerna kakšna mirna dejavnost, toda sosedje so v času legalizacije črnih gradenj-nekdanja Debelakova zajčja farma je to namreč bila podpisali dovoljenje za gostinski lokal, resda pa si niso mislili, da bo ta deloval v nočnem času".

Ludvik Petrič, komandir šentjurske policije:

"Moje osebno mnenje seveda ni relevantno, lahko le rečem, da ljudi lokal očitno moti, saj sedanji Klub B 52 v nečem smislu le pomeni nadaljevanje prejšnje prakse z Zapato. Ob

petkih in sobotah dobivamo skoraj redno prijave občanov iz Hruševca zaradi hrupa, gremo tja, ugotavljamo stanje, opozarjamo organizatorje. Enkrat smo tudi konkretno ugotovili, da je šlo za preglasno glasbo, podali predlog sodniku za prekrške, prav tako smo predlagali inšpekciji za okolje in prostor, da v okviru svojih pristojnosti izvede potrebne ukrepe, tudi meritve hrupa. Težko je, interesi so različni, Hruševac pa je vendarle spalno naselje, kamor nočni lokal, ali tudi klub tipa B 52, verjetno ne sodi."

Franc Šet, sosed:

"Vse v naši sosesčini motita glasna glasba in hrup avtomobilov. Slišati je tudi vreščanje in dretje gostov. Tako enostavno ne gre, saj je tukaj spalno naselje. Po 72. členu ustave imamo pravico do zdravega življenjskega okolja, kar to nikakor ni. Dvomim, če je sploh kdo v predpisanem radiusu 125 m podpisal soglasje. Na sestanek sosedje nismo bili povabljeni, kot pravijo najemniki. Sicer imamo že od Zapate naprej same težave. Poleti je nekdo na šmarnski radio dal lažni oglas, da prodajam hišo. Cele dneve mi je zvonil telefon, čez nekaj mesecev pa se je vse skupaj ponovilo. Tokrat naj bi prodajal koze. Podobne izkušnje imajo tudi drugi sosedje. Vse skupaj vpliva še na naše zdravje. Očitno nas hočejo spraviti na drug svet. Nikomur nismo škodoželjni, toda ne moremo dovoliti, da služijo denar na naših glavah. Lokal do 22. ure bi bil sprejemljiv, še bolj pa v to okolje spada kakšna mirna obrt. Za vse skupaj pa je kriva balkanska zakonodaja, ki dopušča takšne luknje. Zdaj smo popolnoma odvisni od spremembe zakona, kar pa se najbrž še ne bo zgodilo tako hitro. Mi bomo vztrajali. Ceste ne moremo zapreti, ker bomo bolj nastradali, kot tisti, ki nam ne pustijo mirno živeti. Vsako nepravilnost pa bomo takoj javljali policiji. Malo za šalo, pa kar veliko zares, sem predlagal, da bi ustanovili Društvo za vzdrževanje nočnega miru".

Brigita

papirnica darilni butik

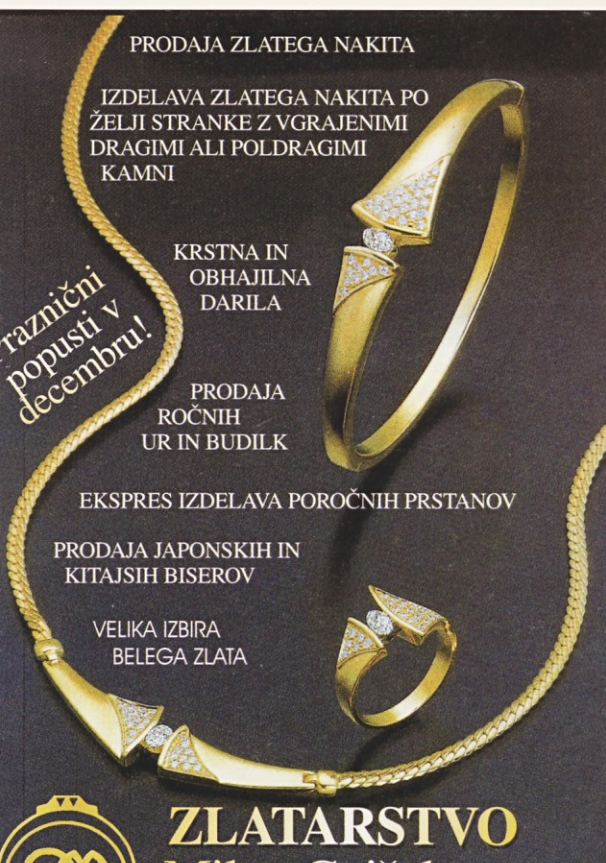
Vse za šolo

Pisarniški material

**Velik izbor daril
- tudi aranžirano**

**Velik izbor
denarnic in pasov**

Brigita Lubej s.p.
Drofenikova 16, 3230 Šentjur,
tel.: 03/ 57 41 381

PRODAJA ZLATEGA NAKITA

IZDELAVA ZLATEGA NAKITA PO
ŽELJI STRANKE Z VGRAJENIMI
DRAGIMI ALI POLDRAGIMI
KAMNI

**Praznični
popusti v
decembru!**

KRSTNA IN
OBHAJILNA
DARILA

PRODAJA
ROČNIH
UR IN BUDILK

EKSPRES IZDELAVA POROČNIH PRSTANOV

PRODAJA JAPONSKIH IN
KITAJSKIH BISEROV

VELIKA IZBIRA
BELEGA ZLATA

ZLATARSTVO

Milan Gajšek s.p.

V TRŽNO PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenikova 16, tel.: 03/ 749 20 30

foto

LANGUS TONČKA,
s.p.

Drofenikova 16, 3230 ŠENTJUR
Tel.: 03/749-19-60, 041/693-388

**Slikanje
maturantov**

**Družinski
posnetki**

**DIGITALNA
FOTOGRAFIJA
ZA DOKUMENTE**

**Fotoaparati
CANON**
že od
9.360,-

**Fotoaparati
MINOLTA**
že od
9.829,-

**YASHICA,
NIKON,...**

DELOVNI ČAS: 8 -18, sobota: 8-12

TRGOVINA STORITVE

d.o.o.

Ljubljanska cesta 26, 3230 Šentjur, tel. in fax: 03 57 41 151

**TRGOVINA Z OGREVALNO TEHNIKO,
ELEKTROMATERIALOM IN VODOVODOM**

**Dragi kupci, obveščamo Vas, da lahko za
nakup blaga in storitev pri nas
najamete kredit od T+0,0% dalje.**

Za dodatne informacije smo Vam na voljo
na tel.: 03/ 57 41 151 ali 031/ 33 64 59

Delovni čas
PON-PET 7h - 19h
SOB 7h - 12h

**NOVO
KREDITNO
ODPLAČEVANJE**

**GORILNIKI na OLJE,
PLIN in ODPADNO OLJE
že od 54.300 SIT**

**PLINSKE PEČI
FERELLA
od 139.000 SIT**

Pri nas dobite vse na enem mestu
- od svetovanja, projekta do montaže.

Cene so brez DDV. Slike so simbolične.

Odmevi

Odgovor na članek Manipulant z resnico Marko DIACI

Spoštovani g. Matevž Krivic!

Do zdaj se na Vaše očitke, ki letijo name, nisem odzival. Za polemike z Vami je treba namreč imeti dosti časa. Hkrati sem menil, da je Vaše pisanje usmerjeno predvsem v strokovnost, kjer pa so pogledi lahko različni. Vendar sem se očitno zmotil, usmerili ste se vame in jaz sem Vaša tarča. Verjetno zato, ker sem eden izmed mlajših poslancev v DZ RS in Vam politično nisem po godu. Ker pa že lep čas zavajate javnost (to sposobnost bi Vam zavidal marsikdo), je čas, da tudi jaz povem svoje.

Statut, o katerem Vi menite, da je "nedemokratičen", je bil sprejet s strani legalnega in legitimnega organa s kvalificirano 2/3 večino, na predlog takratnega predsedstva (leta 1997). Sam sem bil predsednik tega organa in sem imel en glas. Statut je bil objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije leta 1997 ter še istega leta podan v presojo Ustavnemu sodišču (v pojasnilo: pobuda za oceno ustavnosti je bila aprila 1999 s strani Ustavnega sodišča zavrnjena). Če bi bil tako "grozen", kot trdite g. Krivic, bi Ustavno sodišče verjetno na to opozorilo, saj ima v Zakonu tudi to možnost (30. člen Zakona o Ustavnem sodišču). V primeru, da je morda kaj v nasprotju z Ustavo, se to spremeni in popravi. To, kar mi Vi oporekate g. Krivic, je zelo podobno kot da bi predsednika DZ obdolžil, da je on kriv za spremembo Ustave, ki jo je Državni zbor sprejel s predpisano večino, nato pa so jo opozicijski poslanci dali pod presojo Ustavnega sodišča. Iz tega je razvidno, da mu pač ni všeč, da sem jaz poslanec DZ in me mora na nek način - te metode dela nedvomno obvlada - kompromitirati.

Tudi nova pobuda za presojo ustavnosti omenjenega akta, ki jo je s pomočjo g. Krivica podala opozicijska skupina študentov, bo naletela na presojo Ustavnega sodišča in če kaj ni v skladu z zakoni se bo nedvomno popravilo. Sam koncept organiziranosti in namigovanj na kakršnakoli nekorektna dejanja pa ne bom komentiral, saj z g. Krivicem meniva različno. Ali pa je morda greh oz. škandal, če kaj ni tako kot misli bivši ustavni sodnik g. Krivic?

Dejstvo je, da sem kot poslanec DZ izpostavljena oseba, povrh vsega pa je tudi naša stranka nova, tako da očitni medijski stampedo ni zgolj slučajen, ampak je opozorilo vsakemu mlademu človeku, da v politiki izven ustaljenih tokov nima kaj iskati. Prav tako pa gre za pojav, ki je prisoten v širšem slovenskem prostoru in se mu reče zavist.

S spoštovanjem!

Marko DIACI
Poslanec DZ

Spet steklina

Po nekajletnem zatišju so v zadnjem mesecu dni bili na območjih LD Rogatec in LD Rogaška Slatina ugotovljeni štirje primeri stekle lisice. V Rogaški Slatini je v dveh primerih prišlo do stika obolele živali s psom, tako da so morali enega psa pokončati, drugi pa je trenutno v karanteni.

Omenjena primera kažeta, da se steklina na naše ozemlje najbrž širi iz sosednje Hrvaške. Z rednim vsakoletnim polaganjem vab lisicam s cepivom smo jo v Sloveniji sicer nekako uspeli odpraviti. V lanskem letu je bilo na odseku za virologijo Veterinarske fakultete v Ljubljani laboratorijsko preiskanih več kot tisoč divjih živali, od tega preko 600 lisic in preko 200 domačih živali. Prisotnost virusa stekline so ugotovili v štirih primerih na domačih živalih (psi) in več kot 90 primerov na divjih živalih, predvsem lisicah. Od tega so bili štirje primeri ugotovljene stekline pri lisicah z našega območja. Potencialno nevarnost širjenja stekline poleg lisice predstavljajo tudi klateški in potepuški psi, ki jih je v naravi čedalje več in predstavljajo nevarnost tako za sprehajalce kot tudi za tiste lastnike psov, ki imajo pse izpuščene, zato previdnost ne bo odveč.

Občina Šmarje pri Jelšah razpisuje na podlagi sklepa občinskega sveta z dne 01.10.1998

Javno zbiranje ponudb za prodajo nepremičnin

1. Predmet prodaje je: nezazidano stavbno zemljišče parcela št 550/1 vl. št. 62 k.o. Bodrež, v izmeri 2006 m²
 2. Izhodiščna cena za prodajo je: 3.300.000,00 tolarjev; v ceni ni vračunan komunalni prispevek, ki ga je potrebno plačati pred pričetkom gradnje, prav tako ni v ceni vračunan davek na promet nepremičnin, kakor tudi ne sprememba namembnosti.
 3. Navedena nepremičnina se prodaja v celoti ali v dveh delih za namen mirne poslovne dejavnosti ali za namen graditve stanovanjskih hiš
 4. Rok za zbiranje ponudb je **05.02.2001** do 10. ure. Ponudniki lahko pošljejo ponudbe priporočeno po pošti, vendar morajo na naslov prispeti do določenega datuma in ure.
- Ponudbi mora biti priloženo dokazilo, da je ponudnik nakupa položil varščino v višini 10% izhodiščne prodajne cene na račun št.: 50730-630-10189. Ponudnikom, katerih ponudbe ne bomo sprejeli, bomo varščino brezobzestno vrnili v nominalnem znesku v petih dneh po sprejemu odločitve, da se njihova ponudba ne sprejme.
5. Pri razpisu lahko sodelujejo fizične in pravne osebe, ki morajo ponudbi priložiti potrdilo o državljanstvu oziroma izpisek iz sodnega registra ter pooblastilo za zastopanje pravne osebe, tujci morajo predložiti izjavo, da so seznanjeni s pogoji za pridobitev lastninske pravice tujcev na nepremičninah in da bodo kljub predpisanemu postopku po Zakonu o ugotavljanju vzajemnosti spoštovali roke tega razpisa glede sklenitve pogodbe in plačila kupnine in da sami prevzemajo rizik, če ne bodo uspeli pridobiti odločbe o obstoju vzajemnosti v skladu s citiranim zakonom. V ponudbi mora biti navedena ponujena cena, predvidena namembnost objekta na parceli ter dejavnost, za katero se bo bodoči objekt uporabljal. Dejavnost ne sme povzročati hrupa ter onesnaževati okolja, hkrati pa mora biti zaradi stanovanjske soseske v nočnem času zagotovljen mir.

6. Varščina bo izbranemu ponudniku všteta v kupnino.
7. Na javnem odpiranju ni višanja ponudb.
8. Javno odpiranje ponudb bo 05.02.2001 ob 11. uri v sejni sobi (2. nadstropje) Občine Šmarje pri Jelšah
9. Ponudnike bomo o odločitvi obvestili v petih dneh od dneva odpiranja ponudb. Pri izbiri ponudnika bosta upoštevana kriterija: - ponujena kupnina - predvidena namembnost objekta in njegova dejavnost
- Ponudba ne zavezuje prodajalca k sklenitvi pogodbe.
10. Kupec mora celotno kupnino plačati v 45 dneh po sklenitvi pogodbe. Če kupec v tem času ne plača kupnine, pripada varščina prodajalcu. V tem primeru lahko prodajalec razdre pogodbo brez dodatnega opomina. Prenos lastninske pravice ni možen pred plačilom celotne kupnine.
11. Davek na promet nepremičnin. druge dajatve in stroške v zvezi s prenosom lastništva plača kupec.
12. Na premočnino bomo prodali bo sistemu videno-kupljeno, kasnejših reklamacij ne bomo upoštevali.
13. vse dodatne informacije so na voljo po telefonu 03/582 11 11, ga. Zdenka Kos
14. Pisne ponudbe pošljite na naslov Občina Šmarje pri Jelšah, Aškerčev trg 12, 3240 Šmarje pri Jelšah, z oznako "Ponudba za prodajo nepremičnine - NE ODPIRAJ."
15. Ogleđ nepremičnine je možen ob predhodnem dogovoru z go. Kos.

Občina Šmarje pri Jelšah

ŽUPAN Jožef Čakš

Predstavljamo : Vojko Hernaus

Po profesiji bančnik, po duši slikar

Vojko Hernaus je slikar, popotnik, rojen v Loki pri Žusmu. Po srednji šoli je odšel v Ljubljano, tam ostal, svojo povezanost s kozjanskimi kraji pa še neguje z obiski Gorice pri Slivnici ob vikendih, ko obišče svojo mater in sorodstvo, kozjansko okolje pa mu je tudi navdih za slikarko ustvarjanje.

Da čuti potrebo po slikarskem izražanju, je ugotovil že v srednji šoli, ko je svoj dar razvijal pod mentorstvom znanega celjskega likovnega pedagoga profesorja Lorenčaka. V Ljubljano je odšel študirat jezike, novo okolje velikega mesta, ki ponuja toliko možnosti kulturnega življenja, ga je popolnoma prevzelo, a želja po spoznavanju novih krajev ga je gnala po svetu. Nekaj časa je živel v Nemčiji, sedaj pa se je ustalil v Ljubljani, še vedno pa zelo rad potuje.

Vsa življenjska doživetja vseskozi kot slikar samouk preliva na slikarsko platno in stvaritve tudi razstavlja. Njegovi najpomembnejši cikli so tako slike z motivi s Kozjanskega, iz Ljubljane (izdal je tudi slikarsko monografijo o Ljubljani), leta 1991 je razstavljal cikel slik "Samostojna Slovenija", to leto pa je njegovo umetniško ustvarjanje in razstavljanje zaznamovala razstava Popotne skice, s katero se je predstavil kot slikar popotnik, občudovalec mediteranskih krajev in za njih značilnih svetlih, toplih barv, razpršene svetlobe. Še v tem letu

Gorica pri Slivnici, 1996, olje na platnu

pripravlja tudi cikel z naslovom Slike z razstave, na teh slikah bo upodobil nekatere utrinke s svoje razstave. "Nekaterim obiskovalcem bom nadel maske, okolje bom predstavil na igriv način. Veste, življenje je karneval," pravi in doda:

"Treba je nanj gledati s svetle plati in ga živeti, kot to čutiš." Tako razkriva svojo filozofijo življenja, o umetniškem ustvarjanju in poti do uspeha pa nadaljuje:

"Bodi pošten do samega sebe, izražaj, kar čutiš, in boš morda celo opažen. Trenutno doživljam najlepše praznične dneve, ker zopet razstavljam in snujem nove projekte." Ima dve želji, ki bi jih rad izpolnil do svojega petdesetega leta. Želi izdati slikarsko monografijo o Kozjanskem, za kar bi sicer potreboval finančno pomoč. Pri tem se spomni negativne izkušnje z razstave s slikami kozjanskih motivov, ki jo je imel leta 1996. Nanjo je povabil tudi pomembne ljudi iz Šentjurja, da bi ti s svojo prisotnostjo pokazali, koliko jim je do tega, da je šentjursko okolje skozi slikarsko oko "domorodca" predstavljeno tudi Ljubljani. Pa seveda ni bilo nikogar iz teh krajev, pokazali pa so veliko zanimanje Ljubljančani in da je v Ljubljani več kot le opažen umetnik, kaže med drugim tudi

Nagrada mesta Ljubljane. Druga njegova želja je izdati monografijo o svojem delu.

Zanimiva značilnost njegovega razstavljanja je v tem, da vsaki razstavi doda sliko z motivom cvetja. "Ta motiv mi je zelo ljub, iz njega izhajam in se vanj vračam, pa najsi bo to v knjigi ali na razstavi." Tako je trenutno na njegovi razstavi v galeriji Kompas v Ljubljani videti slike z motivi Ljubljane in sliko s sončnicami.

Kako pa gre skupaj slikarsko ustvarjanje in poklic višjega bančnega uslužbenca? Vojko Hernaus na to odgovarja: "Pravzaprav se to dvojce dopolnjuje – kar mi ne da prvo, mi da drugo. Če je bančništvo konkretno, materialno, je slikarsko izražanje neoprijemljivo, duhovno, kar me dviga nad materialno." Morda je njegov perfekcionizem posledica na trenutke bančniškega gledanja na stvari, njegova težnja k dovršenosti se namreč kaže v tem, da vsako sliko zaključí z načrtom za okvir, kar pomeni, da slike ne da enostavno komu uokviriti, ampak sam določi material in konstrukcijo okvirja. Tako neredko krasijo njegove slike bogati baročni okvirji.

Opus slik Vojka Hernausa je ogromen. Sam pravi, da je svoja dela že davno nehal šteti, na vprašanje, ali bi bil pripravljen svoje umetniško ustvarjanje pokazati tudi očem ne širše javnosti, širša javnost ga namreč že pozna, ampak očem "ožje" javnosti, Slivničanom, Šentjurčanom, pa odgovarja: "Enkrat sem nekaj malega razstavljal v Loki pri Žusmu, moje delo je tudi freska v lovskega domu na Žusmu. V Gorici pri Slivnici sem naletel na gluha ušesa, sicer pa sem imel veliko slik razstavljenih doma, v hiši v Gorici pri Slivnici. Tisti, ki jih je moje delo zanimalo, so si jih lahko prišli vedno ogledat." Kljub temu bi bilo dobro, da bi se gluhim ušesom povrnil sluh, od tega bi namreč veliko imele tudi marsikateri oči.

Nina Gradič

S popotovanja po deželi vojne

Kjer ni nič več tako (in nikoli ne bo), kot je bilo

Študentje etnologije in kulturne antropologije smo konec novembra obiskali Sarajevo. 14-urna vožnja do Sarajeva in 10-urna iz Sarajeva po krajih, kjer so še vedno vidne posledice vojne na Balkanu, dva dni v Sarajevu, dan v Mostarju, obisk nekaterih kulturnih spomenikov, pogovori s Sarajlijami (prebivalci Sarajeva), je bilo kljub omejenosti časa dovolj, da smo dobili vtis o deželi, ki so jo preteklo desetletje morije in nečloveškosti dobro zaznamovalo.

Začelo se je ob osmih zjutraj na Kongresnem trgu, v kolikor nam je to uspelo. Pa kaj, če nam ni, saj smo bili namenjeni v deželo, kjer baje velja, da se nikamor ne mudi in sploh tam nekje (od nas bolj dol) stvari potekajo bolj umirjeno – "lagano". Dolenjka – mejni prehod pri Čatežu – Zagreb – Karlovac – bolj ali manj znana pot za tiste, ki poletne počitnice preživljajo na jadranski obali. Prvi

spomeniki. Gotovo je pokopališče del vsakega okolja in tako kot zavest o smrti v svoje življenje sprejemamo tudi ta kulturni spomenik, a misel, da vsak izmed teh spomenikov v Bosni, Hrvaški, povsod, kjer so se dogajale vojne grozote, pomeni na silo vzeto življenje, povečini nedolžnih in za politiko ne menečih se ljudi, vzbuja gnus in tesnobno razpoloženje.

Da ljudje v Bosni skušajo zaslužiti na vsakem koncu, kažejo med drugim tudi ob cestah stoječi zabojniki – prodajalne CD-jev, neke vrste "secondhand shopi". 5 mark za CD pa res ni veliko, drugo je, če bo ta CD doma igral.

Že v večernih urah smo se ustavili v Jajcu. "Je bilo v Jajcu zasedanje AVNOJ-a ali so nastali temelji SFRJ?" smo se nekateri spraševali. Bilo je oboje. Mesto, ki je v drugi svetovni vojni igralo tako pomembno vlogo, je zdaj pod hrvaškim nadzorom v okviru Bosanske – hrvaške federacije, na kar opozarjajo mnogi prohrvaško usmerjeni plakati, hrvaške zastave ipd. Slapovi, katerih lepoto omenja že britanska popotnica Mary Edith Durham, so ohranili le svojo bučnost, do njih vodijo mestoma z grmovjem preraščene "nevarne" stopnice, o razsvetljavi tudi ni več duha ne sluha, tako je, ko se oči navadijo teme, videti le blede belo svetlobo v smeri zvoka.

Sarajevo

In končno Sarajevo, 12 ur vožnje v utesnjenem avtobusu te izčrpa, čeprav ves čas le sedi. Veliko mesto, koliko prebivalcev ima zdaj po vojni, najbrž ne ve nihče natančno. Po velikosti socialističnih blokov, ki te prvi sprejmejo v to s hribi in zdaj tudi pokopališči obdano mesto, je imelo to mesto pred vojno gotovo več prebivalcev kot Ljubljana. Vse stavbe so obstreljene, veliko na pol porušeni, še vedno jih je večina neobnovljenih, sploh na obrobju mesta, vendar življenje teče normalno pot, kolikor je ta lahko normalna s približno 300 markami na mesec. Ogromno je reklamnih plakatov velikih trgovin, seveda kot Slovenci nismo spregledali plakatov za novi Mercator center s sloganom "Največa zabava v gradu". Predvsem naslednji dan smo lahko opazovali, kako je z velikimi blagovnimi znamkami nasploh v Sarajevu – v samem centru lahko vidiš od Benetona, Mure, polno prestižnih trgovin in kafičev, kar seveda takoj sproži vprašanje, kdo si tak luksuz lahko privošči. Gotovo da ne raja s 300 markami mesečne plače, je pa peščica v tej vojni znala poiskati dobiček in ti si lahko privoščijo, če podam najbanalnejši primer, kavo za 4 marke. Poleg njih je v Sarajevu ogromno opazovalcev in varuhov miru z zahoda, ki imajo tudi veliko kupno moč.

Še isti dan je seveda sledil obvezen ogled najznamenitejše ulice Sarajeva Baščaršije, ki je bila ob izteku dneva čisto navadna uličica z zaprtimi prodajalnami, skoraj brez žive duše v njej, le etnološka vrsta iz Slovenije s profesorjema Božidarjem Jezernikom in Petrom Simoničem na

čelu, ki sta, njima zvesto sledečo in informacij željno vrsto radovednih študentov, kmalu zapustila. "Aja? Bili smo že na Baščaršiji? Zanimivo, ne bi bilo slabo, ko bi nam to kdo povedal. In kam sedaj?" Raztolkli smo se po kafičih, še v normalnih jutranjih urah pa strm vzpon do študentskega doma.

Vodi nas Ognjen Tvrtković

V torek je vodenje prevzel znani sarajevski muzikolog Ognjen Tvrtković, ki je med vojno živel v Sloveniji in se preživljal kot glasbeni kritik pri Delu. Peljal nas je gledat tipično muslimansko hišo fevdalne družine 18., 19. stoletja, t. i. Svrzina kuća. Drugačna arhitektura od nam znane evropske, tako po zunanosti kot notranosti. Tipična muslimanska hiša se je delila na moški in ženski del hiše. Zanimiva je urejenost vsakega prostora, dve ali tri stene sobe obdaja t. i. minderluk – preprost kavč, druga stena pa je obdana z mojstrsko oblikovano ogrado, za katero je prostor za umivanje in peč. Tako v osnovi izgleda vsaka soba, na sredini pa je glede na njen namen postavljena ali mizica, postelja, mangala (neke vrste pečka, v katero se je dalo žerjavico in s tem ohranjalo temperaturo v sobi, uporabljali pa so jo tudi za kuhanje kave). Strop je navadno obložen z resnično umetelno rezbarijo, stene pa krasijo pisane tkanine ali "lehve" (sveti izreki in misli iz Korana). V kotu je seveda obvezna nargila (pipa z dolgo cevjo, po kateri gre dim skozi posodo z vodo), kakšna posoda, stojalo za knjige ipd.

Ogledali smo si tudi najstarejšo sinagogo na Balkanu, ki je med vojno služila kot skladišče za muzejsko gradivo. To vlogo opravlja še sedaj, v njej je tako "nagrmadenih" listin, starih knjig, posod, pohištva, preprog... Da bo to razstavljeno, bo potrebno še veliko časa in predvsem denarja, ki ga za kulturne dejavnosti pač zmanjkjuje še v povsem "normalnih" časih.

Pridite, kupite...

Po tem ogledu pa ... burek, čevapčiči, pleskavice, sarajevsko pivo. V Sarajevu je po virih lokalne novinarke najzanesljivejša "čevabdžinica" pri Hodžiću, burek pa je bil okusen povsod, naj je bil špinačni, sirni, mesni, krompirjev. Poskusili smo tudi baklavo, eno izmed njihovih tipičnih peciv. To pa je energijska bomba – posebno testo, orehi in med zadostujejo, da poješ le kos, pri tem pa ne čutiš želje še po drugem, kot se to rado dogaja pri drugem pecivu. S polnimi trebui je bil svet zopet lepši in prijetno je bilo pohajkovati med lično urejenimi malimi prodajalnami v centru mesta, kjer so najbolj ponujana roba bakreni kavni servisi, pladnji, ogrlice, copati, pipe, frulice, svečniki. Slovencev se razveseli vsak, v neki prodajalnici nas je prodajalec takoj prepoznal in se pri tem pohvalil, da je že bil v Sloveniji, nazadnje leta 1987 na sejmu Alpe-Adria, pri tem pa ponosno pokazal uokvirjen članek iz Dnevnika, kjer je bil na sliki.

(se nadaljuje)

Nina Gradič

Sarajevo

večji postanek je bil v Plitvicah. Smo kaj pričakovali od tega, včasih tako znanega, z naravnimi danostmi obdarjenega mesta? Bolje, da nič, ker v tem primeru nismo mogli biti razočarani. Vse zapuščeno, zaprto, le mrzel veter, podeč listje po osamljenih parkiriščih. Poleti je slika najbrž drugačna.

Mejo z nam obljubljeno deželo smo prečkali pri Izačiću. Sklepam, da bi bila podoba mejnega prehoda pri kakšnem drugem manj obljudenem kraju še bornejša: carinarnice – navadni zabojniki, pred njimi pa par prestopajočih se beguncev (po izgledu sodeč bi lahko bili ali z bližnjevzhodnih dežel ali morda Afganistanci, Pakistanci...). Če se mi je zdela hrvaška pokrajina revna, suha, kjer se sicer že kaže normalizacija življenja z novimi, lično urejenimi malimi hišami, je bila Bosna pravo nasprotje: zelena gričevnata pokrajina, za muslimanski svet značilne kockaste hiše s simetrično oblikovano streho, prve vasi z mošejami... - idilično, dokler, bolj kot se bližamo Sarajevu, te podobe ne zmotijo bolj kot običajno na gosto posejani grobovi. Poleg obstreljenih stavb ti najbolj opominjajo na grozotno dogajanje izpred petih let in več. Skoraj je ni bilo vasice, ob kateri se ne bi svetili beli, na prvi pogled brez reda nasejani

MF-jeve posteljarije

Še en anonimen klic: kje lahko kupim protezo za penis?

Te proteze se dobijo v čisto vsaki trgovini s pripomočki za seks. Po domače povedano – najdete jih v seks šopih. V Šentjurju takšne trgovine seveda ni, kajti v Šentjurju nihče ne potrebuje tovrstnih pripomočkov in nihče ne gleda porno filmov. V Šentjurju so vsi moralno utopični. Kar pomeni, da bo za penis proteze potrebno oditi v tako oddaljene kraje, katere najdemo šele izza meja nam znanega sveta. Da, potrebno bo iti celo v Celje. Poleg dvorane Union je majcena trgovinica z imenom Venera Shop in tam najdete tudi proteze za penis. V prejšnji številki smo pozabili povedati tudi, da so dražje proteze v resnici odlitki penisov znanih porno igralcev. Težava je le v tem, da so ti porno igralci znani predvsem po nastopanju v gej porničih – če vas to moti, potem vas tudi njihov lastoročni podpis na odlitku njihovega penisa ne bo pomiril. Aja, pa še nekaj – za uspešno uporabo tovrstnega nastavka je obvezna erekcija. Brez nje žal ne bo šlo, razen če kupite takšno protezo, ki vključuje pas. Sicer so takšni nastavki namenjeni lezbijkam, toda že naši modri očaki so rekli, da v sili še hudič muhe žre...

O BRITJEU ZA PUNCE

V nocojšnji epizodi se bomo razpisali o britju ženskega mednožja. To početje je med mladimi zelo priljubljeno – nekateri se ga lotevajo iz čisto praktičnih razlogov, nekateri pa za zaradi estetskih. Punce si ponavadi pričnejo briti mednožje čisto po naključju. Podobno naključje se, recimo zgodi, ko se lotite resnega pospravljanja. Najprej je stanovanje čisto razmetano, zato mu posvetite ure in ure pospravljanja, brisanja, loščenja, drgnjenja, prestavljanja pohištva, sesanja in brezkompromisnega metanja stvari v smeti, da ga spravite v red. Nato pa na svojo grozo ugotovite, da je recimo parket že čisto uničen. In ker v tako krasno pospravljenem stanovanju parket seveda ne more biti zanič, ga daste zamenjati. In ko se novi pod tako sveti, ugotovite, da stanovanje nujno potrebuje pleskanje. Po pleskanju ugotovite, da vso lepoto novih barv kazi že skoraj čisto črn in sajast lesen strop, v katerem se je nabralo za deset let cigaretnega dima. In tako naprej, dokler nimate nove fasade in strehe in novega avtomobila. Podobno je z britjem mednožja. Če si punca, recimo obrije noge od kolena navzdol, potem kmalu pri občudovanju gladkih nog opazi kup dlak na stegnih, ki jih, začuda, malo prej tam še ni bilo. In ko si obrije še stegna, se ji zazdi, da ima strašno košato mednožje. Celu preveč košato. In ker se poletje približuje, si malce sfazonira še mednožje. In glej ga zlomka, sedaj pa dlake na venerinem hribčku izgledajo kot kakšna džungla sredi ravne puščave. In si jih malo pristriže. Recimo na pol centimetra. Ker še vedno izgledajo predolge, jih potem skrajša na četrto centimetra. In ko se na koncu pogleda v ogledalo, vidi, da se tako ali tako že vidi koža in da njeno mednožje sedaj izgleda kot dvodnevna moška brada. Ah, k vragu vse skupaj in se obrije celotno mednožje.

Šele potem pa se veselica šele prične. Dlake pričnejo kmalu poganjati in še posebej med hojo se prične pojavljati zelo srbeč občutek. Nekateri punce ta občutek zelo moti, mnoge pa zelo vzburi. Nenadoma začnejo hoditi na sprehode, ki postajajo vedno bolj dolgi. Užitek pri sprehajanju dobi popolnoma nov pomen. Seveda, dlake slej ko prej zrastejo na prejšnjo dolžino (rastejo približno centimeter na mesec), pri tem pa se sprva zdi, da jih je veliko več, da so bolj goste in veliko bolj močne. Skratka – britje se kmalu izkaže ne za rešitev, temveč nasprotno: prvotni problem še bolj poglobi. Vendar je to samo občutek – število dlak je enako, sprva pa so zaradi odrezanega vrha res bolj močne in krtačaste, vendar se konica med rastjo vedno bolj oži in rast dlake se ustavi na določeni dolžini, nakar odpade, na njenem mestu pa prične rasti že naslednja. Kot pri laseh.

(se nadaljuje)
mf

Policijske cvetke

Kako grozljivo je januarsko zatišje, še najlepše dokazujejo skoraj prazni policijski arhivi. Vse, kar se je omembe vrednega zgodilo od izida decembrske številke ŠN, nosi še datum prejšnjega leta. Da o alkoholnih promilah januarskega rekorderja sploh ne govorim. R. L. iz Šentjurja je s svojimi 1,52 napihanimi promilami prava sramota za šentjurske volanske ljubitelje žlahtne kaljice.

“Hladilnik” le kot prehodni dom za pravo keho

Štefanovo je policistom in sebi popestril presenečen poln stari znanec J.M. iz Gorice pri Slivnici. Tokrat je iz samega razočaranja nad očetom, ki mu je totalno zafural življenje že od spočetja naprej, najprej načel očetovo fizično integriteto, nato je na skednju dal duška svojim piromanskim navdihom, kar ga je privedlo v roke policistov in tudi sodnikov. Ker so slednji ugotovili, da so mu v preteklosti za podobna junaštva že predpisali pogojna zdravlila, so neutrudnemu Slivničanu zagotovili kar nekoliko podaljšano prebivanje v Starem piskru.

Klasika v Dramljah

Pravega povoda za dogajanje, ki je privedlo 53 - letnega Š.M. iz Šedine v policijske “hladilniške” protore, seveda ni, vzrok pa je bil gotovo v maliganih. Dan pred iztekom prejšnjega leta je gospod Š. spoznal vso tragiko svojega bivanja, zato je vsem okoli sebe jasno in glasno razložil, kakšne krivice so mu doslej že prizadejale. Svoje ugotovitve je podkrepil z vztrajnim mahanjem z nožem, zaradi česar so ga vzeli s seboj šentjurski policisti, ki so ga zaradi slednje telovadbe tudi predali sodišču.

Marihuana je nevarna

To dejstvo bo na svoji koži spoznal 19 - letni Šentjurčan A.S., ki je pred OŠ Hruševac padel v roke civilni policijski patrulji. Pri njem so našli manjši zavitek “trave”, ko pa so se o njem malo bolj informirali, so zvedeli, da je dan prej v celjskem Teatru nabavil malo večjo količino te zadeve za potrebe svoje družbe. Kar pomeni, da je zagrešil kaznivo dejanje omogočanja uživanja mamil, ki je “vredno” od 1 do 10 let zapora. Toliko zagotovo ne bo pokasiral, nekaj malega pa menda le.

Tudi Popaj bar na Proseniškem je nevaren

O tem se je 3. januarja pričel tudi lastnik lokala L.D. Tega dne sta S.R. iz Šentjurja in E.C. s Pečice v družbi dveh neznancev najprej po lokalu “pospravljala” kozarce in ko je teh zmanjkalo, je bil na vrsti lastnik, ki je v “nogometnem” obračunu z njima zadobil lažje telesne poškodbe. Sodnik za prekrške in sodišče sta spet dobila delo.

Proseniško je nevarno tudi na cesti

Tokrat po zaslugi 30 - letnega B.Š. iz Šentjurja in enako starega T.P. iz Celja. Omenjena gospoda se dne 9. januarja zjutraj nikakor nista mogla sporazumeti, ali je cesto pred njima res prečkal nesrečni pes, kar naj bi bilo vzrok nenadnemu zaviranju in posledični poškodbi T. P. - jevega avtovlečnega vozila. Tudi potem, ko sta se stepla, psa še vedno ni bilo nikjer videti, zato bo o pojavu nenadne pasje prikazni odločal sodnik za prekrške.

OROŽARJI POZOR!

Dne 6. januarja je pričel teči šestmesečni rok, ko lahko brez strahu legalizirate svoje skrite “kanone”. Pod določenimi pogoji, seveda. Ki pa pri pravih ljubiteljih “črnege” orožja še ne vzbujajo preveč zaupanja. Pa vendarle, v prvih 14 dneh se je na šentjurski UE pojavilo 6 tovrstnih skesancev, kar pomeni, da zadeva le “špila” in je treba razmisliti.

F.K.

Mali oglaš:

Manjšo kmetijo z gospodarskim poslopljem v Dobju pri Planini ugodno prodamo. Tel.: 03 5743 565

Psihologija za vsak dan

PA TI ME SPLOOOH NE POSLUUŠAŠ!!!

- Rada bi nekam pobegnila, današnja izkušnja v služni je bila grozljiva.
- Pa si poišči novo službo.
- Občutek imam, da me je šef nalašč osmešil pred sodelavci.
- To se ti samo zdi.
- Ampak rada imam svoje delo. Vem, da sem dobra.
- Kaj potem kompliciraš?
- Pa ti me sploh ne poslušáš!

Tako je. Zagotovo ste sami že nešteto krat slišali ta stavek. In kar je še huje, gotovo ste ga tudi sami kdaj v brezupu izgovorili. Dejstvo je, da imamo vsi ljudje globoko prirojeno potrebo biti slišani in razumljeni, pa vendar smo vsi po vrsti slabi poslušalci. Vzroke lahko iščemo v utrujenosti, nezainteresiranosti, včasih golem egocentrizmu, predvsem pa v nezavedanju, da je poslušanje trdo delo, ki se ga je treba naučiti in vaditi.

Večino človekove komunikacije je poslušanje. Redko se zavedamo, da govorjenje, branje in pisanje zavzemajo veliko manjši del. Vendar pa noben učni načrt poslušanju ne namenja nikakršne pozornosti. V raziskavi med 285 vodilnimi uslužbenci so iskali dvajset najpomembnejših lastnosti za takšna delovna mesta. Poslušanje je končalo med prvimi petimi kritičnimi lastnostmi. V ZDA se razveže 50% vseh zakonov. 87% ločencev je kot vzrok navedlo slabo poslušanje zakonskega partnerja. Šele potem so sledile denarne težave in problemi spolne narave.

Pa se vrnimo k zgornjemu pogovoru, ki je tik pred tem, da se razplamti v prepri. Ste tudi vi dobili občutek, da govorita eden mimo drugega? Ona pride domov. Jezna, utrujena, razočarana. Potrebuje nekoga, ki mu bo lahko potožila. Napaka. Moški za kaj takega niso vedno najboljša izbira. Živijo v prepričanju, da so povsod dolžni poiskati rešitev. Kadar pa mora človek rešiti svet, mu seveda ne pade na pamet, da bi bil tiho in poslušal. Njegova rešitev je na dlani: *pusti službo!* Ona ga presliži in jadikuje dalje. Šef jo je nalašč osmešil. *To se ti samo zdi*, je odgovor. Čisto nedolžna pripomba pa nosi v sebi zanikanje njenih čustev in občutkov. In za piko na i ti samo kompliciraš! Na videz se zdi neskončno preprosto. Imaš

misel, jo oblikuješ v besede, posreduješ sogovorniku in ta zdaj v sebi nosi tvojo misel. Pa ni čisto tako. Že nam redko uspe povedati točno tisto, kar mislimo. Tisto, kar pa naslovnik potem razume, je pa tako in tako nekaj povsem drugega. Kot otroška igra, ki je bila takrat vsaj zabavna.

Besede so mnogo več kot samo besede. Naslednji primer je sicer banalen, a veliko pove. Na vprašanje: "Imate uro?" lahko naslednjič mirne duše odgovorite: "Imam." in greste dalje.

Pa šalo na stran. Kako torej izboljšati medsebojno komunikacijo? Ne samo slišati, naučiti se moramo poslušati. Predstavljajte si pogovor z nekom. Najbolje s tistim, ki običajno jezen odvihra, ker ste čisto nemogoči. Sedite mu nasproti. Predvsem si ga želite slišati. Hočete slišati ne samo besede, ampak tudi tisto, kar vam želi povedati. Pri tem je večina vaših čustev, prav gotovo pa vsi predsodki, odvečna prtljaga. Vaša pozornost je usmerjena samo na sogovornika. Pri tem ne razmišljate o svojih čustvenih odzivih, o tem kaj odgovoriti in kakšno rešitev najti. Ljudje smo v kritičnih trenutkih alergični na vsakršne sodbe, na vrednotenje in kritiziranje. Lahko pa povedano preoblikujete in preverite, če je to tisto, kar govorec želi povedati. In kako bi pogovor lahko potekal?

-Namesto *Pusti službo!* raje *Občutek imam, da je za tabo grozen dan v službi.*

-Šef se namenoma norčuje iz mene.

-Gotovo si zelo jezna.

-Ja, ampak dokazala mu bom, da sem zelo dobra. In kako si se imel ti, dragi?

Menda bo res nekaj na tem, da nam niso zastoj dali dveh ušes in samo ena usta.

Saša

Študentska kronika

V življenju ŠKMŠ se od prejšnje študentske kronike ni veliko zgodilo. Ali pač!

Ker je počitniško dogajanje v Šentjurju s strani organizacij, ki bi za to morale in bi lahko skrbele v p., smo sklenili temu narediti konec in mladež povabiti v P. na 1. počitniški Prostor.

V dneh med 25. in 30. 12. je bil P. odprt od 18^h dalje, tako da so lahko obiskovalci preganjali urice njihovih mladih življenj na (relativno) toplem in pred čekani grabežljivih gostincev varnem prostoru. Poleg tega smo vsak dan pripravili še dodaten program, ki je variiral od tematskih glasbenih večerov, javne tribune o poti Slovenije v EU, predstavitev taborniških spretnosti do koncerta Špilferderberjev. Športa potrebni pa so se vsakodnevno zbirali v telovadnici. Na tem mestu tudi demantiramo natolcevanja o raznih prestopkih, ki jih neznani avtor lansiral v Šentjurčanovih Bučnicah. Čeprav nekoliko kasneje, je bila Moč inteligence 8 uspešno splavljena. Zahvaljujemo se vsem avtorjem, ki so požrtvovalno prispevali svoje tekste. Vaše besede so poslej nesmrtni. Bralno javnost še zadnji izvod čakajo v šentjurski knjižnici. Zainteresiranim poetom, literatom, striparjem itd., pa ukamo, da že sedaj pričakujemo njihove izdelke za deveto cifro.

Napovedujemo

10/II ob 18h v Prostoru informativni dan za srednješolce.

15/II se izteče natečaj za naj noveletno fotko. Zamudniki pohitite in se potegujte za nagrade.

19-23/II zopet počitniški teden v Prostoru. Posebnega programa žal ne bo, računate pa lahko na odprta vrata od 18h, na razpolago pa bodo družabne igre ipd.

24/II ob 21h jazzy večer z Gregorjem Bezenškom

2/III 5. ŠKMŠ BRUCOVANJE in sicer v šentjurskem kulturnem domu!

9/III ob 19:30 v KD Šentjur gledališka črna burka Stevardesa, KUD Štrudl, Wajdušna.

13/III bo ŠKMŠ organiziral fešto na ŠTUKU v Mariboru. Igrajo Špilferderberji, Pridigarji, pa še kdo.

Zbiranje potrdil o vpisu je pri koncu. Za prejem lističev smo obljubili tudi nagrade, česar nismo pozabili. Rezultati bodo objavljeni na naši spletni strani. Na leto je po dolgem času prišlo do nove dobave tekstovnega in slikovnega materiala, zato priporočamo obisk www.skms.net.

Če ste morda kje zasledili vest, da je problem šentjurske mladeži rešen ali pa da imajo mladi poslej 600m² uporabnih površin, se nam prosimo pridružite v iskanju te fantazmagore.

Časovni stroj

Marjan Gradišnik, ravnatelj

"Ravnatelj nekako odraža celotno šolo, vključno s pedagoškimi delavci in učenci, tako da njegovo podobo krojijo učenci, ki razmišljajo samostojno in kritično in so pozneje dejavni v javnem življenju." (ŠN, januar 2000)

Tatjana Cmok, donedavno ravnateljica knjižnice

"V knjižnici se morajo počutiti vsi enako ne glede na politično pripadnost. Če bi knjižnica hotela doseči več, bi se morala obračati po vetru, toda mi smo javni zavod in neprofitna organizacija, ki dela v dobro vseh." (ŠN, januar 2000)

Franci Salobir, župan Dobja

"Po pravici povedano, če bi vedel, da bo tako zanimanje za županski sedež, sploh ne bi kandidiral." (ŠN, januar 1999)

Andreja Stopar, načelnica UE

"Ker pa je država le arbiter med dvema nosilcem različnih pravic, se navadno enemu vedno zameri in se takšnim ali drugačnim očitkom težko izogne." (ŠN, januar 1998)

Raško Vodeb, teolog

"Vsa verstva so poti k Bogu, če nosijo s seboj dobre prvine. Krščanstvo je res, da tako rečem, najkrajša pot do Boga, toda sploh ni ekskluzivna." (ŠN, januar 1996)

Razmišljanja

Čigava je kultura?

To leto sem želela začeti s pridigo o sožitju, miru, ljubezni in strpnosti, ne le do svojih bližnjih, ampak tudi do tistih malce manj bližnjih in malce bolj drugačnih, v končni fazi pa tudi do tistih popolnoma drugačnih in zasidranih v drugačnih kulturnih kontekstih. Želela sem torej govoriti o iskanju skupnih točk in o vzpostavljanju dialoga med pripadniki lastne kulture in o strpnosti do drugačnih kultur. Vendar sem bila postavljena pred dejstvo, da večina ljudi nima niti približno pravilne predstave o teh pojmihi. Da, celo blagohotni in nesebični možje, ki vdano služijo in se neprestano žrtvujejo za svojo ljubo državico (občino), imajo tovrstnih besed tako polna usta, da se jim ob kottičkih poredno cedijo ven, ne da bi se jim obenem v temu namenjeni možganski mreži nevronov vsaj približno svetlikalo kaj približno podobnega pravilni definiciji sožitja, strpnosti... In ravno oni, skupaj s kakšnimi "vsevednimi" učiteljicami slovenščine (ki vse življenje varajo svoje može s Prešernom - kot bi se izrazil eden od redkih pravilno kulturno osveščenih sokrajanov), so krive, da ubogo ljudstvo še vedno živi v skrivnostni meglici pojma kulture, ki jo posredujejo zgoraj omenjeni privilegiranci, ki se z njim smejo igrati.

Grozljiva posledica tega je, da ljudje življenje preživijo z iluzijo, da je kultura sestavljena iz malce Prešerna, koščka Cankarja, nekaj ščepcev gledališča, opere in muzeja, iz treh žličk programa nacionalne televizije, vsemu temu dodamo še kravato, kulturno ministrico, državne praznike, nedeljsko mašo in kopico življenjsko koristnih napotkov, ki govorijo na primer o tem, da se ne sme pljuvati po cesti in brisati nosa v rokav. Vse te sestavine se morajo dobro premešati, zapakirati v ljubeč paket z mašno in stlačiti ne kamorkoli, ampak v za to namenjene in posebej posvečene hrame. Da, ob vstopu vanje pa vas mora prevevati tisti svečan občutek ponosa in neskončne hvaležnosti, ker vas je - umazance in navadne smrtnike - obsijal žarek najpristnejše kulturnosti, ker ste bili izvoljeni, da vas doleti to enkratno doživetje. Tako o kulturi naši in vaši politično-občinsko-družbeno-civilni veljaki; registrirani in potrjeni izbranci za monopolno produkcijo in distribucijo kulture (ki je torej redka dobrina, namenjena približno enkrat mesečno

tistim, ki so bili zelo pridni, ki se znajo povrh še obnašati, izražati in oblačiti). Ostali pa - sori, ne! Nič kulture zaenkrat. Še sam Jezus je imel blazne probleme s tovrstnim posvečenim ekskluzivnim hramom. Ko so se nekateri pogovarjali o templju, kako je okrašen z lepimi kamni in zaobljubljenimi darovi, je rekel: "Prišli bodo dnevi, ko od tega, kar vidite, ne bo ostal kamen na kamnu, ki ne bi bil zrušen!" (Luka: 21;5-7)

Še dobro, dragi moji, da so pred nekaj stoletji začeli o tem praskati po glavi razni antropologi in druga čudaška zalega. Prišli pa so do briljantne ugotovitve: človekov prednik je nekoč bil zgolj biološko bitje in je svoje potrebe zadovoljeval nagonsko, kot ostale živali - nato pa se je rodila kultura. Ta je torej pomenila vse, v čemer se je človek začel razlikovati od ostalih živali - jezik, obleko, orodja, prepoved razmnoževanja z najbližjo žlahto, celotno civilizacijo,... Iz tega sledi zaključek, da smo torej v vsakem trenutku svojega življenja (celo v spanju) popolnoma kulturni. Seveda še vedno biološka bitja, hkrati pa nadvse kulturna: to je način življenja, gradnje domov, prehranjevanja, pokopavanja in čaščenja prednikov, poljubljanja, govorjenja,... Svoje zakonske partnerje varate na način kulture, ta pa določa tudi s kom, kaj, kje, zakaj in kako boste počeli "tiste reči". Ali torej obstaja sploh kaj, kar bi bilo nekulturno? No, to je ta najlepši del; v naših življenjih ne počnemo nikdar nič nekulturnega. Od prvega trenutka, ko nam v pljuča vdre zračna sestava tega sveta, nas kultura opredeljuje na svoj specifičen način, nas spremlja na vsakem koraku in nas hočeš-nočeš spremeni v bitja z zavestjo, da je edini možni in pravilni način bivanja ravno ta - moj, naš. Seveda nam postavlja tudi en kup prepovedi in obveznosti, vendar nikdar ne moremo postati nekulturni, saj tudi ko kršimo postavljena pravila, to počnemo na način, ki ga je določila kultura. Edino nekulturno dejanje je vzeti življenje drugi osebi - kajti to je ena prvih prepovedi človeštva.

Tako, bratje in sestre, zdaj veste, ne le da ste vsi zelo "kulturni", ampak nimate niti možnosti, da bi bili kaj drugega. Sedaj lahko greste tja, kamor nas gre večina peš in se na školjko usedete ganjeni in s solznimi očmi - ponosni, ker ste tudi tam - kulturni.

A.polonija

Kotiček za zdravje

Novo v medicini

Z zdravili nad odvisnost od tobaka

Za prenehanje kajenja je potrebna čvrsta zavestna odločitev posameznika, ki pa kljub temu večinoma potrebuje tudi

podporo z zdravljenjem. Proti slabi volji, nerazpoloženju, zmanjšani sposobnosti koncentracije, razdražljivosti, nespečnosti, ki spremljajo odvajanje od kajenja, se je mogoče boriti tudi s pomočjo zdravil.

Znane so štiri oblike nadomestnega nikotinskega zdravljenja, ki "priskrbijo" dovolj nikotina brez drugih škodljivih snovi, ki so sicer v tobačnem dimu, in tako pomagajo premostiti abstinenco krizo:

-Nikotinski obliž, ki z enkratno dnevno menjavo enakomerno dovaja nikotin skozi kožo;

-Nikotinski žvečilni gumi

-Nikotinsko nosno pršilo

-Nikotinski inhalator

Hkrati se lahko jemlje zdravilo Bupropion hidroklorid (dobi se na recept), ki zmanjšuje željo po tobaku.

Tako kot pri vseh odvajanjih od odvisnosti, je tudi tu potrebna poleg odločitve posameznika tudi podpora družine, delovnega okolja, vključevanje v programe skupinskega svetovanja in aktivna skrb za ustrezno psihofizično kondicijo in motivacijo in večjo kvaliteto življenja.

Novo zdravilo za čezmerno aktivni sečni mehur

Bolnike z čezmerno aktivnim mehurjem vznemirjajo pogoste mikcije, nenadne močne potrebe po uriniranju in inkontinenca urina. Takšne težave ima kar okrog 10% ljudi, zato je zelo dobrodošlo novo zdravilo Tolterodin (Detruzitol), ki prizadetim bistveno poboljša kvaliteto življenja in ima manj stranskih učinkov kot dosedanja zdravila, pa še ti spontano prenehajo.

Draga Kovač - Škoberne, dr. med.

Modni kotichek Vanje Bertossi

O pranju pletenin

Dodobra smo že zakoračili v novo leto 2001 in tudi zima se še nima namena posloviti. Saj poznate tisto – gospoda in zima ne prizanašata. Zato bomo še kar pogosto posegali po toplih pletenih puloverjih, krilih, hlačah, skratka vsem, kar nas bo v mrzlih zimskih dneh prijetno grelo. Ker se vsak dan srečujem z mnogimi vprašanji o negi pletenin, mi dovolite, da tej temi namenim nekaj več besed.

Najprej odgovor na osnovno vprašanje: ali lahko pletenine peremo v stroju ali je to potrebno opraviti ročno?

Odvisno od obdelave volnenih vlaken. Volna je namreč živa surovina in se zato do neke mere čisti sama, kakor krzno. Nekaj ur na svežem zraku ali v zelo vlažnem prostoru naredi čudež. Iz pletenin izginejo madeži, predvsem pa neprijeten vonj po hrani ali tobaku. Vzrok temu so maščobe v vlaknih in lanolin, ki odbija umazanijo. Nikakor ne smemo pletenin prepogosto prati, saj to ni perilo, ki bi ga morali po vsakem nošenju prati. Kje in kako bomo oprali pletenino, je napisano na navodilu, ki je priloženo vsakemu izdelku. Volnena vlakna imajo luskinasto strukturo, zato se v vroči vodi, med mencanjem in stiskanjem sprimejo in skrčijo. V trgovinah je vedno več pletenin, ki pa jih lahko peremo v stroju. Volnena vlakna le teh so prevlečena z zelo tankim filmom, ki preprečuje, da bi se nitke sprijele, zanke ostanejo prožne in rahle tudi po pranju. Seveda je pomemben program pranja, temperatura vode pa ne sme biti nikoli več kot 30 stopinj Celzija, pralno sredstvo mora biti blago, izključiti pa je potrebno tudi centrifugo. Pletenine iz plemenitih voln kot so angora, moher in kašmir, moramo prati vedno v hladni vodi in z zelo blagim pralnim sredstvom (zelo primeren je tudi šampon za lase), in jih nikoli ožemati ali centrifugirati. Najbolje je, če jih zavijemo v obrisačo, nežno iztisnemo vodo, potem pa ne obesimo (niti na obešalnik), ampak sušimo položene na obrisačo. Od časa do časa jih nežno stresemo in tako damo vlaknom njihovo prožnost. Nikoli jih ne sušimo na radiatorjih ali v bližini močnih grelnih teles, še najmanj pa v sušilnem stroju. Pralna sredstva so naslednja stvar pri negi pletenin. Predvsem morajo biti blaga, najboljša so tista, opremljena z znakom za pranje volne. Ta znak nam govori o sodelovanju izdelovalcev pletenin in izdelovalcev pralnih sredstev in pomeni, da s tem sredstvom lahko peremo vsako, tudi plemenito volno..

Trgovina
Laura
Vanja Bertossi
Leona Dobrotinška 5

Kuharski kotichek

Naš predlog: krompirjeva juha, lasanja in sadna solata

Krompirjeva juha

Vzamemo 3 do 4 krompirje, jih olupimo, narežemo na kocke in skuhamo v slani vodi. Dodamo strok česna, lovorjev list in vejico timijana. Krompir skuhamo do mehkega in dodamo prežganje, ki smo ga pripravili iz malo maščobe, žlice sesekljane čebule in žlice moke. Ko prežganje porumeni, ga dodamo krompirju in pustimo, da še enkrat prevre. Juho po želji okisamo in dodamo sesekljan petšilj.

Lazanja

Italjani so nas naučili jesti in pripraviti pico, velja pa poskusiti še njihovo lazanko.

Na žlici masla prepražimo srednje veliko sesekljano čebulo, dva korenčka in en režanj strtega česna. Ko česen zadiši, dodamo 15 dag zmlete govedine, 15 dag zmlete svinjine, 5 dag pancete in 15 dag gobic. Gobic lahko nadomestimo z instant gobovo krem juho. Posolimo, poporamo in dušimo 5 minut.

Posebej zmešamo pol dl belega vina, pol dl vode in žlico paradižnikove mezge. Dodamo mesni masi in dušimo. Pustimo, da se mesna masa ohladi, nakar jo še enkrat zmeljemo in zmiksamo.

Vzamemo dve žlici masla, dve žlici moke, tričetr litra mleka, dodamo ščepec muškata, posolimo in vremo narahlo še 15 minut. Ta bešamel zmešamo z mesno maso in dodamo 4 zajemalke mesne juhe. Testenine za lazanko kupimo, lahko pa jih tudi naredimo iz testa za rezance.

Pekač namažemo z maščobo, najprej damo tanko plast mesne mase, pokrijemo s testeninami, in dodamo še eno plast mase, ki jo potrosimo s parmezanom. Zgornja plast naj bo iz mesne mase s parmezanom. Pečemo lahko pokrito, prti koncu pa pekač odkrijemo, da se lazanja zapeče. Pečemo 35 – 40 minut na 200 stopinj.

Sadna solata

Pomaranče, banane, kivi, jabolka...narežemo in pokapljamo z limonovim sokom. Tik pred serviranjem solato posladkamo, lahko tudi s sadnim sirupom. Razdelimo v manjše skodelice in morda dodamo stepeno smetano ali sladoled.

C.H.

Pravni nasveti

Pravica do primerne malice

V podjetju imamo vsak dan organizirano prehrano. Ker vem, da podjetje zelo poceni dobi naše malice, me zanima, če mi je podjetje dolžno izplačati razliko, ki bi mi pripadala, če ne bi imeli organizirane prehrane in bi mi bilo podjetje dolžno plačati regres za prehrano, ki je zagotovo višji kot pa je sedanji delodajalčev strošek z našo prehrano.

R. iz Dramelj

Morda bi bilo potrebno najprej povedati, da zagotavljanje prehrane med delom ni zakonsko pogojeno in je predvsem pravica, ki izhaja iz kolektivnih pogodb. Splošna kolektivna pogodba za gospodarske dejavnosti v 52. členu določa, da se mora vsem delavcem zagotoviti povračilo stroškov za prehrano med delom za dneve prisotnosti na delu. Tako je od 01.01.2001 dalje delodajalec dolžan v primeru, da nima organizirane prehrane v okviru podjetja, delavcem povrniti stroške prehrane v višini 602,00 SIT za vsak dan dela.

Vendarle pa si je treba določbe Kolektivne pogodbe razlagati nekoliko drugače. Primarna dolžnost delodajalca je delavcu zagotoviti primerno (toplo) prehrano, ki delavcu omogoči, da lahko fizično zdrži na delovnem mestu 8 ur. Regres za prehrano predstavlja zasilo rešitev in dobi svojo veljavo samo takrat, ko delodajalec nima oz. ne more organizirati prehrane za svoje zaposlene. Zato si delavec tudi ne more sam izbrati ali bo prejemal regres za prehrano ali pa se bo prehranjeval v sklopu organizirane prehrane pri delodajalcu.

Iz povedanega izhaja odgovor na vaše vprašanje. Ne, niste upravičeni do izplačila razlike med ceno malice, ki jo dobavitelju hrane plača delodajalec in zgoraj omenjenimi 602,00 SIT.

Dejstvo, da vaš delodajalec dobi "poceni" malice, pa lahko najbrž pripišete njegovi poslovni iznajdljivosti.

Gregor Kovač, univ.dipl.prav.

Nasilje med mladostniki

Pred nekaj tedni sem se sprehajala po Šentjurju. Prišla sem do vrta in videla, kako je neki deček tepel drugega, ker je zgradil podooben grad kot on. Pa boste rekli, da je to za dva otoka čisto običajno, ampak ali ste pomislili, da se čez nekaj let utegne zgodba ponoviti, vendar z hujšimi posledicami, kot je užaljen ponos? Nasilje pa seveda ni samo pretep, ampak tudi zmerjanje, norčevanje... Nasilje se med dečki in deklicami razlikuje. Deklice se ponavadi skregajo in ozmerjajo včasih tudi z živalskimi imeni, pesti pa le redko uporabijo. Dečki pa zelo radi uporabijo pesti in grožnje. Če mi ne verjamete, pomislite, kaj počno majhni otroci, ko bi radi nekaj imeli, pa jim starši tega nečejo dati. Deklice pogledajo v tla, začnejo na ves glas jokati in gledati tako žalostno, da starši na koncu velikokrat popustijo. Otroci pa včasih starša celo udarijo, tisti malo starejši pa gredo v sobo in poskušajo starše ignorirati. V šolah se takšni nasilneži zbirajo v skupine in od mlajših zahtevajo denar, v zameno pa jih npr. branijo. Če pa jim prvošolec ne izroči denarja, velikokrat okusi njihove pesti. Nasilni otroci večinoma prihajajo iz neurejenih družin ali pa so zelo razvajeni in navajeni dobiti vsega, kar jim srce poželi. Kaj mislite, kaj stori razvajen otrok, ko mu je zelo všeč prijatelj CD. Poskuša ga dobiti, če mu ga le-ta noče izročiti, se ga loti s pestmi. Da ne boste mislili, da so nasilni samo dečki, tudi deklice so, samo da te nasilje izražajo drugače. Če je deklici všeč prijateljčin fant, bo večina deklic naredila vse, da bo njen. Pri tem pa bo uporabila laži in se poslužila spletkarstva. Nekoč je neki fant poskušal osvojiti dekle tako, da je pretepel mlajšega dečka, ki se je po nesreči vanjo zaletel. Tako se je do dečka nasilno obnašal, čeprav ni bil kriv in se ga sploh ne bi lotil, če ne bi bilo zraven dekleta. Mali je postal žrtev njegovega dokazovanja, ker nima dovolj poguma, da bi dekle povabil v kino kot vsi normalni smrtniki. Čeprav morda tole razmišljanje ne ustreza decembrskim radostim, pa je vsekakor vedno znova vredno prisluhniti stvarim, pred katerimi si tako radi zatiskamo oči.

Nina Marot, OŠ F.M.

Nad oblaki

Nekega dne sem se z balonom odpeljal nad oblake.

Z menoj so se peljali očka, mamica in bratec.

Peljali smo se zelo visoko. Zabavali smo se.

Na Zemljo smo prispeli srečni, kajti takšen dogodek se ne zgodi vsak dan.

JAKI OBLAK, 2.A,

Nad oblaki

Nad oblaki je visoko. Med njimi letijo letala, helikopterji, ptice in baloni.

Tam so tudi zvezde in luna. Zgoraj je hladno.

Včasih se oblaki spustijo nizko nad gore. Tudi sam bi rad videl, kako je nad oblaki.

LUKA KOVAČ, 2.A,

NAD OBLAKI

Ko hodim po cesti, ozrem se v nebo.

Je nekaj na nebu, pa ne vem, kaj je to.

Potem premišljujem in sklenem tako,

da to bo letalo, ki ga nosi nebo.

GREGI MERTIK,

NAD OBLAKI

Na nebu je mnogo ptic,

a le ena je ta, ki potnike pelje

na razne kraje sveta.

Če bom jaz kdaj potoval,

bi se rad med pticami peljal,

v deželo sanj,

kjer so sami srečni ljudje.

GREGI MERTIK, 2.A,

NAD OBLAKI

Ko je človek videl, kako letijo ptice, je tudi sam hotel leteti. Brata Wright sta izumila prvo letalo, ki je letelo.

Med prvo svetovno vojno so naredili "dvokrilce", opremljene s strojnimi.

Zdaj, ko imamo sodobna letala z varnostno opremo, se nam ni treba bati nesreč. Vendar se tudi te zgodijo.

Toda v avtomobilskih nesrečah umre več ljudi kot v letalskih.

ALJOŠA FRECE, 2.A,

NAD OBLAKI

Tam visoko nad oblaki sonce zlato sveti se.

Zarke svoje nam pošilja prav na vse strani Zemlje.

Res z veseljem bi poletel z letalom v višave

ter od tam pogledal Zemljo in vse njene te širjave.

Nad oblaki so še zvezde, ki ponoči svetijo

in nam našo Zemljo to še lepšo delajo.

ANDRAŽ VESIČ 2.A,

NAD OBLAKI

Skočil bom na oblak in odjadral daleč stran.

Od tod čez Ljubljano tja do modrega morja.

In naprej na drugi svet, ki ne vem

mu imena.

Potem bom skočil na raketo

in se vrnil

proti našemu svetu.

LEON ČASL, 2.A,

Novoletna prireditev na OŠ Hruševce

Obiskali sva OŠ Hruševce in si ogledali njihovo novoletno predstavo, ki je bila v četrtek, 21. decembra ob 17. uri.

V večnamenskem prostoru je bilo že veliko ljudi in vsi so občudovali zanimivo sceno, ki so jo pripravile učiteljice in učenci te šole. Izstopale so barve v rdeče-belih odtenkih.

Točno ob petih se je vse zatemnilo in oder sta obsijala modra in rumena reflektorja. Za zanimiv uvod je poskrbel harmonikar Simon Križnik, ki je ogrel zlasti starejšo publiko. Odlična sta bila povezovalca programa Anže Koren in Sara Zupanc. Nadaljevali so zgovorni in talentirani recitatorji, ki so svoje opravili brezhibno. Mnogi nastopajoči so izstopali po tem, da so bili oblečeni v narodno nošo, saj je bila tema prireditve "Z NARODNIM IZROČILOM V NOVO LETO."

Idejno zasnovano sta izdelali in prireditev pripravili učiteljici Cvetka Leskovšek in Darinka Žekar.

Seveda brez stalnega spremljevalca ne gre; govorim o mladinskem pevskem zboru, ki nastopa pod budnim očesom Blanke Pasarič, ki je poskrbela, da so pevci dali od sebe vse najboljše. Odpeli so nekaj ljudskih pesmi in navdušili. Navdušil pa ni samo pevski zbor, ampak tudi živahna spremljava na kitari, za katero je poskrbela Marija Vok. Vsi so opazili, da je bila ta predstava nekaj posebnega, saj so uvedli novost-vokalno skupino. Ta se je popolno uskladila ter skozi vse program držala odlično dvoglasje. Recitatorje so spremljala tudi druga glasbila. Odmeval je zvok saksofona in citer. Na koncu pa je povezovalc za slovo nazdravil s pravim okrašenim slovenskim štefanom, učenci pa so ob spremljavi harmonik tudi zaplesali nekaj ljudskih plesov.

Nato je obiskovalce pozdravil še ravnatelj šole Robert Gajšek in jih povabil na sladek prigrizek, ki so ga posebej za ta dan pripravili učenci višjih razredov s pomočjo učiteljice gospodinjstva.

Vsi so bili zelo zadovoljni, kajti o tem pričajo izjave nekaterih obiskovalcev. Vse skupaj se jim je zdelo odlično, povedali so vse najboljše in bili so zelo zadovoljni. Na koncu so se posladkali, malce pogovorili in nasmejani odšli domov.

Kristina Ocvirk in Petra Prelog

Košarkarji OŠ Hruševce premagali vrstnike iz OŠ F. Malgaja

V sredo, 10. januarja, je bila v telovadnici v Hruševcu napeta košrkarska tekma med šentjurskima šolama. Na ta lokalni derbi sta se obe ekipi skrbno pripravljali, dekleta iz Hruševca pa so nama povedale, da so trenirale celo med počitnicami in so namesto, da bi posedale pred televizijo, raje pilile svoje akcije in obrambo.

Končno se je oglasil sodniški pisk in tekma se je začela. Že po nekaj sekundah je padel prvi koš, ki ga je prispevala malgajevka Lili Leljak. Protinapad Hruševljanek ni uspel. To se je ponovilo kar nekajkrat, preden se

je pričela krhata obramba malgajevk. Prva četrtina se je končala z 8 : 16 za OŠ F. Malgaja.

Naslednji dve četrtini sta se iztekli zdaj v korist enih, zdaj v korist drugih, tako da je bil rezultat pred začetkom zadnje četrtine 41 : 39 za OŠ F.M. Vse je bilo v zraku. Odločila je zadnja fantovska četrtina, kar je tekmo naredilo še bolj zanimivo. Dve minuti pred koncem smo še vodili za 4 točke, veselili pa smo se prezgodaj. Fantje iz Hruševca so na koncu svoji šoli priigrali zmago s 54 : 51.

Nesmiselno je za poraz kriviti sodnike, čeprav je res, da so tudi oni zmotljivi. Res pa je tudi, da njihove napake opazimo le tedaj, ko so v korist nasprotnih ekip. Košarka je pač šport, v športu pa je poleg znanja potrebna tudi sreča.

T. BOSIO IN N. MAROT

Vozil sem BMW 530d

Piše Goran Čolović

Le kaj bi gospod Rudolph Diesel dejal, ko bi sedel v ta avtomobil? Mislim, da bi bil to zanj pravi šok. Dejal bi: ali vidite kaj sem izumil! No tele petice že ni izumil, razvil je le srce tega avta oziroma njegovega prapradede.

Če bi vas nekdo pred petnajstimi ali še celo pred desetimi leti vprašal, ali bi si kupili BMW-ja, gnanega na plinsko olje, bi preprosto odmahnil z roko in rekli: to pa ne, saj v BMW-je paše le bencinski stroj. Tudi jaz sem mislil tako, dokler se nisem peljal z njim. V prostem teku laično uho sploh ne zazna razlike. Le na merilniku vrtljajev se rdeče polje začne prej, kot smo vajenih pri bencinskih BMW-jih..

Naša testna petka je bila temno modre barve in je s kromiranimi okraski na bokih poudarjala aristokratskost. O obliki petke ne bi preveč pisal, saj je elegantna, čista, prepoznavna in v tem razredu mislim, da najbolj posrečena poslovno-športno-družinska oblika klasične limuzine. V tej preobleki je BMW-jeva petka že štiri leta, v novo, še bolj svežo preobleko pa se bo oblekla nekje do leta 2003. Hm..., že zdaj mi je žal.

Pa pojdemo do poslastice tega avtomobila – do motorja. 184 nikakor lenobnih konjičev opravlja tukaj prvovrstno delo, motor je

moram, da sem imel ta dan težko nogo tako v mestu kot na avtocesti, a je poraba še vedno ostajala pod desetimi litri, avtomobil pa se je, ne glede na prestavo, obnašal kot podivjan konj. Mogoče so me rahlo razočarali le sedeži, ki v ostro voženih ovinkih ne vzbujajo zaupanja in voznik pri tem drsi na stran. Vendar ne glede na to ta BMW v svojem razredu daje vzgled, saj ponuja nekakšen kompromis med športno in udobno vožnjo, pa vendarle ni namenjen pretiranemu divjanju. In ko smo že pri voznih lastnostih, preidimo na drugo poslastico tega avtomobila. To je podvoze. BMW že serijsko ponuja sistem proti zdrsu, ki ga Bavarci imenujejo automatic stability control ali krajše ASC.

Ta sistem ponuja BMW-ju dinamično vožnjo, na hitro pa bi ga pograjal, saj podobni izdelki z zvezdo na nosu in s štirimi sklenjenimi olimpijskimi krogi ponujajo ESP že serijsko, ki je že bolj sofisticirana stvar in pri legi ter vodljivosti že prekaša ASC, ASR in podobne z elektroniko povezane zadeve. Saj ne da BMW nima takega sistema. Ima ga in to vrhunskega. Sistem je pri BMW-ju poimenovan DSC (dynamic stability control), vendar za sedaj na žalost le proti doplačilu. To pišem zato, ker sem imel možnost preizkusiti oba sistema in sledenji je dal BMW-ju tisto pravo. Pa vendarle sistema ASC, ki smo ga imeli na voljo v testnem avtomobilu, nikakor ne izklaplja, saj bi pri tej moči in navoru avtomobil postal speedway motocikel, za tiste, ki pa bi to želeli, pa to počnite na krajih, kjer se ne vozimo navadni smrtniki. Da ne bi zviševali statistike – saj veste, premalo nas je.

O notranjosti petke lahko zapišem, da ni prisotne nič oblikovalske ekstravagance, pač pa je voznikovo okolje premišljeno, dobro pregledno in skrajno neutrudljivo. Zadnja klop in prtljažnik sta morda za odtenek preozko skrojena in lepo obdelan prtljažnik je premalo uporaben. Sicer pa smo pri BMW-jih tega že vrsto let vajeni.

Po svetovno znanem preizkuševalcu crash testov EURO NCAP, si je petka že lansko leto prislužila laskav naslov najvarnejšega avtomobila v višjem razredu, saj ima že v osnovni različici serijsko vgrajenih šest zračnih varnostnih blazin, ABS in ASC.

Zdaj pa smo na žalost pri stvari, ki bo mnoge odvrnila od nakupa tega odličnega avtomobila, saj že v osnovni ceni stane 7.6 mio sit. Naša testna različica pa je z nekaj dodatne opreme (16 palčna lita platišča, športni v usnje preoblečeni trikraki volan, metalna barva, beli smerokazi) stala celih 8.3mio SIT. Žal vrhunska izdelava in prestiž staneta.

izjemno kultiviran in mu v kombinaciji s petstopenjskim ročnim menjalnikom ni para. Mislim, da tukaj samodejni menjalnik ni potreben, saj iz njega ne bi mogel iztržiti že skoraj tovarnjaški 390Nm navor, ki ga avtomobil doseže že pri nizkih 1750 obratih. Ampak pozor! BMW-ju to ni dovolj in v novih modelih 2000-2001, ki so doživeli lepotno osvežitev, ponuja pri isti trilitrski prostornini 193 KM in 410 Nm navora. Mala razlika v performansah, pa velika za marketing. Velika moč in navor sta razlog, da avtomobil pospeši več kot poldrugo tono težak avtomobil v pičlih osmih sekundah in doseže maksimalno hitrost 225Km/h, kar pomeni, da boste veliko bencinarjev pustili za sabo in vas bodo gledali samo še v zadek. Da, da, in to pri porabi le okoli osmih litrov. Tolikšna moč in poraba, ki smo je vajeni pri avtomobilih s 1400 kubiki. Priznati

ŠPORTNIK LETA 2000

Našo akcijo, v kateri bralci ŠN izbirate najboljše športnike občine Šentjur, podaljšujemo v mesec februar. Izpolnite priloženo glasovnico in jo najkasneje do ponedeljka, 19. februarja 2001 pošljite na naslov Šentjurske novice, Dušana Kvedra 11. Še vedno velja, da bomo med prispelimi glasovnicami izžrebali tri praktične nagrade. Prireditev Športnik leta 2000 bo v petek, 24. februarja ob 19. uri v hotelu Žonta. SZ bo razglasila najboljše bo strokovnih merilih, ŠN pa tiste športnike, ki so po mnenju bralcev najbolj zaznamovali preteklo leto.

In za koga lahko glasujete? 41-letni član PK Rifnik Aco Pepevnik, je osvojil že tri osemstisočake, lansko pomlad pa je stopil na četrto najvišjo goro sveta, 8516 m visoki Lhotse. Košarkarica Alenka Potočnik igra za celjski Merkur, s katerim je lani postala slovenska državna prvakinja, vrhunska košarko pa igra že od 13. leta. Jadranko Čovič je v letošnji sezoni oblekel dres Kemoplast Alposa in takoj postal ljubljenelec občinstva. S povprečjem 18 točk je tretji strelec lige in najboljši šentjurski skakalec. Metalka kopja AK Koval Martina Ratej je lani postala zimska članska in mladinska državna prvakinja, na letnem prvenstvu pa je bila druga. Nastopila je tudi na mladinskem svetovnem prvenstvu v Čilu, kjer je bila petnajsta. Slivničan Uroš Urleb je v korejski veččini taekwondo postal ekipni in posamezni državni prvak, uvrstil pa se je tudi v reprezentanco za EP na Škotskem, kjer je za las zgrešil bronasto odličje. Dejan Leskovšek igra roket v drugi avstrijski ligi pri ekipi Gradec, kjer je najboljši strelec in igralec in se bori za vstop v prvo ligo. Atlet Luka Novak je v letu 2000 postal srednješolski državni prvak in ima drugi rezultat v Sloveniji v teku na 600 m. Odlične rezultate je zabeležil tudi na uličnih tekih.

MKL: januarska vročica pod koši

Liga

Po štirih tednih počitka (!), se je MKL le nadaljevala. Razpleti tekem so več ali manj minili po pričakovanem. Seveda v to kategorijo ne sodi šentjurski mestni derbi, prijetno presenečenje pa sta dve zmagi Ponikve v gosteh. To je posledično tudi rezultat tega, da je zanje zaigral **Urban Palčnik**, sicer tudi "sedeči" član Kemoplasta.

Po odigranju zadnjih dveh krogov bodo najboljše ekipe odigrale še končnico, katere način odigravanja je še v fazi dogovarjanja.

Mestni derbi zopet študentom

Študentje so zaradi zasedenosti dvorane gostili "dvatisočake" na njihovem parketu OŠ F. Malgaja. Tekma je že od začetka minila v nekoliko pretirani nervozni na obeh straneh, eden od sodnikov pa je toleriranje očitkov na svoje odločitve komentiral v stilu, da se nima smisla

izpostavljati(!?). Rezultatsko vseskozi izenačena tekma se je končala z mnogo napakami prav ob koncu, ŠKK pa je z minimalno prednostjo slavil. Če se bosta ekipi srečali v končnici, bodo lokalni košarkarski kibici zagotovo prišli na svoj račun.

Pohvala

Trejnar jo KK Šentjur 2000, ki je gledalce na svoje tekme začel vabiti s plakati.

Zaplet

Usoda vnaprej odigrane tekme 9. kola med ŠKK in Piv. Lipnik ml., ki je bila sicer že 6. januarja, je še vedno neznana. Dosežen rezultat je bil sicer 100 : 74 za študente, za katere pa je bilo na tisti tekmi (zaigral je tudi Vojko Sotlar, študent na West Pointu) na parketu 13 igralcev, pravila pa sicer dopuščajo igranje le 12. Po pričevanju domačih so o tem še pred tekmo obvestili sodnika, ki temu nista nasprotovala. Šmarčani so se na to pritožili šele dan po tekmi, vendar svoje pritožbe niso napovedali v zapisniku tekme. Vrh vsega trenerja obeh ekip sploh nista podpisala zapisnika, kar postavlja regularnost dogodka pod velik vprašaj. Gordijskega vozla vodstvo tekmovanja mesec dni kasneje še ni uspelo razrešiti.

Minuli vikend

Študenti so se v rezervni postavi (nastopil je tudi šele 14-letni **Luka Zalokar**) pomerili z Gorico, ki pričakovano ni nudila pretiranega odpora, pokazali pa so borbenost in srčnost. Igralci Šentjurja 2000 so brez težav sprašili

mlade Šmarčane, Ponikva pa je tesno ugnala šmarske študente. So sposobni še šentjurske? br

6. kolo

Piv. Lipnik ml. : **Ponikva** 84 : 91
Palčnik 32, Kundih 31, Svetko 10Š
KK Šentjur : Šentjur 2000 83 : 81
TN klop, Jančič 26, Martinovič in Potočnik 11;
Knez 21, Košak 19 1, Škorjanc 8, Kalajdžiski 16
Gorica : ŠKK Šmarje 46 : 76
Voga 18

7. kolo

Gorica : Piv. Lipnik ml 61 : 92
Voga 18, Jug 12
ŠŠK Šmarje : **ŠKK Šentjur** 75 : 87
Gombač 31, Jančič 18, Perčič 15
Šentjur 2000 : Ponikva 98 : 63
Košak 43, Knez 16, Kalajdžiski 10 ; Palčnik 26,
Mansutti 14, Krašovec 10

8. kolo

Piv. Lipnik ml. : **Šentjur 2000** 53 : 95
Košak 32, Kalajdžiski 23
ŠŠKK Šmarje : **Ponikva** 60 : 63
Palčnik 15, Svetko 13, Esih 12, Mansutti in Kundih 10
ŠKK Šentjur : Gorica 101 : 52
Perčič 16, Martinovič 12, Potočnik, Jazbinšek 10 ;
Urleb 11
Naj strelec zahoda
 To je Kristijan Košak (Šentjur 2000), ki je natovoril že 235 točk ali 29,4 na tekmo.

MKL - zahod; lestvica po 8. Kolu

	Zmage	Porazi	Koš razlika
ŠKK Šentjur	8	0	+256
Šentjur 2000	6	2	+277
Piv. Lipnik ml.	4	4	-28
ŠŠK Šmarje	3	5	-48
Ponikva	3	5	-136
Gorica	0	8	265

Atletske vesti

Zmaga Vraničarjeve, Osetova druga, Jernejeva peta

Atleti AK Koval kljub zimi ne počivajo in se udeležujejo sicer nekoliko bolj redkih tekmovanj. Na dvoranskem mitingu v Celju sta bila najuspešnejša **Luka Žgur** in **Luka Novak** iz Gorice pri Slivnici, ki sta dosegla osebna rekorda v teku na 60 m.

Šentjurski atleti, katerih število se je na račun podmladka v zadnjem času vendarle nekoliko povečalo, so se dobro odrezali tudi na mednarodnem zimskem krosu v Murski Soboti. Na tekmovanju, ki nosi zanimivo ime Lauf Profi, so nastopili tekači iz Hrvaške, Avstrije in Slovenije. Kovalovci so dosegli nekaj visokih uvrstitev. V konkurenci starejših pionirk je zmagala **Tjaša Vraničar**. Med mlajšimi mladinkami je drugo mesto osvojila lanska najšportnica Šentjurja po izboru bralcev ŠN, **Nataša Oset**. Zelo dobro se je odrezala tudi **Andreja Jernej**, ki v zadnjem obdobju poleg šahovskega kaže tudi atletski talent. V Prekmurju je med mlajšimi pionirkami bila peta. Pri mlajših pionirjih omenimo 12. mesto **Matija Obreza** in dve mesti slabšo uvrstitev njegovega kolega **Janeza Lavriča**. V konkurenci starejših pionirjev so nastopili **Rok Novak**, **Matjaž Tanšek** in **Mitja Deželak**, ki so bili deveti, deseti in dvanajsti. Starejši mladinec **Urban Novak** pa si je v svoji konkurenci pritekel sedmo mesto.

L. H.

Usoda šentjurskega nogometa znana ta teden

Članska ekipa da ali ne, to je zdaj vprašanje...

Po koncu jesenskega dela drugoligaškega nogometnega prvenstva, ki so ga Šentjurčani zaključili na desetem mestu, je v Športnem parku zavladovalo zatišje. Praktično ni bilo nikakršnih informacij, slišati pa je bilo, da je finančno stanje vse prej kot spodbudno. Torej zgodba, ki se ob zimskih premorih pojavlja že nekaj let, ko ni nikdar jasno, če bo članska ekipa nadaljevala prvenstvo. In tudi tokrat ni nič drugače. Predsednik Drago Mackošek je dejal, da so v dogovorih z ljudmi, ki naj bi bili pripravljeni pomagati, zaenkrat pa so možnosti, da bi članska ekipa nadaljevala z nastopanjem v drugi ligi, polovične. Ta teden naj bi bilo jasno, če so v Šentjurju sposobni zagotoviti denar za spomladanski del prvenstva. Z igralskim kadrom naj ne bi bilo težav, saj je zaenkrat vsaj uradno Šentjur zapustil le Robert Pevnik (Ivančna Gorica), nekaj boljših igralcev pa se tudi menda pripravlja na odhod. Tako naj bi se Dejan Obrez pogovarjal z novomeškim Elanom...

Seveda zdaj igralci niso v prvem planu, bolj pomembno je, da Šentjur uspe zbrati sredstva za nadaljevanje prvenstva. Postavlja pa se vprašanje, če ima smisel vse skupaj umetno vzdrževati. Razen prve sezone v drugi ligi, pred sedmimi leti, med gledalci in sponzorji ni (bilo) pravega zanimanja. Dolgoročno gledano bomo v Šentjurju težko imeli drugo ligo, publiko pa bi najbrž bolj zanimali stari lokalni derbi s Šmarjem, Štorami, Zrečami in Laškimi, seveda z domačimi igralci v prvem planu. Če bi člansko moštvo letos propadlo, pa je v ozadju vendarle dovolj mladih, ki v zadnjem času dobro delajo in bi lahko Šentjur kmalu vrnili na slovenski nogometni zemljevid. Res pa je, da upanje umira zadnje, tako da morda rešitev vendarle še obstaja!

L. H.

ŠZ Šentjur vabi na prireditve

ŠPORTNIK LETA 2000

Razglasitev najboljših bo v hotelu Žonta, v petek, 23. februarja 2001 ob 18.30 uri.

Na prireditvi bo proglašen tudi športnik leta po izboru bralcev ŠN

Kemoplast Alpos šesti, toda ostaja brez Čoviča in Kahvedžića

Lahko poškodbe ogrozijo obstanek?

Igralci in navijači Kemoplast Alposa so lahko zaenkrat popolnoma zadovoljni z izkupičkom. V zadnjem mesecu, za katerega smo napovedovali da bi lahko bil že odločen, so v štirih nastopih zmagali kar trikrat in se povzpeli celo na šesto mesto v ligi. Toda! Ob zmagi proti Zagorju si je koleno poškodoval junak tekme Jadranko Čović, ki še čaka na končne izvide. V celjski bolnišnici pa je že bil operiran motor ekipe Husein Kahvedžić, ki si je ob prvi gostujoči zmagi na Polzeli zlomil nos. Do konca rednega dela prvenstva je še šest tekem, v katerih bodo Šentjurčani skušali obdržati prednost pred tekmeči. Upanje, da se v drugem delu vrnete Čović in Kahvedžić, vendarle obstaja, zdaj pa bodo več priložnosti dobili tudi mladi.

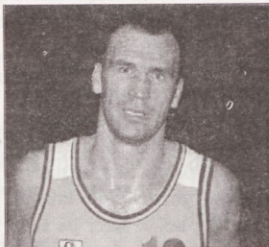
Razpored tekem KK Kemoplast Alpos v februarju

17. krog, sobota 3. februar
Kemoplast Alpos : Geoplin Slovan
18. krog, sobota 10. februar
Rogla : Kemoplast Alpos
19. krog, sobota 17. februar
Kemoplast Alpos : Krka Telekom
20. krog, sredo, 21. februar
Loka kava : Kemoplast Alpos
21. krog, sobota, 24. februar
Kemoplast Alpos : Pivovarna Laško

Prvi del tekmovanja bodo Šentjurčani zaključili z gostovanjem pri ljubljanski Olimpiji 3. marca. V nadaljevanju se bodo moštva razdelila v dve ligi. Še enkrat se bo med seboj pomerilo prvih šest in zadnjih šest ekip. Obeta se torej še 10 dodatnih tekem, od tega polovica v Hruševcu. Po drugem delu tekmovanja najboljša štiri moštva igrajo za prvaka, zadnje uvrščena ekipa lige izpade, predzadnja pa igra kvalifikacije s podprvakom 1. B

Zadnjo tekmo v letu 2000 proti Zagorju so po težkem boju v Hruševcu vendarle dobili Šentjurčani. Očitno so se poznali tudi ukrepi uprave, ki so sledili neborbeni predstavi proti Kraškemu Zidarju. Igralcem so se znižali dohodki za 10 odstotkov, prišlo pa je tudi do zamenjave kapetana. Namesto Boštjana Kočarja Šentjurčanom zdaj poveljuje Vinko Rovšnik.

Vse skupaj je očitno padlo na plodna tla, saj so se igralci proti Zagorjanom borili kot levi. Moštvi sta bili večji del tekme izenačeni, kar je pripeljalo do podaljška, ko je zablestel Jadranko Čović in praktično sam premagal Zasavce. Toda bil je tragični junak. V zadnji minuti je na sredini igrišča nerodno padel in si poškodoval koleno. Prvo slikanje ni pokazalo ničesar, toda med prazniki je odličnemu Šmarčanu koleno

Kafo je poškodovan

optimistični varianti, pa bi lahko najboljši šentjurski strelec zaigral že čez 14 dni.

Odsotnost Čoviča se je še kako poznala na gostovanju v Domžalah, ko so Šentjurčani izgubili za več kot 20 točk. Pomagala ni niti odlična igra Misirače (s Šentjurjem je kljub nekaterim pomislekom obeh strani podaljšal pogodbo še za tri mesece), ki je dal 24 točk. Popolnoma drugače je bilo čez teden dni, ko je v Hruševcu, tokrat prvič pred nekoliko manjšim številom gledalcev, gostoval kranjski Triglav. Pri domačih je poleg Čoviča zaradi bronhitisa manjkal tudi Petrovič, toda to se ni poznalo, saj je Kemoplast Alpos hitro povedel in prednost stopnjeval do zadnje četrtine, ko je nastopila kriza. Iz igre sta zaradi osebnih napak morala Misirača in Kahvedžić, kar je ustavilo šentjurski ritem, toda prednost je na koncu vendarle zadoščala za zmago 84 : 82. Po dolgem času se je znova izkazal Boštjan Kočar, ki je dosegel 22 točk.

Prvo gostujočo zmago v Ligi Kolinska pa so Šentjurčani ob spremstvu številnih navijačev zabeležili na Polzeli. Znova so sijajno pričeli, odločilna pa je bila tretja četrtina, ko je odlično

močno zateklo. Zdravniki so ugotovili natrganost vezi in Čoviču je grozila operacija, vendar se je stanje v zadnjih dneh popravilo. Po dodatnih pregledih pri različnih specialistih, naj operacija ne bi bila potrebna, po najboljši

zaigral Dejan Tomažin, ki je skupaj dosegel kar 24 točk. Odlično je vodil igro in bil celo prvi skakalec tekme Husein Kahvedžić, ki je ves drugi polčas odigral z zlomljenim nosom! Kafo se je po tekmi znašel v bolnici, kjer so mu z operacijo odstranili zdrobljen hrustanec. Minuli petek je bil odpuščen, bojda pa si je že naročil ščitnik in napovedal, da bo skušal nastopiti že proti Slovanu. V to je realno skoraj težko verjeti, toda borec kot je Kafo, je sposoben tudi kaj takšnega! Zadnjo pa bodo seveda imeli zdravniki.

Poškodbe so torej od igrišča oddaljile dva skoraj najboljša šentjurska igralca, kar se bo nedvomno poznalo v igri. Toda zdaj bodo več priložnosti dobili mlajši igralci (brata Maček, Jovanović, Ribežl...), ki bi tudi morali pokazati svoj potencial. Na srečo imajo Šentjurčani pred dnom tri zmage prednosti, trenutno mesto na lestvici pa jih pelje celo v ligo za prvaka. Do konca imajo sicer kar težak razpored, tako da se zdi, da imajo druge ekipe večje možnosti za magično šesto mesto, ki bi dokončno rešilo skrb okrog obstanka. Pa tudi igranje s sebi primernimi tekmeči v drugem delu prvenstva bi bilo bolj zanimivo in napeto za gledalce, četudi se ne bi nihče branil še enega obiska Olimpije, Krke in Laškega. Obstanek je le obstanek!

L. H.

Kaj pomeni izguba Čoviča in Kahvedžića

povprečja	minute	točke	skoki	met	1t
Čović	30	18,3	3,8	55 %	85 %
Kahvedžić	25,2	10,3	6,2	48 %	79 %

Velikan iz sobe 111

Živko Misirača je v Šentjur prišel igrat profesionalno košarko. Čeprav je uprava KK Kemoplast Alpos v začetku sezone upala, da bo zmogla brez takšne okrepitve, je bilo po seriji nesrečnih porazov nujno pritegniti dodatnega igralca.

Njegove blede predstave, povezane predvsem s primanjkljajem treninga in z nepoznavanjem ekipe sprva niso naredile pozitivnega vtisa, saj ga je celo uradni napovedovalec prekrstil v Željka. Grozilo je, da bo njegova šentjurska košarkarska avantura bolj kratke sape. Danes lahko rečemo, da je Živko, še posebej po poškodbi Čoviča, med trdnjšimi člani verige imenovane Kemoplast Alpos.

Curriculum vitae

V Obrežu (nekje na sredi med Beogradom in Novim Sadom) 3-4 leta trenira nogomet kot vratar. Igra za šolsko ekipo, kjer ga opazi Partizanov skavt in ga povabi v Beograd. Strokovnjaki mu napovejo svetlo prihodnost, sam pa si želi braniti na velikih tekmah. V zadnjih dveh letih OŠ zraste za 27 cm, tako da ga pri 14 letih preusmerijo h košarki. Še danes mu je žal, da ni nogometaš.

Kot perspektiven mladinec trenira tudi s člansko ekipo, kjer so takrat Divac, Paspalj, Đorđević..., njegova sovrstnika sta Tomašević in Mutavdžić. Zaigra za Kolubaro, Radnički (BG). Na neki mladinski tekmi doseže 56 točk. Na članski tekmi pa je dosegel največ 48 točk in okoli 20 skokov. Po opravljeni srednji ekonomski šoli se vpiše na športno fakulteto, kjer pa ne more pravočasno opravljati obveznosti, saj postane za 4 leta igralec črnogorskega Nikšića.

Leta '98 odide v ruski Kazan, ki igra pokalu Saporta in ima povprečje 15,5 točk in 5-6 skokov. Naslednje leto igra za poljski Zastal, ki sredi sezone razpade. Sledi prihod h Kraškemu Zidarju, kjer je eden zaslužnejših za obstanek, sedaj pa je v Šentjurju.

Osebna izkaznica

Ime, priimek: Živko Misirača
Datum rojstva: 22. 2. 1972
Prebivališče: Obrež (13 let), Beograd
Višina, masa: 202 cm, 102 kg
Obseg prsi: 118 cm
Št. obutve: 50
Dekle: Ivana
Znanje jezikov: rusko, angleško (pasivno)
slovensko (pasivno)
Naj bendi: Riblja čorba, KUD Idijoti, Haustor, Zabranjeno pušenje
Naj narodnjak: Haris Džinović
Naj nogometaši: Savičević, D. Stojković, Mance
Naj košarkarji: D. Petrovič, Kičanović, Karl Malone
Naj hrana: pica, pica, pica
Gleda: kriminalke (Al Pacino), horror

Povprečen učinek na zadnjih 3 tekmah

minute	1t	2t	3t	skoki	točke
34	67%	54%	40%	6	18

Živko, kako to, da si prišel ravno v Šentjur?

Pred začetkom te sezone sem bil v Beogradu in čakal na ugodno ponudbo. Ker le te ni bilo, politična situacija pri nas pa se je zaostrovala, sem v dogovoru z menadžerjem v 24 urah "spakiral" kovčke in prišel v Slovenijo. O klubu nisem vedel pravzaprav nič, po imenu sem poznal le Čoviča. Pogodbo sem sklenil le do decembra. Ker sem menil, da imam premajhno minutažo, sam že resno razmišljal o odhodu. Ščasoma sem se bolje spoznal z ekipo in trenerjem, tako da mislim, da bom sezono zaključil v Šentjurju.

Kako imaš organizirano življenje, kako si zadovoljen z razmerami za delo?

Trenutno sem nastanjen v hotelu Žonta, kjer mi nič ne manjka. Problem so le petki, ko se je

potrebno spočiti za tekmo, pod mano pa je prireditvena dvorana, ki je precej živahna. Treniramo le enkrat dnevno, kar je manj kot sem bil vajen prej. Premalo je časa za piljenje tehnike, taktiko. Najbolj pogrešam fitnes, ki ga v Šentjurju začenja ni, saj je dovolj velik kraj. Na področju fizične pripravljenosti mi manjka 20-30%, kar vpliva na koncentracijo na koncu tekme. Če bi to prej vedel, verjetno ne bi prišel. V Šentjurju lahko grem kvečjemu na sprehod, tako da se zanimam za primerno stanovanje v Celju.

Kaj meniš o možnostih šentjurske ekipe za obstanek v družbi Jnabljih slovenskih moštev?

Ekipe, ki so za Slovanom so precej izenačene, tako da tu ni še nič odločenega. Zelo pomembno je, da smo končno zmagali v gosteh. Sam še nisem bil v ekipi, ki bi imela na gostovanjih takšno blokado. Upam, da bo odslej bolje, sicer pa sem optimist.

br

AVE, MISIRAČA

*Moč tvoja navdih za vse soigralce,
Izziva ti nikoli se ne bojiš,
Sobota čas, za katerega živiš,
Izjemno navdušuješ zdaj gledalce.*

*Rabelj vsem si, ki na meter krijejo,
Abeceda basketa ni tuja ti,
Često zadeneš tudi za točke tri,
Ave, s tribun navijači ti pojo.*

*Dan za dnem vestno in trdo treniraš,
Absolutno nihče ti ni do kolen,
Junak si, nikoli ne zatrepetaš.*

*Košarka šport pri nas je že obvezen,
O tebi vedno teče pogovor naš,
Šentjur za to ti večno bo hvaležen*

Predstavljamo

Košarkarsko moštvo Gorica

Košarka se je na slivniškem, podobno kot tudi drugod, začela igrati v 70-ih v času organiziranih prvenstev pod patronatom takrat močne mladinske organizacije. Po zatonu teh tekmovanj so sredi 80-ih dve leti igrali v MKL, torej v istem tekmovanju, kot ga poznamo še danes. Ekipo je vodil preminuli Metod Lavbič, po njegovem prezgodnjem odhodu pa dolgo časa ni bilo nikogar, ki bi zopet povlekel slivniški "košarkaski voz".

Po besedah predsednika Športnega društva Gorica, Luba Žafrana, se je pred začetkom letošnje košarkarske sezone s strani lokalnih mladeničev zopet pojavilo zanimanje za sodelovanje v MKL.

Vlogo trenerja slivniških košarkarjev opravlja Martin Pungaršek. Kapetan je Boris Pungaršek, sicer zelo aktiven športnik, rad igra mali nogomet, pri velikem pa nastopa v dresu Šmarja.

Andrej Dečman, "tujec" iz Nove vasi, eden redkih, ki se je z žogo srečeval na treningih Kemoplasta. Preostali člani moštva so: Boštjan Mastnak, Marjan Virant, Grega Iskrač, Andrej Rožanc (s 192 cm je najvišji igralec), Urban Voga, Aleš Jug, Matic Iskra, Jani Jug, Drago Šeško, Igor Gobec (Celjan) in Tomaž Urleb.

Fantje se poleg tekme zberejo še enkrat tedensko na treningu, ki je bolj kot ne v funkciji rekreacije. Prvo četrtino se navadno še dobro upirajo, potem pa jim tekmeči pobegnejo. Toda zaradi tega se kaj dosti ne sekirajo, saj so si v letošnji sezoni zadali en sam cilj. To je nabiranje izkušenj. Jedro ekipe imajo zastavljeno, drugo leto pa bodo skušali zagrabiti bolj resno. Želijo si pridobiti tudi kakšnega sponzorja, zaenkrat pa večino stroškov krije slivniško športno društvo. Nekoliko težav imajo s preozko telovadnico, v kateri se na tekmah v zadnjem času zbira kar nekaj gledalcev. Zagotovo bo bučno tudi ta petek, ko v goste prihaja Ponikva.

br

Ženska košarka

Ostale le še pionirke

Začel se je drugi del tekmovanja za pionirsko košarkarsko ekipo ŽKK Šentjur. Medtem ko v prvem delu igralke zaradi bolezni in poškodb niso bile preveč uspešne, so začetek drugega dela razigravanja zabeležile z zmago na domačem terenu.

Pod vodstvom trenerja Janija Čedeta so v dvorani Hruševac gladko premagale ekipo Ilirije iz Ljubljane in prikazale zelo obetavno igro. V Celju so sicer izgubile za osem točk, vendar ob tako dobri igri se bodo v nadaljevanju tekmovanj poskušale potegovati za drugo mesto v skupini. Ker je to trenutno edina ekipa, ki "deluje" v ŽKK, upamo, da bo vodstvu kluba uspelo obdržati vsaj to do konca, kajti ponovno je na vidiku zelo obetavna generacija. Kljub temu, da je veliko igralk iz bližnjega Šmarja, s katerim Šentjur zelo dobro sodeluje, je tu vseeno svetla luč, ki priča, da je morda še upanje za žensko šentjursko košarko.

Problemi pa se pojavljajo tako na eni kot na drugi strani. Na tekmah se dogaja, da ni vseh igralk, zanimivo, šentjurčank. Vzroki pa niso pri vseh bolezen ali poškodbe, temveč, zanimivo, starši igralk. Nikjer ni logike, da starši dovolijo otroku trenirati, tekmovati pa ne, pri tem pa navajajo najbolj smešne, otročje izgovore (npr., ker so tekme ob vikendih ipd.)

Ni mi jasno tudi, koliko zaleže kazni prepovedi tekme zaradi slučajne slabe ocene v šoli. Mar ni čar otroštva v tem, da starši vzpodbujajo dejavnost in interese svojih otrok. Sploh, če so le ti aktivni na takem področju, kjer razvijajo svoje sposobnosti, sproščajo odvečno energijo in skrbijo za rekreacijo? Od kdaj sta šport in tekmovalnost nekaj slabega? Ali ni to eden izmed boljših načinov, da človeka-otroka odvrne od misli na bolj neumne stvari, kar se dogaja, če ima posameznik preveč prostega časa? Nikakor ne morem razumeti tega razmišljanja. Po drugi plati pa bi morali starši tudi pomisliti na to, da so njihove hčere pravzaprav del neke skupnosti-kluba,

ki mu pripadajo, v katerem trenirajo in so zanj tudi dolžne igrati pa čeprav ne gre za profesionalne igralke. Vsekakor pa bi lahko pokazali malo več ponosa, kajti trenutna ekipa je zelo kvalitetna in v njej se skriva lepo število talentiranih košarkaric.

Splošno stanje v klubu pa očitno ni preveč živahno, saj upravni odbor že lep čas nima sestankov. Zanimivo je tudi, zakaj je na predsedniškem stolčku še vedno ga. Andreja Stopar, ki ji je dveletni mandat že potekel, novih volitev pa ni na vidiku. Žal je ga. Stopar zelo težko dostopna, da bi mi lahko osebno dala izjavo, kakšno je trenutno stanje v klubu.

Če bi povzeli, se je v teh letih marsikaj zgodilo v škodo kluba in predvsem v škodo igralk. Tistih, ki v domačem kraju ne morejo več igrati in se posojajo v Konjice, namesto v Celje, kar je nedvomno stopinja nazaj, s čemer se strinjajo tudi nekateri v klubu.

Od nekoč tako močne in perspektivne generacije, ki jo je takrat vodila upov in elana polna uprava, je ostala le pionirska ekipa, ki jo pravzaprav polnijo v veliki meri šmarske igralke.

Klub se seveda že od nastanka bori tudi s finančnimi problemi, kar za sabo potegne cel kup negodovanj pa neresnost oz. nezainteresiranost nekaterih "organov", ki bi morali biti pravzaprav gonilna sila. Dejanska slika pa je taka, da sta poleg igralk edina aktivna le podpredsednik Zvone Leskovšek in trener Jani Čede, na pomoč pa rade volje priskoči tudi Andreja Bosio, ostali člani upravnega odbora pa so se razgubili neznano kam, vključno s predsednico...

MK

Pepca poroča

Še dobro, da Šentjurske novice izhajajo le enkrat mesečno, ker drugače res ne vem, kako bi sfolgala. Januarsko število sem komaj ujela za rep. Pa ne po svoji krivdi, ampak zaradi avtobusa, ki so ga celjski avtobusarji meni nič tebi nič enostavno ukinili, in sem zvečer lepo ostala v Dobju. Če bi to bilo dopoldne, bi se še nekako rešila, morda v znamenitem "Kafe klubu" dobjsanskih EBP intelektual, kjer bi lahko pomagala premlevati najaktualnejše psiho – politično – seksualne aktualnosti, na primer ugibati o očetovstvu lanskega najbolj znamenitega občinskega novorojenčka. Toda zvečer, ni šans. Ali naj poštena ženska zavije v Disko Rus, kjer dobjsanski mačoti menda tolčejo po mizi s svojo moškostjo, namesto da bi jo uporabili za bolj praktične ženske zadeve? Seveda ne. Potem bi bilo še bolje, da lepo počasi odšvedram proti Kalobju, kjer bi lahko izbirala med vključitvijo bodisi v Saškino ali pa Slavkotovo kulturno društvo. V skrajnem primeru pa bi lahko celo ustanovila še KD "Pepce Planinc", Kalobje. Seveda se hecam. V resnici sem tistega večera zrinila v dobjsansko telovadnico in se v gneči domačih plesalk in plesalcev tako izurila v njihovem borbenem tae - bo hapningu, da bom tečaj že ta mesec organizirala tudi na Planini.

Ja, moja Planina, postaja moja vse večja boleost. Odkar me je Romanček odpustil kot svojo PR – ejevko komaj še kdaj pridem do njegove blagodejne bližine. Zdaj prisega le še na sladko mile viže "Šentjurčane" Marjance in bi ga le še tae - bo usposobljeni tržani morda lahko izbezali izza Montparisovega šanka. Revčka je tista

zafurana zapora v Zelencah, ko ga nihče od oblastnikov zdaj še povohati več noče, spravila v totalno depro. Pa čisto brez potrebe. Samo šentviškega jasličnega Jožefa naj se spomni, ki kljub digitalni tehniki, ki jo je, po ročni uri sodeč, zagotovo imel na razpolago, ni uspel preprečiti nekoliko čudnega spočetja, a je vseeno prišel kot pozitivec v zgodovino človeštva. Ob Romančkovi žalosti se je kot vosek v pratoru omehčalo tudi moje, sicer zavrženo, materinsko srce. Hvaležno rada bi za silvestrovo šla z njim in njegovo družbo na Sveti križ, ampak je že tako tudi prav, če zadeva res ni bila za širšo javnost. No, za ognjemet, ki pa je očitno bil za vse, sem mu vseeno hvaležna. Sicer sem se pa že tako odločila, da se bom bolj posvečala sosednjima Dobju in Prevorju, kjer dajo več na kritično javnost. Tako me boste 8. februarja proti večeru zagotovo lahko srečali na Prevorju, pa čeprav bi na Planini na kulturni proslavi sama Romanček in Jana deklamirala Železno cesto. Raje bom z rožicami pričakala legendarne ostanke 14. divizije. Prevorjani se pač ne dajo: ko so ostali brez svojega zadnjega borca, so si nabavili celjskega Egidija in tako še naprej vztrajajo na negovanju pridobitev NOB z odpisanimi pridobitvami socialistične revolucije. Ali je potem kaj čudnega, če tudi njihovi gasilci podobno vztrajno zavračajo šolske ponudbe in vztrajajo v svojem fajhtnem gasilskem domu. Pa čeprav so njihove rahlo plesnive uniforme takšne, kot bi jih okrancalo januarsko ivje. Ljubo doma, kdor ga ima, pravim tudi jaz z njimi.

Vaša Pepca

Literarni kotichek

Pistacije zorijo januarja

Januar se je prevešal v svoj konec. Ponovoletni dnevi jasnih noči, ledenih belih juter in kovinske sončne barve so preminili. Sledove zime je izpral dež. Ko je Artur hitel skozi mesto, s silnimi koraki, težkimi zamahi rok, ves zavrt v volno, obdan z sloji oblaci, pod katerimi mu je v vsej norosti hitre hoje pritekal na plano znoj, ga je vse bolj preveval občutek poletne sopare, težke in lepljive. Letni časi kot da se bojijo drug drugega, borijo drug z drugim, zbudijo, ko bi morali spati, zaspijo, ko je njihov čas. Občutil je moč. Kontroliral je svoje telo. Zgolj s pomočjo ne tako mrzlega zimskega dežja si je priklical vonj po poletju. Topla sapa pa je še vedno kot meglica izgorevala. V januarju...

Čas je zbežal od takrat pa do zdaj. Odkar se je srečal s Sonjo, je ves njegov svet dobil druge dimenzije. Stvari ni več počel, da bi se prebil skozi dneve in kar se da hitreje obračal liste na koledarju. Stvari se ni več loteval, da bi kaj končnega nastalo in da bi prišel na nek končen cilj. Ljubezni ni več iskal, da bi bil sam bolj srečen. Na nikogar in na nič več se ni jezil, da bi opravičeval svoje bedno vegetiranje. Nasploh se ni več toliko ubadal s stvarmi in ne z ljudmi. Ni ga skrbelo, kaj kdo o čem razmišlja, kakšne etikete kdo na koga lepi...

Sonja mu je odprla svoja vrata v malo podstrešno sobico v novem delu mesta. Vse naokrog visoke stolpnice, steklene pisarne mondenih podjetij, veleblagovnice. Kako je mogoče med vsem tem novim svetom zaiti v malo podstrešno sobico z oranžnimi zavesami in temno modrimi zidovi polnimi pisanih tapiserij? Odprla mu je vrata in hkrati nek drug svet. Ponudila se mu je možnost drugačnega razgleda. Skozi njena okna je mesto sijalo drugače. Njene knjižne police so bile polne drugačnih črk, besed in stavkov. Platnice knjig, podrsane od njenih živih rok, so spreminjale barve. Ni je dohajal, ni dohajal premikov, ničesar sploh. Zato je kar zdrsnil v fotelj, čutil zelen žamet, slišal nepoznani ritem, ki se je ujemal z vsem ostalim, in opazoval. Tako je bilo prve dni. Zmogel je samo opazovati. Sonja ga je spodbujala, tako ali drugače mu je dovoljevala poskuse iskrenosti, tako, da je kmalu začel jemati; odžejal se je, nasitil se je - besed, glasbe, barv, vsega tega, kar se mu je ponujalo, in je bilo tako zelo podobno njej. Bolj kot je razmišljal, manj je vedel, kdaj je ona v vsem, kdaj je v njej vse. Oaza miru.

Sprva je mislil, da gre za fatamorgano v puščavi kapitalizma. Sprva je doživljal ločenost med njenim svetom in svetom nasploh. Prepad med svojim in njenim bitjem. Njeno prijateljstvo je vzel zdaj kot pomoto, spet drugič kot laž. S časom je postal kritičen, malo tu in malo tam. Nekdo se laže; ali ona ali pa vsi tam zunaj. Nekdo ponareja resničnost. Takrat je šlo za las. Na trenutke se ji je zazdelo, da ga izgublja. In njemu se je dozdevalo, da blazni. Večkrat je zbežal, kot da gre za beg pred zaroto...

Toda kdo bi mu hotel greniti življenje? Komu bi zdelo vredno izgubljati čas, da mu preprede razum s kvazi vzorci, razbija sheme na koščke? In zakaj? To je zgolj samoustvarjena paranoja. To je zgolj obramba ega pred izgubo koncepta. Zvalimo krivde na višje zlo...

Nazadnje je znova vsak dan vstal od mize, se zahvalil Marijani za kosilo in odbrzel do novega dela mesta. Hodil je kot nor, brez najmanjših pomislekov proti vratom njene sobice, v katero so ga potegnile njene smejoče oči. Njen nasmeh. Njene tople dlani. Potrpežljivo mu je kazala drugačno pot, potrpežljivo je vzgajala spečega v njem, tistega, ki je tukaj in zdaj, ki je neobremenjen s stvarmi iz preteklosti, ki se z zaupanjem prepušča toku življenja, ki si upa oddahnniti v svojem brezcilnem hitenju, da bi uvidel ljubezen, da bi sprejel Boga...

Tokrat pa res zadnjič, Sonja. Pozabjva še te pistacije in se posloviva. Vsi me čakajo, odkar me čakaš ti. Vsemu hitim naproti, odkar hitim k tebi. Ti si zgolj najnovejša odvisnost.

...Danes pa res zadnjič, Sonja.

Eva

**Šentjurske novice vredne vsakega
Šentjurčana**

NAGRADNA KRIŽANKA

SESTAVIL: FRANC PEŠEC	PLEMENA V AZIJI	ROD DREVESA MURVICE	MESTO V VOJVODINI, REKA V BOSNI	VERSKI POGLAVARJI MUSLIMANOV	SANKE	TOURNACHOR NADAR	MLADINSKI TENIŠKI KLUB EVROPE IVA LOLA	GARDEN	VELIKANSKA GROBNICA	REKA V SIBIRIJI	MATI GR. BOGOV	FLUOR	NEUMEN	Z OSMIMI SEDEŽI (MN. Ž.)	SKAVDINAV. LETALSKA DRUŽBA	DEL OSTREŠJA
GESLO								ZDRAVST- VENA ORG.	POZABA (HRV.)	PISEMKI NASLOV ODPRTO TEKMOVANJE	AVSTRILIJA	METER	SPEVOIGRA	RIMSKA 100 PRISTANIŠČE V MAROKU		BIBLIJSKA OSEBNOST
SLADOKUSCI								MEDMET	NADLEŽNA ŽUŽELKA	VPREŽNICE	TOVARNA AVTOMOBIL SARAJEVO					
M. IME						SL. PESNIK MATEJ				NAKLADE	MOSTAR					PAMET, RAZUM
ZAKLJUČEK GESLA						MESTO OB PRESPANSK. JEZERU	FOSFOR					NARODNA REPUBLIKA UGANDA	JOULE			
SREDIŠČE MOLDAVIJE						SKLOP SODNE DEJAVNOSTI									MIKRO	

SLOVARČEK: AMORFNOST-NEIZRAZNOST; PEAN-FR. KIRURG; OGUZI-PELEME V AFRIKI

Nagrade decembrske križanke Zlatarstva Gajšek prejmejo Polona Arh iz Gorice, Tilka Jožič iz Šentjurja ter Srečko Pucar iz Loke. Nagrade gostišča Montpariz pa prejmejo Petra Zupančič iz Šentjurja, Klara Žibret iz Celja ter Jernej Brilej iz Planine. Nagradenci bodo o nagradah obveščeni po pošti!

Čestitamo!!

Lanko bi bilo res

B-52 - prvič

Nekateri naredijo novembra občni zbor, decembra so registrirani, v začetku januarja pa so že na TV Slovenija.

B-52 - drugič

Ker je "Zapata" neverjetno hitro podlegla napadu z občine, bo novi najemnik znanega hruševskega lokala poskusil z bolj radikalnimi orožji. B-52 zveni kar ohrabrujoče.

B-52 - tretjič

Z vsako novo aktivacijo lokacije v Hruševcu je organiziran odpor ažurnejši. Naslednjič bodo verjetno ponoreli še pred otvoritvijo.

B-52 - četrtič

V primeru, da bo prejšnji najemnik še vedno aktualnega lokala v Hruševcu uspel od župana izterjati svojih 30 milijonov

odškodnine, se bo z veseljem pustil pregnati tudi B-52. Potencialni najemniki, kar v vrsto!

B-52 - petič

Zaradi hrupa infarkt, smo prebirali. Po tej logiki bi mnogi božično - novoletne praznike končali v bolnici, živci pa bi dajali praktično slehernega smrtnika.

Nujno potrebujete stanovanje?

Če je vaš odgovor pritrdilen, poskusite z nasilno vselitvijo v nadstrešek nad "rdečo" občinsko zgradbo. Pravico imate - ker je zgrajen s stanovanjskim denarjem.

Trenutno pozitivna bilanca s Kitajsko

Po odhodu znanega šentjurskega politika Otija na Kitajsko je občinska izvozna bilanca absolutno pozitivna. Vendar pa bomo o uspešnem izvozu lahko pisali šele, ko ga bodo Kitajci tudi zadržali.

Tudi kmečka pamet ni več tisto pravo

Razmetani koši za smeti ob cesti proti kmetijski šoli kažejo, da so šole resno načele tudi nekdanje tako cenjeno kmečko pamet. Šentjurčani zamažajo ugibajo proti čemu pravzaprav protestirajo mladi kmetijci.

Sramežljivost

Jožica svojemu novemu izvoljencu: "Ampak veš, Jože, pred dvajsetimi pa tistega le ne bi počela."

"Sem povsem tvojega mnenja. Tudi jaz ne maram občinstva."

Tudi brez službe gre

"Službe nimaš, pa bi se rad poročil z menoj? Od česa bova pa živela? Od ljubezni?"

"Točno tako. Saj si rekla, da te imajo starši radi."

• NAJVEČJA PONUDBA JAPONSKIH VOZIL **TOYOTA**, **SUZUKI** IN **SUBARU** •

POPUST

ZA MODELE LETNIK 2000

TOYOTA

do **400.000 SIT**

SUBARU

13% oz. do **945.000 SIT**

13%

oz. do **708.000 SIT**

PRODAJNO SERVISNI CENTER

ANDI AVTO d.o.o.

Salon Celje, Miklošičeva 5, • Salon Šentjur, 747 17 74, 747 17 72, servis in rezervni deli

PONUDBA RABLJENIH VOZIL

Delovni čas:

ŠENTJUR - pon-pet: 8.00-17.00, sob: 8.00-12.00,
PE Celje - pon-čet: 8.00-18.00, pet: 8.00-15.00, sob: 8.00-12.00

UGODNI KREDITI TOM + 4,5%
KREDIT NA POLOŽNICE
STARO ZA NOVO
STARO ZA STARO - LEASING

OPTIKA

OČESNA AMBULANTA

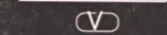
Gleščič

tel: 03/54-41-803

Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotniška 6b, 3230 ŠENTJUR

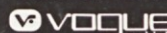
Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev
z eno do deset letno GARANCIJO

GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE

VALENTINO
GIANFRANCO
FERRE
LUNETTES

Christian Dior

Ray-Ban

ŠUNKARICA
POMURKA
postrežno

1.030,00 SIT/kg

POSEBNA YURIJ
postrežno

759,90 SIT/kg

OLJE CEKIN 1 l
189,90 SIT/l

SIRUP POMARANČA
PRESAD 2 l

549,90 SIT/kos

Tel.: 03/ 57 43 194

Ko potrebujete več...

meja,
kmetijsko
podjetje

Šentjur, d.d.

CESTA LEONA DOBROTNIŠKA 3, 3230 ŠENTJUR

Samopostrežna prodajalna

CESTA NA KMETIJSKO ŠOLO, ŠENTJUR

AKCIJA DNEVA

SREDA 31.1.2001

Posebna Yurij 579,00 SIT/kg

AKCIJSKA
PRODAJA

od 19.1. 2001
do razprodaje zalog

SOK JABOLKO
PRESAD 1 l

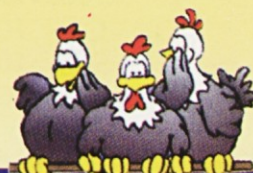
135,00 SIT/kos

LAŠKO PIVO
0,33l - pločevinka

99,00 SIT/kos

PRALNI PRAŠEK
PERSIL 3kg

999,00 SIT/kos

Odprto vsak dan
od 7.30 do 19. ure
ob sobotah
od 7.30 do 12. ure

TRGOVINA pri Wiharju SELIČ LEON

Trgovina Selič s.p.,
Ul. Kozjanskega odreda 55, Šentjur,
tel.: 03/ 749 14 80

Celje - skladišče

D-Per
18/2001

5000009459, 1

COBISS

**VABLJENI NA
UGODNE
NAKUPE!**

*Naj dober glas
seže v Novo vas!*

Kamra

okrepčevalnica in pizzerija
Johan Miran s.p. Valentina Orožna 1, 3230 Šentjur
03 749 22 50

**Vljudno vabljeni
v našo pizzerio.**

Delovni čas
PON - ČET 10.00 - 22.00
PET - SOB 10.00 - 24.00
NED 10.00 - 22.00

**Pizze pripeljemo
tudi na dom!**

tel.: 03/ 749 22 50

CVETLIČARNA METKA

14. Februar, dan za vse,
ki se imajo radi, dan drobnih
pozornosti in ljubezni!

*Na
Valentinovo,
ko se ptički
ženijo
poklonite le
droben cvet,
ki iz
srca je vzet.*

PON.-PET. 8 - 19
SOB. 8 - 13
NED. in PRAZ. 8 - 11

Tel.: 03 749 20 24